

**PROGRAMA POLÍTIC DE LA
CANDIDATURA D'UNITAT POPULAR
(CUP)
MOLINS DE REI
ELECCIONS MUNICIPALS 2011**

Índex

1. Regeneració democràtica	Pàg 04
2. Model territorial i energètic:	
“Cap a un model de desenvolupament sostenible”	Pàg 07
2.2 Model Energètic	Pàg 11
2.3 Transport públic interurbà	Pàg 20
2.4 L’Entorn natural	Pàg 23
2.5 La gestió de l’aigua	Pàg 28
2.6 Residus municipals	Pàg 32
3. Model urbà: una ciutat més afable i integrada en l’entorn	Pàg 37
3.1 Urbanisme	Pàg 37
3.2 Mobilitat Urbana	Pàg 42
4. Participació ciutadana	Pàg 55
5. Model econòmic i justícia social	Pàg 63
5.2 Defensa dels serveis públics i serveis socials	Pàg 67
5.3 Habitatge	Pàg 72
5.4 Promoció del cooperativisme i de l’economia	Pàg 88
5.5 Finançament local i fiscalitat progressiva	Pàg 92
5.6 Comerç local	Pàg 94
6. Cohesió social	Pàg 96
6.2. Educació	Pàg 99
6.3. Sanitat i qualitat de vida	Pàg 110
6.4. Promoció del lleure i de l’esport	Pàg 115
6.5. Nova ciutadania	Pàg 119
6.6. Lluita contra el patriarcat	Pàg 127
6.7. Polítiques de joventut	Pàg 131

6.8. Infància	Pàg 139
6.9. Gent Gran	Pàg 143
6.10. Seguretat Ciutadana	Pàg 146
7. Cultura i festes: eines de convivència i llibertat	Pàg 149
8. Autodeterminació i construcció nacional	Pàg 153
9. Noves Tecnologies	Pàg 157
10. Solidaritat i cooperació	Pàg 160

Eix 1. Regeneració democràtica

1.1. Introducció

Fa quatre anys vam ser l'únic grup polític que ens vam oposar a la pujada de les retribucions dels partits i dels polítics (d'entre un 35 i un 128% segons els casos). Aquesta va ser la primera mesura de l'equip govern, que a més no apareixia al seu programa electoral.

Avui en dia, en aquest context de crisi, **seguim defensant la reducció dels sous desorbitats dels càrrecs electes i seguim defensant la no professionalització de la política municipal.**

Alhora que creiem fermament en que els càrrecs polítics han de tenir un sou més raonable també considerem que han de tenir un horari més raonable. Un horari com el que podem demanar per a qualsevol treballador i treballadora del nostre país.

En aquest sentit, fóra bo que es trenqués amb la dinàmica que l'alcalde o el regidor corresponent hagi d'assistir a qualsevol acte ja sigui perquè els hi interessa políticament o perquè les entitats es poden sentir una mica obligades a quedar bé amb els polítics locals. El poble no paga el sou dels polítics perquè aquests es passin el dia participant en inauguracions, sopars, lliuraments de premis o qualsevol tipus d'acte.

Seria bo que existís un consens sobre la matèria per evitar la presència de l'alcalde i dels regidors a aquests actes com a 'arma de propaganda política' o d'estar bé amb aquest o amb aquell'. Una altra cosa, lògicament, és que hi vagin lliurement com ho pot fer qualsevol vilatà/na.

Per a la CUP és prioritària la defensa de la no professionalització de la política, de la transparència i de l'absència de criteris partidistes en l'organització i contractació de l'Ajuntament.

1.2. Propostes d'actuació

- **Reduir els sous i retribucions dels polítics i dels partits.**
- **Reduir l'excés de càrrecs de confiança i dels seus sous**, molt superiors als dels altres treballadors municipals, i estudiar detingudament el número necessari de regidors amb dedicació exclusiva.
- **Reduir a la mínima expressió** esmorzars, dinars de treball i altres despeses com estudis i informes innecessaris i aquelles orientades a l'electoralisme i el protagonisme polític i no a l'interès del ciutadà (com per exemple el llibret propagandístic sobre l'obra de govern a pocs mesos de les eleccions).
- Limitar el **mandat dels polítics amb responsabilitat de govern a 2 legislatures seguides**, no fent de la política un *modus vivendi*.
- **Racionalitzar els recursos materials**: ús de programaris lliures, videoconferències en lloc de viatges, prioritzar la informació electrònica per eliminar despeses en paper, sobres, etc.
- Intentar que **tots els partits es comprometessin a explicar a la ciutadania**, com a mínim un cop l'any, **en què es gasten els diners públics que reben**, com ja estem fent des de la CUP. Igualment, caldria consensuar una quantitat màxima de despesa a les campanya electoral, ja que al cap i a la fi aquestes campanyes les acaben pagant els vilatans i vilatanes. La reducció

de les subvencions dels partits polítics facilitaria que el sostre de despesa es reduís i alhora afavoriria la transparència.

- Establir **processos de selecció anònims** per treballar a les administracions públiques: impossibilitat d'identificar la persona (familiars dels càrrecs, carnet de partit, etc). Substituir les entrevistes personals per períodes de prova avaluable.
- **Exercir la transparència** en la promoció professional en les administracions públiques en lloc de l'amiguisme.
- **Reduir la temporalitat dels treballadors** i l'externalització dels serveis.
- Practicar la democràcia i no la *partitocràcia* a l'Ajuntament: Crear una estructura o **fer contractacions en funció de l'interès públic i no del dels partits**, no com una forma de repartir-se cadires.
- **Posar fi als processos de contractació irregulars** i poc transparents.

Els diners estalviats amb aquestes mesures han de servir per **millorar l'eficàcia i prestigi dels serveis públics i assegurar l'estat del benestar dels vilatans i vilatanes.**

Eix 2. Model territorial i energètic: cap a un model de desenvolupament sostenible

2.1. Model territorial. Introducció general

Al llarg dels darrers anys els Països Catalans han transformat clarament el seu model territorial: hem estat protagonistes d'un desgavell territorial, econòmic i social sense precedents.

La CUP sempre ha lluitat i s'ha mobilitzat per aturar la transformació territorial imperant i ha proposat alternatives que assumeixin la necessitat de considerar límits al creixement de la urbanització difusa, a la multiplicació d'infraestructures viàries, a la clonació de centres comercials, logístics, d'oci, etc.

La CUP treballa per un model d'interacció amb el territori més prudent i sostenible, que marqui un ritme de transformació del nostre entorn més assumible en termes ambientals, més amable en termes socials i culturals, que permeti un desenvolupament cívic i identitari més harmoniós. La presa de consciència social dels perills d'un creixement incondicional, també comporta que cada vegada més col·lectius professionals s'esforcin a construir alternatives socialment creïbles, èticament fonamentades i tècnicament rigoroses.

La sensació, per part de molts ciutadans, d'haver perdut el control sobre el seu entorn quotidià, de sentir-se ignorats i impotents davant de transformacions territorials i socioambientals que no saben molt bé a qui beneficien, es generalitza arreu. Aquestes transformacions territorials fan que espais o indrets abans significatius per als seus habitants esdevinguin, avui per demà, llocs irreconeixibles, «no-llocs», com es comença a dir. Aquesta desposseïció social

i cultural d'espais o indrets en la vida quotidiana, però també en la memòria individual i col·lectiva, inquieta cada cop més els ciutadans. Una inquietud, però, que es torna indignació i protesta quan aquestes transformacions territorials, molt sovint justificades en nom de l'interès general, s'acaben mostrant deutors d'interessos econòmics completament aliens al territori.

El model actual de transformació territorial hipoteca moltes oportunitats econòmiques de futur. L'aplicació del principi de precaució en la gestió i l'ús del territori s'hauria de deixar d'interpretar com un fre al desenvolupament econòmic i considerar-lo un estímul per a d'altres activitats menys agressives amb el territori i amb més valor afegit.

La planificació territorial en tant que espai de participació democràtica i d'aprenentatge social hauria de servir, no només per ordenar l'entorn, sinó també per compassar els canvis del paisatge amb les necessitats reals i els ritmes vitals de les poblacions que hi viuen; hauria de permetre la introducció i consideració de tots els elements que configuren alhora la complexitat de la matriu territorial i la de la societat que en ella s'expressa.

Això implica que quan parlem de mobilitat també parlem de connectors ecològics, o que quan proposem creixements urbans també tinguem en compte la petjada ecològica que suposen o senzillament els recursos hídrics i energètics necessaris.

Per a la CUP la planificació territorial ha de servir, no només per «ordenar el desori territorial actual», sinó també, per cercar estils de vida amables, pacífics, i respectuosos amb el patrimoni de les generacions futures i amb la memòria dels presents; per tant, també hauria de ser el motor d'un canvi sociocultural compartit, el pretext per reconstruir una idea de model territorial més consensuada.

2.1.1. Un territori articulat en un sistema de ciutats i comarques

L'actual model de creixement, que respon a una idea oligocèfala en què les grans ciutats creixen de manera desmesurada, acaparen tots els serveis i s'escampen com una taca d'oli per tot el territori, és del tot nociu i insostenible. I no només és un model nociu i insostenible en termes ambientals i econòmics, sinó que l'aposta pel creixement constant de les grans ciutats comporta una política paral·lela de desarrelament, de descohesió i d'aculturalització.

De la mateixa manera, l'actual model de depredació del territori per part de les ciutats, es reproduïx especialment al litoral i a la muntanya mitjana, per part d'urbanitzacions i complexos turístics; a la massivitat del turisme de platja, en la darrera dècada s'hi ha sumat la massivitat del turisme d'hivern, amb les estacions d'esquí dels Pirineus.

L'alternativa d'aquests models passa, entre d'altres coses, per l'articulació del territori com un sistema de ciutats, amb uns límits urbans clarament definits, amb uns espais lliures i naturals que les separin i donin personalitat comarcal, amb una complementarietat de serveis que no obligui a dependre de la gran ciutat de manera sistemàtica i amb unes xarxes de comunicació públiques que facilitin la seva interrelació, així com l'accessibilitat als serveis bàsics. En definitiva, unes ciutats solidàries amb la resta del territori, que contribueixen a la construcció de comarques equilibrades i hi aporten els serveis necessaris.

El model de territori que volem ha de garantir una presència humana equilibrada a les diferents comarques, i s'ha de fixar en la gent del territori per evitar el perill de despoblament. En aquest sentit cal que, en determinades comarques, es garanteixi un mínim de serveis adequat i un manteniment de l'economia arrelada al territori.

El creixement de serveis a les ciutats petites i mitjanes respon a la necessitat d'articular el benestar de la comarca; en cap cas ha de ser l'excusa per permetre polítiques de creixement poblacional descontrolat.

D'aquesta manera, la CUP s'oposa al model defensat pels plans territorials aprovats per la Generalitat de Catalunya (d'abast regional) que pretenen concentrar tot el creixement poblacional a les ciutats mitjanes i impedir el creixement poblacional als pobles. Aquesta és una política erràtica de despoblament comarcal.

El model actual de transformació territorial significa una pèrdua de valors socials i culturals importants, ja que més transformació territorial sovint comporta menys transformació social i cultural. És el cas, per exemple, del model d'urbanització dispersa, molt consumidor de sòl, de paisatge, d'energia, i, per tant, molt transformador en termes territorials, però alhora generador de processos de banalització cultural, segregació social i especialització funcional, és a dir, de processos d'involució social i cultural.

En aquest context, el model alternatiu ha de basar-se en mecanismes efectius de participació ciutadana, en la mesura que fan més transparents i plurals els processos decisionals; s'ha de garantir que sigui el mateix territori el que prengui les decisions territorials importants. Des de la CUP creiem que amb una feina tenaç i constant en tots els organismes municipals i supramunicipals, es pot evitar l'actual espoli i destrucció de la nostra terra.

2.2. Model energètic

2.2.1 Introducció general

El creixement econòmic associat al consum d'energia ha augmentat en els darrers anys i, en conseqüència, han augmentat les emissions de CO₂, la qual cosa fa que ningú dubti de la necessitat d'aplicar mesures correctores al sistema energètic.

Aquest augment del consum d'energia primària, que es preveu que s'incrementarà a causa de la creixent demanda de les economies emergents (Xina, Índia, etc.) en el futur, fa que la moderació del consum hagi de ser un dels objectius prioritaris de la política energètica mitjançant la recerca de formes de consum més responsables i respectuoses amb el medi ambient. Aquest fet, lligat a la dependència dels combustibles fòssils i a la manca de diversificació de les fonts energètiques, especialment de les energies renovables, obliga a replantejar l'actual model energètic.

Els Països Catalans tenen una forta dependència dels combustibles fòssils, superior a la d'altres països: el petroli significa gairebé el 50% del consum total d'energia primària, i el gas natural, el 25%, i tots dos s'han d'importar pràcticament en la seva totalitat. El principal factor determinant de la demanda de petroli és i serà el transport, que depèn en més d'un 90% del mateix petroli i els seus derivats.

Així doncs, el transport ha de ser un dels objectius d'actuació, com a principal consumidor de petroli que és, i, per tant, la clau per a la reducció d'emissions a l'atmosfera. La dependència entre transport i petroli fa imprescindible un canvi del model de mobilitat, ja sigui en el transport de mercaderies o bé en les infraestructures que potencien l'ús de l'automòbil privat.

Així doncs, millorar la xarxa de transport públic, prioritzar les infraestructures del ferrocarril per davant de la carretera, promoure el transport de mercaderies per ferrocarril, reduir les necessitats de mobilitat amb polítiques territorials i urbanístiques, i promoure l'ús de combustibles alternatius, són opcions per les quals cal apostar fermament.

Finalment, cal no oblidar que la millora de la política energètica passa per la coordinació de les polítiques territorials, socials i econòmiques.

2.2.1.1. Diversificació de les fonts: ús d'energies renovables

L'ús de les energies renovables és, a dia d'avui, molt reduït a Catalunya i es troba molt per sota dels objectius que es marquen en l'àmbit europeu. És per això que en l'àmbit del Principat, el *Pla de l'Energia de Catalunya 2006-2015* (PEC) estableix l'ús d'energies renovables com un dels seus objectius principals, així com la recerca, el desenvolupament, la millora i la innovació d'aquestes tecnologies. A banda dels condicionants tecnològics, cada cop menors, cal treballar en matèria fiscal per tal de promoure les energies renovables. **Cal que les diferents administracions del país donin suport a totes aquelles fonts d'energia netes i gravin l'ús de fonts amb més impacte.**

El sistema energètic català, està basat en centres de producció controlats per poques i grans empreses (Endesa, Iberdrola, Gas Natural, etc.), que es troben allunyats dels principals focus de consum. És per això, que **cal que la instauració de les energies renovables sigui concebuda com a centres de producció d'energia propers als centres de consum**, en contra d'alguns projectes que proposen macro-infraestructures que necessiten grans xarxes de distribució posteriors, per les quals es perd un significatiu percentatge de l'electricitat produïda (fins al 35%). Una bona opció per tal d'apropar els centres

de producció i de consum és la recuperació dels centres municipals de producció d'energia. A més a més, el principal problema del sistema energètic és que la potència elèctrica generada es basa en fonts d'energia no renovables i contaminants (centrals tèrmiques i nuclears) que són poc eficients energèticament. Per tant, ara com ara, ens trobem amb un model energètic ineficient i basat en fonts contaminants, en un desequilibri territorial, i en una concentració econòmica empresarial que és econòmicament injusta.

També cal destacar que l'antiguitat d'algunes centrals (com les nuclears) i de les xarxes de distribució, converteixen el model en insegur i socialment injust, ja que se socialitzen els deutes i es privatitzen els beneficis. Per això, **la CUP aposta pel tancament progressiu de les centrals nuclears.**

Finalment, cal esmentar que els pocs intents que s'han fet a Catalunya per a la implantació d'energies renovables s'han centrat principalment en la instal·lació de grans centrals eòliques. Aquestes centrals eòliques repeteixen el model de concentració territorial dels centres de producció d'energia, a través de grans polígons eòlics en territoris empobrits o perifèrics (més del 50% dels projectes eòlics al Principat es concentren a l'interior de les Comarques del Camp i les Terres de l'Ebre). Aquestes centrals eòliques estan controlades per grups inversors que especulen gràcies a unes elevades ajudes públiques i que l'únic que prioritzen és el seu propi benefici econòmic a curt termini.

Així doncs, **cal la implantació d'energies renovables per tal de reduir el consum d'energia primària a través de la utilització d'energies com la solar, la mini-eòlica o la biomassa, tenint en compte la integració al territori** dels elements estructurals de les dues primeres esmentades (plaques solars i molins de vent), ja que una proliferació no planificada podria portar efectes negatius. Tot i així, cal ser conscient que alhora cal invertir l'actual model de tramitació feixuc i el sistema de primes vigent, ja que dificulten la

implantació i generació d'energia distribuïda (basada en energies renovables), en favor del model centralitzat.

2.2.1.1 Estalvi i eficiència energètica

L'energia afecta tots els aspectes de la nostra vida: ens aporta llum, calor, combustible per al transport, etc. però cal reflexionar sobre la seguretat del subministrament energètic. La situació de producció i utilització d'energia a Europa està canviant a mesura que ens encaminem cap a un major ús de fonts energètiques renovables i comencem a utilitzar l'energia de manera més eficient.

Diversos estudis preveuen que quan s'iniciï la recuperació econòmica, la demanda d'energia primària augmentarà durant el període de 2010 a 2030 en un 40% aproximadament; per tant, l'estalvi energètic ha de ser un dels pilars de la política energètica i ha d'incloure tant canvis d'hàbits com la millora de l'eficiència en l'ús de l'energia. **Reduir la demanda d'electricitat, realitzar polítiques d'estalvi i eficiència, frenar l'expansió urbanística, aplicar correctament el codi tècnic de l'edificació i el decret d'ecoeficiència, incorporar energies renovables i sistemes de gestió de la demanda, i l'arquitectura bioclimàtica, entre d'altres, han d'estar a l'ordre del dia.**

Cal doncs, fer canvis substancials en els hàbits de consum que permetin reduir la demanda d'energia i treballar en l'eficiència en tots els àmbits, tant en l'ús final com en la transformació de l'energia, que és la que en consumeix major quantitat.

Cal, també, seguir amb la línia de subvencions i ajuts per a la promoció de les energies renovables i l'estalvi i l'eficiència, simplificar-ne la tramitació i afavorir especialment les instal·lacions distribuïdes a petita escala, gestionades directament per la ciutadania o els ajuntaments.

En definitiva, **cal una aposta agosarada per contrarestar les tendències actuals. Una aposta per la sostenibilitat que contempli les millors opcions des d'un punt de vista tecnològic, ambiental, econòmic i social.**

2.2.2. Propostes concretes d'actuació a Molins de Rei

- **Elaboració de mapes locals per al desenvolupament d'energies renovables.** Cal posar l'accent en la importància de les energies provinents de fonts renovables. Una primera mesura és el subministrament d'energia eòlica que pot proveir d'electricitat el municipi. Cal elaborar mapes locals per al desenvolupament de l'energia mini-eòlica als municipis, en col·laboració amb universitats, entitats i institucions locals i supramunicipals.
- **Creació de cooperatives energètiques.** La legislació vigent a l'estat espanyol permet que qualsevol persona o entitat pugui esdevenir generadora d'energia a partir de fonts d'energia renovables. A més a més, permet que l'energia generada es pugui aportar a la xarxa i obliga l'empresa distribuïdora de la zona a comprar l'energia produïda a un preu primat que fixa el govern de l'estat. Aquesta és una opció de generació d'energia neta i verda, a través de la solidaritat i de proximitat al territori.
- **Cooperatives de producció i de consum d'energia verda.** L'ajuntament pot participar, invertint a la cooperativa o aportant projectes de producció d'energia renovable que necessiti finançament o experiència pel seu desenvolupament. Un cas concret és Som Energia.
- **Estudiar la implantació del model de gestió energètica ESCO.**
Mitjançant la participació de les Empreses de Serveis Energètics

(Energy Services Companies-ESCO) es poden aplicar models de gestió energètica per garantir un estalvi energètic i de costos per l'ajuntament sense la realització d'inversions prèvies, ja que corren a càrrec de l'empresa.

- **Utilització de la biomassa forestal com a font d'energia. Estudiar les possibilitats d'obtenció de matèria primera (estella forestal) de la zona i, en funció de les possibilitats, fer plans integrals per tal d'instal·lar calderes d'estella forestal als equipaments municipals i altres edificis.**
- **Donar un impuls a l'actual Planta de Biomassa** realitzant i aprovant un Pla de Viabilitat per garantir l'estabilitat econòmica i estudiar l'ampliació del servei a nous equipaments públics i a habitatges d'altres barris de la vila.
- **Instal·lació de panells solars** (situats sobretot a les teulades dels edificis públics) i **petits aerogeneradors** (previ estudi sobre les condicions meteorològiques i idoneïtat de la zona) **per obtenir electricitat** (edificis privats, empreses, instal·lacions municipals i enllumenat públic), **o bé, aigua calenta i calefacció** (en funció de l'opció instal·lada). Aquests panells i aerogeneradors podrien suposar un estalvi econòmic a llarg termini i fins tot un benefici econòmic, en cas de venda de l'excedent energètic.
- **Promoció de l'ús d'energies renovables** per tal d'aconseguir zones del territori auto-sostenibles energèticament i que segueixin els principis de la generació distribuïda.
- Altres mesures poden ser la **creació de jardins als terrats dels edificis, pintar les teulades de colors clars o reflectants, continuar**

amb la substitució dels semàfors de bombetes incandescentes per làmpades de LEDs que s'alimenten amb plaques fotovoltaïques, o bé, la utilització d'enllumenat municipal amb un menor consum energètic.

- **Aplicació i compliment de les normatives** existents (codi tècnic de l'edificació, decret d'ecoeficiència, etc.) en els edificis de nova construcció.
- **Instal·lació de xarxes elèctriques d'última generació** (allà on sigui possible) que permetin conèixer al detall i a través d'internet, el consum dels abonats. L'anàlisi d'aquesta informació permet als usuaris detectar en què estan gastant més energia i trobar maneres de reduir el consum. A més, aquest sistema permet detectar de manera immediata les alteracions de corrent o les apagades, i restablir la normalitat del servei més ràpidament.
- **Potenciació de les auditories energètiques a l'abast de tothom.** Per oferir les solucions més adequades a cada llar, cal oferir serveis i auditories energètiques a preus reduïts i, si cal, de manera gratuïta en el cas de persones amb ingressos baixos i d'entitats sense ànim de lucre. A partir d'aquí cal informar de les mesures a adoptar: aïllaments tèrmics, augment de l'eficiència en il·luminació, hàbits sostenibles de consum, optimització de calderes i bombes de refrigeració, etc.
- **Incentivació, concessió de crèdits tous i ajuts per a famílies** (sobretot aquelles amb menys recursos), **per tal de potenciar mesures d'estalvi energètic i poder posar-les en marxa.** En aquest sentit cal combatre des del municipi el fenomen dels "pobres energètics", gent amb pocs recursos que té dificultats per mantenir la llar a unes condicions adequades de temperatura a un preu just.

- Cal també **facilitar la feixuga tramitació i el sistema de primes vigent**, ja que actualment dificulten la implementació d'alternatives de generació distribuïda, en favor de la centralitzada.
- **Assessorament i conscienciació** de la importància **en la reducció de les emissions per part d'indústries i comerços**, tot implementant millores en il·luminació i consum energètic. El sectors comercial i industrial suposen un elevat percentatge d'emissions en molts municipis i en termes globals aquests dos sectors generen la meitat de gasos d'efecte hivernacle.
- **Promoció de l'autosuficiència energètica a les indústries, desenvolupant sistemes de subministrament, principalment solar i tèrmic, però també d'altres sistemes com ara la biomassa, l'ús de gas metà** mitjançant la cogeneració, etc. Aquesta és una de les fórmules per reduir la dependència de combustibles fòssils. Cal la col·laboració i coordinació amb d'altres administracions.
- **Promoció de campanyes municipals de sensibilització i conscienciació ciutadana per tal de promoure les bones pràctiques energètiques** i mostrar l'efecte directe que tenen aquestes mesures d'estalvi en l'economia familiar i municipal.
- **Informació a la població** dels ajuts i descomptes per a l'adquisició i instal·lació d'elements i equipaments d'estalvi energètic.
- **Promoció de l'estudi i millora dels bio-combustibles i la introducció de vehicles elèctrics o híbrids**, alhora que cal pressionar perquè el ferrocarril es converteixi d'una vegada per totes en el mitjà de transport

del segle XXI, un mitjà ràpid, econòmic, eficient i que equilibra i cohesiona el país territorialment.

- **Aconseguir un punt de venda de gas butà a Molins de Rei.** Mentre existeixi el consum de gas butà entre els vilatans i vilatanes cal garantir que hi hagi un punt de venda de bombones en el nucli urbà.

2.3. Transport públic interurbà

2.3.1 Introducció general

Convindria facilitar o almenys fer possible l'opció de no desplaçar-se gaire per anar a treballar, a l'escola i a les zones d'oci o esbarjo. Certament, mai es pot assegurar que la residència estarà prop del lloc de feina, però la separació de les àrees d'habitatge de les activitats o el desequilibri important a les àrees urbanes entre llocs de treball localitzats i residents actius, sí que ens assegura el desplaçament obligat. Hi ha tres conceptes clau per tal de reduir l'accessibilitat obligada amb transport privat; la compacitat dels nuclis urbans, la diversitat d'usos del sòl a l'interior d'aquests i el dimensionament de la ciutat o barri a l'escala humana.

La configuració compacta i relativament densa, que ja és defensable en termes de minimitzar el consum de sòl, es justifica també per les oportunitats de desplaçaments a peu i en transport públic, en especial el ferroviari, la dotació de la qual demana una massa crítica suficient per a una explotació amb costos raonables. Aquesta compacitat dels nuclis urbans també afavoreix altres aspectes com la impulsió del comerç, la rendibilització dels equipaments, l'eficiència en la gestió de les infraestructures urbanes i els serveis i la cohesió social.

La pràctica habitual a la segona meitat del segle passat dels planificadors era la separació dels usos del sòl, que es justificava per la contaminació (aèria, acústica, etc.) produïda pels sistemes de producció i altres activitats. Aquesta pràctica coneguda com a *zoning* ha provocat l'augment exponencial dels desplaçaments allunyats, la pèrdua d'activitat a les àrees residencials i la descohesió social.

Finalment, cal dissenyar la ciutat, barri o municipi a escala humana, és a dir, cal localitzar habitatges, equipaments, zones de serveis, d'oci i esportives, espais naturals o zones verdes, zones amb comerç i d'activitat econòmica a unes distàncies adequades per tal que siguin accessibles per a la població. Tots aquests espais s'haurien d'ubicar en radis inferiors a 1,5 km.

Davant l'agressió que suposa l'ús massiu del vehicle privat, cal defensar una intensificació de les xarxes de transport públic comarcals i intercomarcals. Noves xarxes de ferrocarrils no radials i la connexió en transport públic eficient de tots els municipis d'una mateixa comarca són reivindicacions que cal posar sobre la taula de manera immediata.

En el mateix sentit, cal una aposta ferma pel tren de mercaderies, ja que el transport per carretera és actualment insostenible des del punt de vista ambiental.

2.3.2 Propostes concretes d'actuació per Molins de Rei

- Apostar pel transport públic local i interurbà, **aconseguint que Molins de Rei sigui a la zona 1 de la xarxa ATM.**
- **Modificar els horaris de la Línia del Molins Bus** entre el Centre Vila i la Floresta per adaptar-los als horaris laborals i escolars
- Exigir als organismes del transport metropolità l'ampliació de l'horari dels autobusos que **connecten el nucli urbà amb els polígons industrials del Papiol.**
- Exigir als organismes del transport metropolità la **creació d'una línia d'autobusos que connecti la nostra vila amb Rubí i el Vallès Occidental.**

Candidatura d'Unitat Popular

molins@cup.cat

www.molins.cup.cat

- **Continuar lluitant perquè l'arribada del Tramvia al municipi de Molins de Rei sigui una realitat el més aviat possible i permeti millorar la nostra connectivitat amb l'Estació de Quatre Camins dels Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya.**

2.4. L'entorn natural

2.4.1 Introducció general

Els Països Catalans són un territori amb una gran diversitat d'ambients i de paisatges, resultat de seculars processos d'humanització, condicionats per les circumstàncies que en cada cas aporta una matriu biofísica d'enorme riquesa. Cal considerar la preservació d'aquesta diversitat com un element indispensable per a la qualitat de vida de les persones i el seu progrés humà.

Històricament les activitats econòmiques han donat lloc a una gran varietat de mosaics agroforestals que han configurat els paisatges pròpiament mediterranis, en els quals la intervenció humana al medi ha tendit generalment a incrementar o mantenir la biodiversitat com a garantia d'estabilitat del sistema. Per tant, el desenvolupament econòmic i social no ha de comportar ineludiblement una degradació i una pèrdua de la diversitat del territori; no obstant això, cal que en la gestió i l'ordenació del nostre territori, prevalguin els principis de preservació i millora del funcionament ecològic de la matriu territorial entesa com un conjunt.

El nivell d'humanització del territori ens ha de fer variar el tradicional concepte de la dualitat camp-ciutat, que ens ha portat a considerar els espais naturals i lliures com un reducte aïllat i residual de l'espai urbà. El planejament territorial ha de considerar el territori com un conjunt, des dels espais urbans i periurbans, fins als espais naturals protegits, passant pels mosaics agroforestals, cadascun amb diferents graus d'humanització, amb una regulació dels límits i una assignació dels diferents usos, en relació a les característiques del medi.

2.4.1.1 La gestió del sòl no urbanitzable

Tradicionalment el planejament pròpiament urbanístic ha deixat en un segon pla el sistema d'espais lliures, des dels espais periurbans fins als espais naturals de protecció especial (ENPE). Cal superar el plantejament que ens mostra el sòl no urbanitzable i els espais lliures com un simple suport de la urbanització i de les infraestructures, perquè cal dotar aquests espais del caràcter propi que posseeixen, a fi de configurar un planejament territorial sostenible i equilibrat.

S'ha de planificar proactivament el sistema d'espais lliures i, per tant, se li ha d'assignar valor com a base del planejament. Ara bé, no pot ser considerat com quelcom homogeni perquè no tot té el mateix valor ni compleix les mateixes funcions territorials.

Aquest planejament, ja sigui des del vessant territorial o municipal, ha de configurar el sistema d'espais lliures que quedi fora dels processos d'urbanització i d'implantació d'activitats intenses, bé pel seu valor intrínsec (biodiversitat, fertilitat del sòl, etc.), per les funcions i recursos que garanteix (recàrrega d'aqüífers, protecció de riscos naturals, etc.) o bé per la localització territorial que els fa inadequats per al desenvolupament urbanístic.

El model de planejament ha de fonamentar-se en l'articulació del territori com a sistema de ciutats i viles denses, amb uns límits urbans clarament definits, amb uns espais lliures i naturals que les separin i els donin personalitat comarcal, i que juntament amb el sistema d'espais naturals protegits i uns corredors biològics viables, mantinguin un bon funcionament ecològic de tota la matriu territorial.

La protecció i gestió dels espais agraris facilitarà que esdevinguin espais essencials d'interacció positiva amb la resta dels usos del territori, i permetrà

configurar parcs periurbans, o anelles verdes, que ajudin a millorar la qualitat de vida de les persones.

Alhora el mosaic agroforestal facilitarà el funcionament dels espais naturals protegits com un organisme viu i dinàmic. Sense aquest sistema connectat d'espais lliures, no es donarien els fluxos necessaris per al funcionament de la matriu territorial com un conjunt.

2.4.2 Molins de Rei i el seu entorn natural

El nucli urbà de Molins de Rei està rodejat bàsicament per dos espais naturals com són el Riu Llobregat i la Serra de Collserola.

Per una banda ens trobem l'actual estat de degradació del riu Llobregat i el seu entorn. Les noves infraestructures implantades en les últimes dècades (autopista, autovia, tren d'alta velocitat) han reduït aquest espai natural i l'han afectat greument. També s'ha vist reduït el Parc Agrari, amb tot el que comporta la pèrdua de l'activitat agrícola a la nostra comarca.

Per altra banda, gran part del nostre municipi forma part de la Serra de Collserola, que ha estat declarada durant el 2010 com a Parc Natural. Malgrat tot, avui en dia continuen vigents moltes amenaces contra aquest entorn natural.

El perill d'incendis forestals s'ha vist incrementat de forma considerable arran de la ventada del mes de gener de 2009 i de la nevada del 8 de març de 2010. Desenes de milers d'arbres van caure i la gran majoria encara no han estat retirats, obstaculitzant molts camins i deixant en evidència la manca d'una política de gestió forestal seriosa i responsable per part de les administracions públiques i dels propietaris forestals.

Projectes d'urbanització basats en el Pla General Metropolità (PGM) de l'any 1976 com els dels barris de la Rierada o Vallpineda posen en perill indrets que avui en dia encara no estan urbanitzats: l'execució d'aquests projectes contribuiria, encara més, a la pèrdua de connectivitat del Parc Natural.

La connectivitat de Collserola amb el riu Llobregat i amb les serres de l'Ordal i del Garraf també està en perill. El corredor biològic de la riera de Vallvidrera està afectat per una possible rotonda i connexió entre l'autopista i l'autovia, que aniria situada entre la gravera i la clínica del barri de la Granja.

El corredor biològic del Polígon del Pla, entre els termes municipals de Molins de Rei i Sant Feliu de Llobregat, està actualment en molt mal estat perquè mai es va preveure la instal·lació de passos de fauna que garantissin una connectivitat real entre Collserola i la Serra de l'Ordal passant pel riu Llobregat.

2.4.3 Propostes d'actuació a Molins de Rei

- **Naturalitzar l'espai fluvial del riu Llobregat** i les rieres de la Conca. Prioritzar la recuperació de l'espai fluvial davant les noves infraestructures i urbanitzacions.
- **Millorar la qualitat de l'aigua**, fent que l'Administració obligui als titulars de les mines de potassa a acabar amb la salinització i a assumir els costos de la restauració.
- **Mantenir i ampliar el Parc Agrari del Baix Llobregat**, reconeixent el seus valors, i crear una figura real de protecció.
- **Netejar la Serra de Collserola** i retirar tots els arbres caiguts mitjançant plans d'ocupació que serveixin per iniciar d'una vegada per totes una

política forestal de gestió i manteniment dels boscos, tant públics com privats.

- **Lluitar per un replantejament del Pla General Metropolità (PGM)** que preservi de forma efectiva la connectivitat biològica del Parc Natural de Collserola. Cal evitar que les urbanitzacions existents creixin d'extensió, però a l'hora caldrà exigir a les administracions supramunicipals que assumeixin tots els compromisos per evitar aquests creixements.
- Cal **reconèixer el deute històric de l'administració amb el veïnat de la Rierada i Vallpineda** en la manca de serveis bàsics com l'aigua i el clavegueram i el poca continuïtat en el manteniment de les instal·lacions existents.
- **Protegir el connector biològic de la Riera de Vallvidrera.** Oposar-se frontalment a qualsevol infraestructura que es vulgui col·locar en qualsevol àmbit delimitat pel Pla Director de Protecció de la Riera de Vallvidrera. També cal iniciar i realitzar tots els treballs inclosos en aquest Pla.
- **Protegir i fer efectiu el connector biològic del Polígon del Pla.** A diferència del que ha fet el municipi veí de Sant Feliu de Llobregat, cal oposar-se a la instal·lació de qualsevol equipament en aquesta zona verda situada enmig del Polígon el Pla. Cal naturalitzar aquest espai i realitzar les actuacions necessàries (passos de fauna, etc) per tal de garantir la connectivitat biològica entre Collserola i la Serra de l'Ordal-Garraf.
- **Ordenar l'agricultura periurbana** per evitar que sigui un fons d'acumulació de deixalles i apostant per hortes públiques comunitàries amb instal·lacions comunes per evitar el "barraquisme"

2.5. La gestió de l'aigua

2.5.1. Introducció general

La gestió de l'aigua ha esdevingut en els últims temps un debat clau, sobretot en el nostre territori nacional, amb una climatologia i un règim de pluges de caire torrencial amb llargs períodes de sequedat.

En aquest sentit, s'ha difós un nou corrent de pensament conegut com a «nova cultura de l'aigua». Segons aquest corrent, l'aigua, pel fet de ser un bé imprescindible per a la vida s'ha de distribuir equitativament entre tots els éssers vius.

L'eix principal d'aquesta concepció és que es deixa de considerar l'aigua únicament com un recurs i es comença a parlar-ne com l'element bàsic dels ecosistemes hídrics i com a part fonamental per a la bona preservació de la qualitat ambiental, que a la vegada garanteix la preservació de l'aigua com a recurs.

2.5.1.1 La Directiva Marc de l'Aigua

En l'àmbit europeu, aquest nou corrent de pensament es materialitza en la Directiva Marc de l'Aigua (2000). Aquesta normativa europea dóna un marc d'actuació comú sobre la gestió de l'aigua en tots els estats membres de la Unió Europea.

El factor diferencial d'aquesta nova directiva respecte de les polítiques ambientals tractades fins ara és l'alt grau d'exigència dels objectius ambientals, que tracten d'aconseguir una millora integral en tots i cadascun dels aspectes que condicionen la qualitat d'un ecosistema, fins a valors propers a les seves condicions naturals de referència, és a dir, sense alteracions antròpiques.

La Directiva proposa la regulació de l'ús de l'aigua i dels espais associats a partir de la capacitat que aquests tenen de suportar tipus diferents de pressions i impactes. D'aquesta manera, es pretén promoure i garantir l'explotació i l'ús del medi de manera responsable, racional i sostenible.

A grans trets, la DMA es basa en quatre principis d'actuació sobre l'aigua:

- **Masses d'aigua:** Principi de no-deteriorament i assoliment del bon estat integral de les masses d'aigua superficials i subterrànies.
- **Gestió:** Principi de l'enfocament combinat de la contaminació i gestió integrada del recurs.
- **Recuperació de costos:** Principi de plena recuperació i internalització de costos dels serveis relacionats amb l'aigua i l'ús dels espais aquàtics.
- **Participació:** Principi de participació pública i transparència en les polítiques de l'aigua.

2.5.1.2 Òrgans de gestió als Països Catalans

A l'estat espanyol, la unitat de gestió de l'aigua són les confederacions hidrogràfiques. Al nostre país, hi figuren la de les Illes Balears, la de les conques internes, la de l'Ebre, la del Xúquer i la del Segura; de les quals només les dues primeres es troben íntegrament dins el territori nacional, és a dir, en aquestes regions l'estat espanyol no intervé en la gestió en temes d'aigua.

En la resta, els governs autonòmics són responsables d'una gran part de les polítiques sectorials relacionades amb l'aigua (planificació agrària i territorial, sanejament, protecció de la natura, etc.) però és l'estat qui, mitjançant les

confederacions hidrogràfiques, ha de redactar la planificació hidrològica, incloent-hi la determinació dels objectius ambientals.

2.5.2. El Servei Municipal d'Aigües a Molins de Rei

Actualment, el servei municipal d'Aigües està externalitzat fins l'any 2023 a l'empresa AQUALIA. Com qualsevol servei externalitzat, l'Ajuntament ha de garantir que el servei sigui adequat i que les instal·lacions es mantinguin en bon estat i que s'executin les inversions necessàries pel manteniment o millora de les mateixes. Per altra banda, el marge de benefici industrial, s'acaba repercutint amb un increment de la tarifa de l'aigua que normalment sempre és superior a l'IPC, amb la qual el subministrament d'aigua cada cop és més car per l'usuari final, que som tots els vilatans i vilatanes.

Actualment, Molins de Rei podria ser autosuficient a l'hora d'obtenir l'aigua necessària per garantir el consum al 100% de la població gràcies als dos pous existents (Urgellet, Polígon el Pla). Malgrat tot, aproximadament un 10% de l'aigua es compra al Consorci d'Aigües Ter – Llobregat per garantir que el municipi estigui connectat també a la xarxa, en el cas que l'aqüífer del Llobregat patís alguna afecció que impedisís extreure'n l'aigua.

2.5.3. Propostes d'actuació a Molins de Rei

- **Treballar per aconseguir en un futur que el Servei Municipal d'Aigües sigui gestionat directament per l'Ajuntament** o per alguna empresa pública i assegurant doncs un millor control sobre els costos i la gestió del servei, que acabi representant uns increments de tarifa no superiors a l'increment de l'IPC.

- **Assegurar el bon estat de les instal·lacions de les infraestructures d'abastiment.** Hem d'evitar que les pèrdues siguin superiors al 30%, com actualment es dona a la xarxa municipal de Molins de Rei.
- **Potenciar l'associació amb altres municipis amb els quals es comparteix una conca hidrogràfica.** En aquest sentit és interessant estudiar el cas de l'ASAC (Associació de Serveis d'Aigua de Catalunya).
- **Potenciar la gestió pública de l'abastiment d'aigua.** En aquest cas és interessant estudiar el cas del GIAC (Gestió Integral d'Aigües de Catalunya).
- **Potenciar la formació en matèria d'aigües dins del que coneixem com la «nova cultura de l'aigua».**
- **Fomentar mesures de minimització de consums.** Aconseguir la desaparició absoluta dels aforaments mitjançant el reforç de la promoció pública de l'existència d'ajudes públiques per realitzar les obres de canvi al sistema de subministrament d'aigua directa.

2.6. Residus municipals: cap al residu zero

2.6.1 Introducció general

Els municipis acabem gestionant els residus que fem com a consumidors d'un procés productiu que és lineal (del recurs natural a l'abocador) en lloc dels processos naturals que són circulars i en què tot es recicla.

El 2009, a Catalunya el nivell de recollida selectiva era del 34,20%, xifra molt baixa si tenim en compte que els materials que conté la brossa són fàcilment reciclables en un 80%. Una de les grans dificultats és la barreja dels materials reciclables als contenidors de rebuig, cosa que en dificulta molt la gestió, com ja s'ha demostrat amb el fracàs del model d'ecoparcs, que continuen necessitant abocadors i incineradores per desfer-se de la brossa barrejada.

Com que no s'estan acomplint els nivells de recollida selectiva, els abocadors s'estan col·lapsant. Els *lobbies* incineradors aprofiten aquesta situació per presentar la incineració com a alternativa.

Tanmateix, hi ha una altra alternativa: l'estratègia de residu zero, que ja fa anys que mostra l'opció de convertir els residus en recursos. No cal, doncs, invertir en noves incineradores ni en nous i ineficients ecoparcs sinó en residu zero.

A més d'evitar els problemes relacionats amb els impactes ambientals i socials de la gestió de residus, aquesta nova estratègia genera molts més llocs de treball que l'estratègia de gestió de residus convencional i és tant o més viable econòmicament que les alternatives de gestió final (abocadors convencionals i incineració). Segons el darrer estudi de Greenpeace sobre els costos de la incineració, les taxes dels municipis que recorren a la incineració són un 30% més cares que no pas les dels municipis que no fan servir-la.

Per tal d'assegurar la robustesa d'aquesta estratègia i per generar benefici públic en lloc de privat, cal articular-ne el desenvolupament en el marc d'un procés participatiu, decisor i de transparència i executar els serveis públics a través d'entitats públiques i no pas del sector privat. Així, el coneixement adquirit es queda a l'administració pública i també es limita dràsticament la utilització de recursos públics per al finançament de partits polítics en forma d'aportacions d'empreses a fundacions, com a despeses dels contractes.

2.6.2. Residu zero

2.6.2.1 Implantació de recollides porta a porta

La forma més ràpida i efectiva d'incrementar els resultats quantitius i qualitius de la recollida selectiva és implantar la recollida selectiva porta a porta. D'aquesta manera es passa d'obtenir una mitjana del 30% de recollida selectiva a una mitjana d'un 70%, essent habituals nivells del 80%.

A més, els nivells d'impropis dels materials són molt baixos, cosa que facilita i abarateix els processos de reciclatge, ja que no són necessaris sistemes d'eliminació d'aquests impropis.

Actualment, el porta a porta està implantat en uns 100 municipis del Països Catalans i dona cobertura a uns 300.000 habitants. La majoria dels municipis són petits i mitjans però està demostrat que és possible implantar-ho a grans ciutats ja que, per exemple, a Itàlia podem trobar-ne alguns exemples a ciutats com Torino (909.000 hab.) i Roma (2.740.000 hab.); en aquesta última s'està implantant progressivament en alguns dels seus barris.

Els costos globals d'una recollida porta a porta comparada amb una recollida en contenidors són equiparables en l'àmbit econòmic i molt millors en l'àmbit ambiental i laboral. Si bé una ruta de recollida porta a porta és més cara que la

que es fa als contenidors, es fan menys recollides totals. A més, com que el rebuig minva fins a una tercera part, se'n redueixen els costos de tractament, així com el cànon de residus; i s'incrementen les fraccions reciclables, amb els corresponents ingressos procedents d'Ecoembes, Ecovidre –si s'escau–, la venda de paper i el retorn del cànon de residus.

En l'àmbit ambiental es recupera molt més material, cosa que disminueix la necessitat de primeres matèries i l'impacte relacionat amb la seva producció. Des del punt de vista laboral, només amb la recollida es generen entre dues i tres vegades més llocs de treball que amb una recollida en contenidors (cada cop més automatitzades), a més dels llocs de treball que es creen a les plantes de reciclatge dels materials.

La clau de l'èxit de les recollides porta a porta és la retirada del carrer dels contenidors de brossa barrejada (per on s'escapen habitualment els materials reciclables, que dificulten la gestió) i que el personal de recollida únicament recull el material, lliure d'impropis, que es generi aquell dia.

Com a horari bàsic es proposa recollir 3 dies a la setmana la matèria orgànica, 2 dies els envasos lleugers, 1 dia el paper i un dia el rebuig, mantenint els iglús de vidre al carrer. De tota manera és possible ajustar les freqüències a les necessitats de cada municipi partint de la transparència en els costos, és a dir, que a major servei i, per tant, major cost, majors taxes.

També hi ha la possibilitat, aprofitant les plantes de triatge disponibles (com en el cas de Molins de Rei), d'aplicar el porta a porta conjuntament amb el model de residu mínim (dissenyat pel CEPA a la dècada dels 90).

Un altre element essencial en la implantació de les recollides porta a porta és la definició del calendari i dels serveis a través de processos participatius en què els participants puguin adaptar el servei a les necessitats de cada col·lectiu

sota el principi de coresponsabilitat; és a dir que a partir de les dades objectives dels costos dels serveis i del tarannà de cada generador de residus municipals o barri, es pot adaptar la freqüència de recollida, els horaris, el sistema de cubells i bujols de lliurament, tot repercutint a cada usuari els costos i els ingressos que el servei rebut ha generat.

2.6.3. Situació actual a Molins de Rei

Molins de Rei va ser un poble capdavanter en la gestió dels residus ja que es va implantar la recollida selectiva l'any 1992 i vàrem ser dels primers municipis als Països Catalans en recollir la brossa orgànica. Amb els anys però, les estadístiques estan demostrant que serà molt difícil arribar a assolir els nivells de recuperació dels residus del 70%, que es van marcar inicialment com a objectiu.

A Molins de Rei, fa més de 5 anys, que el nivell s'ha estabilitzat a l'entorn del 50% i s'ha perdut aquesta referencialitat ja que molts municipis han assolit nivells del 70 o 80 % amb la implantació del Porta a Porta.

Sí que tenim l'avantatge a la nostra vila de disposar d'una Planta de Triatge, per la qual cosa el nivell de recuperació d'envasos és dels més alts. Per tot això, cal donar un impuls decidit per aconseguir superar l'objectiu del 70% a curt termini i apropar-se al 80% a mig termini.

2.6.4. Propostes d'actuació a Molins de Rei

- **Implantació del model de recollida Porta a Porta** seguint el model Residu Mínim tot dissenyant un procés d'aplicació per fases en els diferents barris de la vila. Tot això acompanyat d'una intensa campanya de conscienciació i d'informació a la ciutadania.

- **Continuar i reforçar les campanyes informatives** per reduir la generació de deixalles en el consum diari dels vilatans i vilatanes, tot promovent la utilització de bosses de roba o els dolls.
- **Garantir uns serveis de qualitat en la Deixalleria Municipal** recuperant-ne la gestió municipal de forma directa amb l'objectiu d'aplicar-hi sempre únicament criteris mediambientals i no únicament econòmics.

Eix 3 Model Urbà: una vila més afable i integrada en l'entorn

3.1. Urbanisme

3.1.1. Introducció general

L'Urbanisme i l'ordenació del territori són instruments necessaris per abordar una política social inclusiva, que no exclogui o segregui a determinats sectors socials i que no discrimini per qüestions de gènere. L'objectiu principal serà ordenar la vila sobre la realitat amb la que ens trobem, intentant millorar l'espai urbà existent, posant especial atenció a la millora dels barris, i qüestionant, des d'un punt de vista crític, la necessitat de nous creixements urbanístics a la vila.

Creiem que actualment, i sobretot en un context de crisi causada en bona part per l'especulació immobiliària dels darrers anys, no és admissible avaluar el sòl com un bé inesgotable que es pugui ocupar infinitament. El creixement urbanístic perpetuat al llarg de les darrers dècades ha generat un augment exacerbant de la "taca" urbana, generant una important dispersió territorial, la degradació dels entramats urbans preexistents, la destrucció a voltes innecessària de l'entorn natural i una profunda segregació social.

El caràcter global de l'àrea d'urbanisme i ordenació territorial pretén abordar els temes relacionats amb el planejament urbà i la gestió territorial d'una manera transversal, treballant de manera conjunta amb altres regidories i àrees de l'Ajuntament que puguin veure's implicades en processos de reforma, canvi o modificació urbana i territorial.

Qualsevol actuació sobre l'espai urbà o el territori no es pot concebre com una acció isolada, sinó que s'ha de copsar com una part del sistema, tenint en

compte els impactes que aquesta pot generar sobre el conjunt de l'espai i en relació a aspectes socials, econòmics i ambientals.

Cal treballar per l'equilibri intern de la ciutat. Creiem que s'ha de vetllar per una vila diversa i heterogènia, a la qual totes i tots hi tinguem dret. S'ha impedir, per una banda, la segregació social dels i les vilatanes, tenint cura especialment de la integració d'aquells col·lectius víctimes d'exclusió social.

També s'ha de garantir la mixtura d'usos del sòl per tal d'evitar la creixent especialització de l'espai urbà i reforçar el *genius loci*, o el sentiment de lloc, i fugir així del model de ciutat dormitori imperant als pobles i viles de les rodalies de Barcelona.

Per assolir tots aquests objectius que ens plantejem s'han de dissenyar instruments i polítiques que ho permetin, com ara polítiques d'habitatge social, plans de millora i adequació dels equipaments culturals i esportius, programes de mobilitat, processos participatius, etc.

3.1.2 Propostes d'actuació a Molins de Rei

3.1.2.1. Participació ciutadana

Ha de ser sempre un punt de partida a l'hora de repensar la vila, com ho serà en àmbits diferents a l'urbanisme. Els veïns i veïnes seran el principal agent a tenir en compte a l'hora de dissenyar possibles actuacions sobre l'espai urbà.

Creiem que la participació de la societat en les decisions polítiques és fonamental per garantir una democràcia real i directa.

3.1.2.2. Vila i Territori

Cal tendir cap a un municipi cada vegada més multifuncional, amb una mixtura d'usos a l'espai urbà que garanteixi la diversitat social. Les línies d'actuació per aquest eix es resumeixen en els següents punts:

- Treballarem per **millorar la qualitat urbana i l'estabilitat urbanística**, vetllant per una utilització harmònica del sòl urbà i urbanitzable i protegint el patrimoni arquitectònic.
- Creiem que és important **mantenir la identitat pròpia** per tal d'impedir que Molins de Rei es converteixi en pol d'atracció de la mobilitat residencial procedent de Barcelona, causada per la dispersió de la ciutat.
- **Integrar la perspectiva de gènere en la planificació urbana** és de vital importància per garantir el dret a totes i tots els vilatans a l'ús de l'espai per evitar així pràctiques discriminatòries o d'exclusió. Aquesta mirada s'ha de considerar de manera transversal i com a punt de partida. Els espais públics, els equipaments o l'habitatge han de ser per a tots i totes, tenint en compte les necessitats i potencialitats de manera horitzontal i no jeràrquica.
- S'han de realitzar **estudis dels impactes que té qualsevol projecte urbanístic o actuació sobre l'espai urbà**, ja que entenem el creixement i les millores de la vila com a processos de transformació complexos, no aïllats de la realitat social i cultural de la vila.

3.1.2.3. Habitatge

El teixit residencial compacte és el més eficient a l'hora de valorar l'aprofitament que es fa dels recursos, per abordar la planificació d'infraestructures i la dotació de serveis de forma eficaç, per tenir cura dels aspectes mediambientals i vetllar per la inclusió social. Les accions a tenir en compte en aquest aspecte són les següents

- **Exigir entre el 40% i el 50% d'habitatge protegit en qualsevol projecte urbanístic de volum que es faci a la vila**, sent aquesta una percepció de mínims i no de màxims.
- **Reduir l'índex d'edificabilitat de les noves promocions urbanístiques**, tant les de nova planta com les que es facin en sòl urbà consolidat, que es facin a la vila, garantint així que no es sobrepassin les alçades dels edificis existents.
- Donar impuls a la **creació de cooperatives d'habitatge en règim d'ús**. Creiem que aquesta és una manera d'apostar per una societat responsable, solidària i que rebutja fermament l'especulació immobiliària.
- **Vetllar per la implementació de les ordenances municipals sobre accés a l'habitatge** (habitatges vacants, ajuts al lloguer, masoveria urbana), dotant-les de recursos econòmics i logístics. Reforçar el paper de l'Oficina municipal de l'habitatge i impulsar la Borsa jove d'habitatge, ja que creiem que és una eina bàsica per garantir l'accés a un habitatge digne a tots els sectors socials.
- Per altra banda, cal **impulsar les promocions d'habitatge per a joves i gent gran**, dos sectors de la població especialment vulnerables a les

dinàmiques del mercat immobiliari. Tractant-se d'habitatges de superfície reduïda i amb requeriments similars, es planteja optimitzar l'ús d'espais comuns i així millorar les relacions veïnals.

3.1.2.4. Espai Públic

- Cal **revaloritzar i recuperar el dret dels i les vilatanes als espais públics** (places, parcs, carrers) com a espais de relació i de cohesió social.
- Prioritzar **accions de millora urbana sobre l'espai públic** que permetin fer front a la colonització de la propietat privada.
- Potenciant **noves centralitats urbanes per millorar la vila de manera uniforme**, dotant-la d'espais d'ús comú a tots els vilatans i evitant l'especialització del centre i la marginalitat de les zones perifèriques.
- No volem que la plataforma de vianants del centre es converteixi en un eix comercial on s'ubiquin gran marques que foragitin el comerç local, ja que la presència d'un **comerç de proximitat atorga qualitat a l'espai públic**.
- **Suprimir les barreres arquitectòniques que dificulten la correcta mobilitat i l'accessibilitat dels i les vilatanes als diferents espais urbans**. S'ha de treballar per trencar, no només les barreres físiques, sinó també les psicològiques que segreguen i afebleixen la vila.
- Hem de **repensar la funció de les zones d'aparcament de prepagament d'una manera profunda i innovadora**. Creiem que una possible solució seria soterrar-les i emprar l'espai per a nous equipaments o serveis d'ús comunitari.

3.2. Mobilitat urbana

3.2.1 Introducció general

El model de mobilitat actual està basat en el transport privat particular i cal donar-li la volta. Els municipis han de ser accessibles: cal fer una nova política de mobilitat i transport a escala local i comarcal per afrontar els reptes i els problemes derivats d'un creixement desmesurat en la utilització de l'espai i dels recursos no renovables.

La política de transport ha de servir per organitzar i ordenar els desplaçaments de la ciutadania i el mitjà de transport accessible per la població ha de ser el transport públic col·lectiu i el desplaçament a peu o en bicicleta. Per tant, cal una reordenació territorial que potenciï les distàncies curtes i la transversalitat que són les que possibiliten l'ús dels transports menys agressius i més democràtics i afavoreix la reducció progressiva del trànsit motoritzat i fomenta els sistemes de mobilitat de menor impacte ambiental.

És cert que actualment és complicat modificar la disposició de les àrees urbanes, de manera que garantir la proximitat de la feina, el centre d'activitats i l'habitatge és difícil, però cal tenir present que, amb tot, la mobilitat real de les persones en la majoria de casos és el desplaçament a peu. Malgrat això, el seguit de discursos hegemònics en favor de l'ús del transport privat particular continua vigent: actualment el 80% dels quilòmetres que es recorren es fan amb vehicle privat particular; s'ha invertit en la dotació de flota de vehicles privats i s'han donat subvencions públiques a empreses de construcció de vehicles i a particulars per comprar-los.

Ahora, no s'ha plantejat seriosament que els vehicles assumeixin els costos que generen. Estem marcats, doncs, per una estratègia basada en polítiques de transport que afavoreixen les empreses implicades en el sector, polítiques

territorials que aposten per l'expansió en el territori d'urbs disperses que fomenten l'ús del vehicle privat particular, la ideologia que fomenta l'associació del cotxe a la modernitat o a la llibertat individual i les teories urbanes vingudes principalment d'Europa, que ordenen les ciutats amb connexions de xarxes de transport privat particular.

Anys d'aquests discursos han acabat implicant que actualment les distàncies llargues es cobreixin amb transport motoritzat, que s'abandonin les solucions col·lectives a les necessitats de desplaçament que, en la major part dels casos, són en si necessitats col·lectives (45 i 50% són desplaçament al centre laboral) que no es resolen col·lectivament; i un cost econòmic i ambiental insostenible.

Cal, doncs, fer un canvi d'enfocament. La restricció de l'ús del vehicle privat particular a les ciutats congestionades és, possiblement, una mesura senzilla i eficaç, encara que el problema es planteja en la resta del territori on manca encara cobrir necessitats de transport.

Primerament, cal que la gent tingui accés a la ciutat de la manera més senzilla possible, fet que implica repensar també l'espai públic i l'ús que ha de tenir, basant-nos en el fet de saber a què donem prioritat i com volem que sigui aquest espai públic, de manera que donem prioritat al vianant i a la mobilitat amb transport públic col·lectiu. En segon lloc, **és necessari crear xarxes entre els municipis, a través d'optimitzar l'oferta de transport col·lectiu públic, establir un sistema de gestió conjunt en l'àmbit territorial i una cooperació dels municipis per trencar fronteres en l'àmbit del transport comarcal i municipal**, i generar així, també, plans de mobilitat complementaris que connectin espais més enllà dels propis municipis.

Adoptar mesures senzilles com facilitar aparcaments dissuasius gratuïts als afores de la ciutat per descongestionar el centre, connectats estratègicament mitjançant la xarxa de transport públic col·lectiu, realitzar un projecte de xarxes

de carril bici racionalitzat, coherent i connectat que serveixi veritablement per guanyar mobilitat, plans integrals de mobilitat que prioritzin els vianants, les bicicletes i el transport públic a tot el municipi, és necessari i és una veritable aposta cap a polítiques de transport públic col·lectiu que vagin per força en detriment del vehicle privat particular, i en provoquin la seva desaparició, alhora que s'incentiva la demanada de transport públic col·lectiu.

El transport públic col·lectiu ens aporta un seguit d'avantatges genèrics tals com: equitat, integració, economia i ecologia, i sempre que hi hagi una xarxa urbana que el prioritzi permetrà, fins i tot, un major i més ràpid accés al centre de les urbs, una major comoditat en els desplaçaments i un veritable ús col·lectiu.

Valorar el cost ambiental i econòmic del sistema actual, la diagnosi, les necessitats reals i les expectatives dels ciutadans i de les ciutadanes és bàsic perquè l'aposta per al transport públic sigui encertada en la seva aplicació; calen, doncs, processos participatius reals, que impliquin entitats, col·lectius i habitants del municipi.

Cal establir directrius de foment del transport públic, de defensa dels vianants i de l'ús de la bicicleta per sobre del vehicle privat; en aquest sentit s'haurien de plantejar en els nuclis urbans centralitats amb ús exclusiu per a vianants, amb zones de passeig i assentament d'activitat lúdica i comercial. En zones de baixa densitat de població i de trànsit també es pot donar prioritat al vianant mitjançant la tipologia de la pavimentació (llambordins, peces de formigó sense limitació de la calçada, etc.), el dimensionat de la calçada, el traçat de les vies, passos de vianants elevats, etc.

Cal garantir la connexió en transport públic de tots els sectors de la ciutat, especialment de les zones industrials i comercials amb les residencials. Per tal d'aconseguir una efectivitat en aquest sentit caldria disminuir la dispersió de les

zones industrials: no és imprescindible que cada municipi tingui la seva. Una eina efectiva en aquest sentit són els plans directors territorials d'àmbit comarcal. La concentració de la indústria a més d'afavorir el transport públic, també afavoreix l'eficiència energètica i, mitjançant estudis d'impacte ambiental, també es pot millorar l'aprofitament dels residus, planificar la implantació d'empreses que es complementin les unes amb les altres, reutilitzar els residus generats.

Impulsar un veritable pla de xoc a favor del transport públic suposa, en primer lloc, una clara voluntat política en la seva defensa. I aquesta voluntat política es demostra lluitant per aconseguir un bon finançament per desenvolupar en tots els seus àmbits una clara millora del transport públic col·lectiu en detriment del transport privat i en pro de la mobilitat social.

Si entenem que finançar el transport públic és qüestió de voluntat política entenem que ens hem d'encaminar a fer polítiques a nivell municipal que aportin, entre moltes altres coses, diners per poder invertir en potenciar-los. I aquest pas l'hem de fer a partir de decisions valentes que repercuteixin en el bé col·lectiu per damunt del bé individual.

Finançar el transport públic no vol dir pujar el preu de les tarifes i taxes que paguen els i les usuàries sinó tot el contrari. És, justament, l'aplicació d'uns preus justos i dignes (per no dir gratuïts) que seria la millor política de promoció d'un transport públic de qualitat que es convertiria, així, en referent de la població alhora de mobilitzar-se. Per tant, preus justos i una bona xarxa de transports (autobusos, ferrocarrils, carrils bici...) responen, una altra vegada, a aconseguir un bon finançament per al transport públic. Això, evidentment, implica buscar recursos i és per aquí per on hem de començar. Els diners hi són, l'únic que hem de fer és traspassar-los del món privat en benefici d'allò públic.

Un primer pas, en pro d'aquest finançament, seria la municipalització de les zones blaves de tots els pobles i de totes les ciutats dels Països Catalans; que el que fins ara és un servei externalitzat dels ajuntaments passi a ser un servei més municipal i que els beneficis (que en són molts) que això genera s'inverteixin en els transports públics locals.

L'aplicació d'una taxa impositiva a vehicles privats més contaminants que repercuteixi també en benefici del transport públic col·lectiu seria una altra mesura. Implicar un recàrrec als carburants fòssils, exclusivament, per finançar el transport públic és també una molt bona opció; com també la introducció d'una taxa sobre els peatges de les autopistes i les seves empreses que aportin una part del finançament en la millora dels serveis d'aquest transport públic.

Aquestes són algunes de les mesures que es podrien tirar endavant per assolir un bon finançament del transport públic i aconseguir, així, que aquest esdevingui un element clau i fonamental en el si de la mobilitat en el nostre municipi.

3.2.2 La mobilitat a Molins de Rei

Segons totes les enquestes realitzades a la nostra vila la mobilitat és un dels principals problemes segons la ciutadania però tothom sap que solucionar-lo no és una tasca fàcil. Creiem que seguint els paràmetres generals exposats en la introducció general cal apostar per un canvi de model, ja que la construcció de noves infraestructures ja s'ha demostrat que no soluciona els problemes de mobilitat. Qualsevol nova infraestructura s'acabarà saturant en el futur sinó invertim el model basat quasi exclusivament en el vehicle privat.

I això a Molins de Rei també s'ha de veure traduït en aplicar mesures per incentivar la mobilitat a peu, en bicicleta, en transport públic o en moto, i només

quan sigui necessari en vehicle privat. Per tot això és molt important que s'acabi, d'una vegada per totes, el debat i la redacció del Pla de Mobilitat Urbana de Molins de Rei, i que es fonamenti en els següent eixos.

3.2.3. Propostes d'actuació per Molins de Rei

3.2.3.1. La Mobilitat en bicicleta

- **Tractament de punts negres on hi hagi hagut accidents.** Vigilar aquests punts especialment a prop de les escoles.
- Tenir presents les necessitats dels ciclistes quan es repinti la senyalització horitzontal, emprant només **pintura antilliscant**.
- **Creació d'àrees d'aparcament.** Dotar-les de la possibilitat d'ancorar-hi **mecanismes antirobatori**, i de plànols fixos on s'assenyali la xarxa de «carrils bici» o «vies ciclables», amb la seva connexió amb la resta de transports públics.
- **Reducció de la velocitat de circulació a 30 km/h a les vies ràpides** mitjançant «passos de vianant elevats», amb doble funció, protegir qui travessa, i reduir la velocitat.
- Estudiar la creació de «carrils-bici», assenyalats amb pintura especial, que formin una xarxa radial, a més d'unes «**rondes de circumval·lació**» o de «**vies verdes**» de transport ràpides de punta a punta del poble. També a les zones de vianants.
- Assenyalar en especial, en aquesta xarxa, els **punts de connexió amb les vies ciclables «extra-urbanes»**: cap a la llera del riu, cap a Collserola, cap els polígons industrials del Pla, etc... En aquests punts,

caldría indicar amb plànols el recorreguts aconsellats, i quina senyalització cal seguir per a recorre'ls (simples senyals o retolets tipus «Vies BTT»). El desenvolupament d'aquestes vies cal fer-los seguint criteris de ciclabilitat, sostenibilitat, etc... En alguns casos, com ara el «pont de sota l'autopista al final del carrer Verdaguier», caldría estudiar específicament la manera d'assegurar la seguretat dels ciclistes en travessar-lo.

- Estudiar i potser **revisar l'actual implantació del carril bici a la antiga N340**. El seu disseny és, o pot ser, millorable per les bicis. Així mateix, pensar en la «ronda verda» citada abans quan es parlava de la xarxa ciclable urbana.
- Modificació de les ordenances d'edificació per a edificis i pàrquings de nova construcció per a delimitar aparcaments obligatoris per a bicis. **Obligar els actuals aparcaments a dins dels edificis a destinar places per a bicis situades a prop de l'entrada**, per a facilitar que els ciclistes les puguin deixar en llocs protegits en origen i en destí.
- **Promocionar el «camí escolar»**: incloure les escoles en la xarxa ciclable, revisar els punts negres en les vies que hi menen, i muntar pàrquings per a bici, protegits, al seu interior.
- Buscar el suport de la societat civil (usuaris, botigues, cicleclubs...) per a estudiar i implantar aquestes mesures. **Crear una «taula de la bicicleta»**.
- Potenciar mitjançant la creació d'àrees o circuits adequats la **pràctica esportiva de la bici de muntanya esportiva** com a mesura de seguretat.

3.2.3.2. La Mobilitat en moto

La nostra proposta de mobilitat pot incloure expressament la menció a la «promoció i regulació de l'ús de la moto com a alternativa viable entre el transport públic i el cotxe».

La moto és positiva. No cal veure-la com un problema, sinó al contrari, com una solució. La moto té una capacitat única de donar servei als seus usuaris, afavorint la seva mobilitat, i alhora permetent un disseny més sostenible de la vialitat urbana.

La moto ocupa cinc vegades menys que un cotxe, no pren lloc d'aparcament, i cal considerar que, independentment de la potenciació del transport públic, l'autobús, i el privat sostenible –a peu, en bicicleta-, l'ús adequat de la moto resol més problemes que no pas en crea.

En aquest sentit, cal considerar que, a més de la seva capacitat utilitària de mode de transport –anar a fer gestions, a treballar, portar a l'escola-, la moto destaca també per la seva capacitat d'oferir un element que no té preu: llibertat d'anar i venir, llibertat que no pot donar el bus, i que no es pot atribuir ja al cotxe, que és precisament el contrari que la moto: causa a la societat, i a Molins de Rei, més problemes que no pas resol.

Així doncs, cal potenciar-ne les seves facultats positives, minimitzant les negatives: soroll, contaminació. A més, cal destacar que l'afirmació de que “si la moto és perillosa, com l'hem de potenciar des de l'Ajuntament?” és falsa.

Quan es parli de risc, cal fer primer la matisació entre «perillós» i «arriscat». Quan es parla de les motos, cal tenir en compte que segons dades de la Guàrdia Urbana de Barcelona, com a mínim en 2 de cada 3 accidents on hi ha una moto involucrada la responsabilitat directa és dels automobilistes... Les

companyies asseguradores més involucrades en motos (Mapfre, Pont, Línea Directa) diuen que la relació és de 7 de cada 10...

La moto és, doncs, una víctima, no la responsable, i no és una activitat perillosa, encara que sí arriscada. És a dir, que el que cal és actuar per a que no ho sigui, «educant» no només els motoristes, sinó també els automobilistes.

Proposem, doncs, posar en pràctica la nostra proposta de mobilitat amb aquestes mesures. Tenen, a més, l'avantatge de que gairebé no generen despeses:

- Potenciació i estudi d'**implantació de punts de recàrrega que facilitin l'ús de la moto elèctrica**, com a alternativa desitjable en front de les de motors tèrmics amb combustibles fòssils.
- Creació de **places de pàrquing gratuïtes i preferents situades al centre del poble i en llocs de connexió amb els transports públics**, dotades de defenses –per a evitar que les llencin a terra- i dispositius per a ancorar-hi sistemes antirobatori, seguint l'exemple de la ciutat de Barcelona. (Per ex... la plaça de la vila, la de l'Estació, etc...) *La moto és una solució, no un problema.*
- **Estudi de la supressió de fermes perillosos**, i elecció de senyalització horitzontal (pintures) i elements del viari que alhora que redueixin el soroll de rodadora, no resultin lesius i lliscants per als usuaris de vehicles de dues rodes. *Si la moto és positiva, i és una solució, ha de ser una solució protegida.*
- Recomanació d'un **control exhaustiu de sorolls d'escapament i de l'ús del casc, i de mal aparcament i circulació damunt de les voreres**, amb retenció de vehicles, si cal, per part de la Policia Local

quan no es compleixin aquestes normes. *La mala imatge de la moto prové d'una minoria «ineducada», no de la moto com a vehicle, ni de la majoria dels seus usuaris.*

- Modificació de les ordenances d'edificació per a edificis i pàrquings de nova construcció per a **delimitar aparcaments obligatoris per a motos**, seguint l'exemple de l'ordenació a la ciutat de Barcelona. Obligar als actuals a destinar places per a motos per a facilitar que els motoristes les puguin deixar en llocs protegits en origen i en destí.
- Buscar el suport i patrocini de la societat civil per a estudiar i implantar aquestes mesures. **Crear una taula de la motocicleta** amb participació del GMMdR (Grup Motor Molins de Rei) i comerciants.
- **Potenciar la pràctica esportiva amb seguretat a l'àrea «del Terral»**, com a mesura de control de l'ús de la moto de muntanya pel terme municipal de la vila i el Parc de Collserola.

3.3.2.3. La mobilitat a peu

- **Conversió del centre vila en zona de vianants.** Cal apostar per garantir que els principals carrers de la vila siguin exclusivament per vianants per aconseguir una vila amable per poder passejar-hi amb tranquil·litat. S'evitaran els problemes actuals de convivència entre vehicles privats i vianants en les actuals plataformes úniques.
- Creació d'**itineraris segurs per a vianants** per tot el municipi garantint que els passos de vianants compleixen tots els criteris de seguretat i que les voreres estan en bon estat.

- **Eradicació de les voreres arquitectòniques** per facilitar la mobilitat a les persones amb mobilitat reduïda.
- Crear un **itinerari a peu segur i digne** que enllaci **Molins de Rei amb Pallejà i Sant Vicenç dels Horts**. Caldria estudiar la creació d'una passarel·la per a vianants si és necessari.

3.3.2.4. La mobilitat en cotxe

- Creació d'**itineraris prioritaris per cotxes** que creuin el municipi i de circumval·lació del Centre Vila per assegurar un trànsit més fluid.
- **Canvis en la freqüència semafòrica**. Amb la conversió del Centre Vila en zona de vianants es podrà guanyar freqüència de pas en algunes cruïlles. Tot i que l'itinerari sigui més llarg es podrà guanyar temps.
- **Millora en la senyalització**. És molt important incidir en aquest aspecte per poder canalitzar el trànsit de vehicles pels vials amb millor absorció del transit i no generar més retencions del compte.
- Promoure l'**aparcament rotatori gratuït** a dins de la Vila sempre que sigui possible i apostar per aparcaments de dissuasió als afores del centre vila.
- **Recuperar el projecte "Compartir cotxe"** des de l'Ajuntament, fomentant la creació d'itineraris compartits i duent a terme una tasca de conscienciació sobre mobilitat i transport col·lectiu.

3.3.2.5. Mobilitat en transport públic

- **Ampliació dels horaris del bus nocturn** i dels trens de Rodalies Renfe per garantir el servei de transports públics durant tota la nit.
- **Modificar els horaris de la Línia del Molins Bus** entre el Centre Vila i la Floresta per adaptar-los als horaris laborals i escolars.
- Estudiar l'**ampliació del trajecte de la línia MB3** en hores vall per tal que faci un mínim de dos desplaçaments al dia **fins a Santa Creu d'Olorda**.
- Estudiar una **reducció de preus del Molins Bus**, per tal de facilitar l'accés al transport públic a tots els ciutadans. En aquest sentit, també seria bo **establir un marge de temps suficient** per què els seus usuaris poguessin fer **més d'un trajecte amb una única validació del tiquet**.
- Exigir als organismes del transport metropolità l'ampliació de l'horari dels autobusos que **connecten el nucli urbà amb els polígons industrials del Papiol**.
- Exigir als organismes del transport metropolità la **creació d'una línia d'autobusos que connecti la nostra vila amb Rubí** i el Vallès Occidental.
- Exigir a la Generalitat de Catalunya la **connexió amb tren directa de Molins de Rei amb poblacions del Vallès Occidental** com Rubí, Sant Cugat del Vallès i també amb la Universitat Autònoma de Barcelona, evitant el transbord obligat actual a les estacions de Castellbisbal o Martorell.

- **Continuar lluitant perquè l'arribada del Tramvia al municipi de Molins de Rei** sigui una realitat el més aviat possible i permeti millorar la nostra connectivitat amb l'Estació de Quatre Camins dels Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya.
- Aconseguir que la **zona integrada del transport públic número 1** arribi fins a Molins de Rei, per acabar amb un greuge històric per la nostra vila.
- **Garantir una nova entrada a l'Estació de Renfe** des del carrer Sant Antoni Maria Claret per donar servei als veïns del barri de les Conservees i de l'Àngel, principalment.

Eix 4: Participació ciutadana

4.1. Introducció general

La participació és el pal de paller del nostre programa, l'eina essencial per millorar Molins de Rei i construir una vila més justa i democràtica. La política municipal ha de ser sinònim de participació ciutadana i això només vol dir una cosa, delegar el poder de decisió en les persones, associacions i entitats ciutadanes per tal que siguin aquestes qui dissenyin veritablement el rumb de la vila i les seves vides en l'entorn més immediat on conviuen els molinencs i molinenques. Per exemple: com volen que siguin els seus carrers o com volen dissenyar les polítiques socials?

Què vol dir això? Doncs aconseguir poder polític per a delegar-lo. Així de simple. La gran diferència amb els partits polítics convencionals, és que ells volen assumir poder per decidir de manera única i moltes vegades arbitrària sobre la vida dels ciutadans.

Això ho corregirem amb la participació activa dels ciutadans, mitjançant òrgans que facilitin la participació constant en les propostes i presa de decisions. D'aquesta manera el poder sempre està subjecte al que decideixen els i les vilatanes, i no al poder arbitrari d'un o altre partit polític.

Qui coneix millor el que passa al seu carrer o barri? Els veïns que viuen cada dia la seva realitat, o bé el polític, que per força o bé desídia, està immers en altres menesters? **Qui farà les millors propostes per millorar el barri o carrer, que aquells que hi viuen?**

Partint d'aquest plantejament sincer, us presentem propostes sorgides del punt de trobada de participació ciutadana, que hem repartit en 4 eixos bàsics:

4.2 Democràcia Participativa

La democràcia participativa és l'eix vertebrador de totes les propostes del programa de la CUP de Molins de Rei, ja que entenem que la població ha de disposar d'aquests mecanismes de participació directa per tal d'exercir els seus drets com a ciutadans i ciutadanes i com a poble. La voluntat de transformació democràtica és el que distingeix la CUP de la resta d'opcions polítiques.

Avui en dia molts dels partits tradicionals fan servir el terme participació, però el problema principal a l'hora d'engegar iniciatives participatives o descentralitzar el govern municipal és una qüestió de voluntat política que encara ha d'incrementar-se molt a Molins de Rei.

En aquests darrers quatre anys el govern municipal ha frenat l'aposta per la participació ciutadana. Continuem sense tenir un Reglament Orgànic Municipal (ROM) que assenyali les normes i criteris a seguir en la presa de decisions de l'administració.

Tampoc s'han tirat endavant les eines previstes al pla de participació (aprovat al ple municipal de gener de 2007) com el Consell de Vila, l'agenda participativa o el reglament de participació ciutadana, i aquesta legislatura ha estat marcada per la inacció en aquesta àrea.

Una de les prioritats de la CUP és que les decisions sobre els temes més importants del municipi siguin preses per tots i totes; és per a això que iniciarem mesures encaminades a **aconseguir un sistema de democràcia participativa capaç d'arribar a formar un govern unitari i del poble**, on la veu de tots i totes sigui el que compti a l'hora de gestionar Molins de Rei i planificar-ne el futur.

Per això, proposem:

- Dur a terme totes les actuacions del Pla de Participació ciutadana de Molins de Rei, el document marc que ha de guiar el desenvolupament d'una participació real a la vila, i superar-lo amb un **pla més avançat que consideri la participació ciutadana com a eix vertebrador de la política municipal.**
- **Crear un Reglament Orgànic Municipal (ROM) que substitueixi el ROF que regeix la vila i que permeti donar resposta a les accions plantejades al pla de participació de 2007.** Cal un marc normatiu que afavoreixi la implicació i l'empoderament de la ciutadania. La participació popular als plens, la publicitat de les comissions informatives o la convocatòria de consultes populars són elements que hauria de tenir en compte aquest reglament.
- **Formular el reglament de participació ciutadana** de tal manera que posi sobre el paper les possibilitats que tenen els vilatans i vilatanes a l'hora d'exercir el seu dret d'iniciativa política, participació i control de la gestió.
- **Reestructurar l'àrea de participació ciutadana, per tal que aquesta es basi en la transversalitat.** És necessari que la participació ciutadana s'estengui en la presa de decisions públiques com un projecte estratègic de l'ajuntament. D'altra banda, la gestió interna del treball transversal possibilitarà que es puguin treballar de manera més interdisciplinària totes les qüestions.
- Complir amb els requisits bàsics per a establir un bon sistema de presa de decisions, **proporcionar a la ciutadania una bona informació sobre els afers municipals, amb transparència i objectivitat,**

començar a dinamitzar una cultura d'implicació amb el municipi i de col·laboració mútua entre els ciutadans.

- **Crear el consell de vila, previst al pla de participació (2007) com a òrgan permanent consultiu i de participació.** A partir d'aquest consell, crear consells ciutadans en aquelles temàtiques on hi hagi els condicionants per fer-ho. Són interessants experiències com el Consell educatiu o Molins de Rei Solidària, però cal ampliar-ho a altres àmbits i dotar-los de més poder de decisió.
- **Crear una comissió popular de seguiment del pressupost participatiu.** Els pressupostos són una eina compromesa que cal dur a terme de manera real, no com a simple acte de propaganda, i això implica un esforç de preparació i de treball sistemàtic amb la societat civil. Un exemple a seguir són els pressupostos participatius promoguts per la regidoria de joventut, però cal fer un pas endavant i assumir aquest model a totes les àrees del consistori.
- **Potenciar la coresponsabilització en la gestió d'equipaments i programes municipals.** La gestió dels serveis públics no ha de quedar en mans d'empreses privades, sinó que se n'ha de garantir el funcionament a través de convenis amb les diferents entitats i agents de la ciutat perquè esdevinguin protagonistes directes de la seva pròpia acció. La Federació Obrera ha d'esdevenir una referència en aquest model.

4.3 Dinamització del teixit associatiu

És evident que Molins de Rei gaudeix d'un teixit associatiu ampli, amb història i dinamisme. Davant l'individualisme generalitzat al qual ens mena la societat d'avui en dia, cal tractar amb especial cura la tasca dels moviments col·lectius,

que promouen els espais comunitaris i enforteixen la cohesió social. Per això, proposem:

- **Aprofitar i fomentar l'existència d'un teixit associatiu ric, plural i participatiu.** Aquest teixit, a més de treballar per complir els seus propis objectius i finalitats, ha de coresponsabilitzar-se de la vida pública de Molins de Rei, amb visió de col·lectivitat i de bé comú.
- Aplicar mesures transversals per a **incrementar el teixit associatiu i cultural de Molins de Rei** que fomenti la identitat col·lectiva des de la cohesió social i l'esperit comunitari.
- Reforçar la vitalitat del municipi potenciant espais de relació entre la gent i de relació entre les entitats (físics i virtuals), i **fomentar la cultura associativa com a tradició que és de la nostra vila.**
- **Implicar els centres educatius en la vida associativa de Molins de Rei**, així com crear una xarxa educativa i cultural que promogui l'educació més enllà de l'horari lectiu i impliqui el màxim d'agents locals en el desenvolupament d'un model d'educació que vinculi aspectes de coneixement de l'entorn, cultura pròpia i valors.
- **Promoure les xarxes associatives com a espai de formació d'habilitats cíviques i de desenvolupament de recursos facilitadors de participació.** Les associacions s'erigeixen així com a espai de reflexió per a la defensa d'interessos col·lectius, sobretot generen confiança i reciprocitat en pro l'acció col·lectiva.
- Fomentar la **celebració d'assemblees i tallers participatius als centres educatius de la vila**, així com organitzar conferències i sessions formatives relacionades destinades a entitats i ciutadania.

4.4 Transformació de l'ajuntament. Descentralització dels barris.

Tot això implica un replantejament i revalorització de l'àrea de participació ciutadana, que ha de deixar de ser un departament testimonial de l'administració municipal per a convertir-se en una àrea estratègica i transversal, capaç de vehicular les demandes de la població i assegurar una correcta circulació de la informació municipal a tots els nivells.

El treball transversal possibilita que es puguin treballar conjuntament diversos àmbits temàtics que, si bé tradicionalment han anat per separat, el seu tractament en conjunt permet abordar d'una manera plena les diverses qüestions que afecten a la ciutat i als molinencs i molinenques en totes les seves facetes.

Per això, proposem:

- Reestructuració de l'àrea de participació ciutadana, basada en la transversalitat. És necessari que **la participació ciutadana** en la presa de decisions públiques s'estengui com un **projecte estratègic de l'ajuntament**.
- **Incorporar a cada regidoria una partida pressupostària destinada a la participació ciutadana**, garantint així un espai d'incidència popular en les decisions de cada àrea.
- Renovar l'organització de l'ajuntament, a fi de fer-la més accessible a la població. Cal abandonar el model burocràtic de funcionament, potenciant així **l'agilització dels tràmits de les actuacions municipals**.

- **Crear la figura del regidor de barri.** Des de la CUP pensem que aquesta figura acostarà més les qüestions polítiques a la ciutadania. El regidor de barri s'ha d'encarregar de passar comptes davant de la població del barri i, per proximitat, ha de fer de corretja de transmissió de les inquietuds, les problemàtiques i els dèficits dels barris. Les funcions de regidor de barri serien assumides pels regidors de l'ajuntament, de manera que la creació d'aquesta figura no implicaria la contractació de nou personal, amb el sobre-cost per la ciutadania que això representaria.

4.5 Transparència

És una qüestió cabdal perquè la ciutadania pugui implicar-se en la gestió dels afers públics. És necessari que tots els molinencs i molinenques que vulguin participar en la política local disposin de la informació necessària per poder analitzar, debatre i valorar els temes municipals.

La publicitat i la informació són elements imprescindibles per al control democràtic de l'acció municipal. Per això des de la CUP treballarem per l'aplicació de les següents mesures:

- **Publicitar** tots els elements vinculats a les actuacions i al tipus d'organització i administració dels recursos públics de les corporacions locals.
- **Fer un seguiment constant de les queixes i suggeriments de la ciutadania.** Cal que aquest servei sigui públic i transparent.
- **Simplificar la documentació** generada des de l'Ajuntament, per tal de fer-la propera i intel·ligible al conjunt dels molinencs i molinenques

Candidatura d'Unitat Popular

molins@cup.cat

www.molins.cup.cat

- Apostar per una **plataforma electrònica basada en un sistema de dades obertes on quedin recollits tots els documents, actes, dades i informes que genera l'Ajuntament**, amb l'únic limit de la protecció de dades personals i confidencials. D'aquesta manera evitarem l'opacitat en la consulta de documentació bàsica de l'administració municipal.

Eix 5: Model econòmic i justícia social: l'economia al servei de les persones

5.1. Anàlisi de la situació econòmica, social i laboral

5.1.1. Situació general

Ens trobem davant d'una crisi del sistema econòmic, polític i social del capitalisme. La situació de crisi econòmica actual s'ha generat per una nefasta política financera executada en aplicació dels criteris neoliberals de creixement continu.

Aquesta crisi ha produït el col·lapse d'un model que es basava en l'absorció de la producció mitjançant l'endeutament de les classes populars. Mentre aquestes perdien poder adquisitiu any rere any, augmentava el seu endeutament (fins a fer-se insostenible) per mantenir el nivell de consum necessari pel sistema capitalista especulador imperant, i es va acabar produint el «tancament de l'aixeta» del crèdit que va fer esclatar la bombolla.

Aquesta situació era promoguda també per les instàncies estatals i les primeres mesures adoptades una vegada es va reconèixer que ens trobàvem en crisi, lluny d'apuntar el camí per superar el model econòmic que ens ha dut aquí, es van dedicar a injectar diner públic als veritables culpables de la crisi (la banca i les grans multinacionals); unes mesures encaminades a «posar pegats» per tal que tot segueixi igual.

L'estat espanyol i, de retruc, els Països Catalans, està patint especialment la crisi econòmica per la preeminència dels sectors més especulatius. El creixement econòmic de la darrera dècada s'ha forjat en la construcció amb finalitats especulatives, promogut pels governs estatal i autonòmics i també per

les corporacions locals, que veien en les taxes i impostos relacionats amb aquesta activitat econòmica la base del seu migrat finançament en relació als serveis que han anat assumint (tot i no ésser, en molts casos, l'administració pública competent).

La rebaixa dels ingressos (per la davallada de les rendes i els beneficis) i l'augment de la despesa provocat per la injecció de diners a la banca i les grans empreses han fet augmentar el dèficit públic i el deute que el govern espanyol, pressionat per instàncies econòmiques internacionals, pretén eixugar amb la reducció de la despesa pública alhora que s'intenten incrementar els ingressos augmentant els impostos.

S'ha triat la pitjor aplicació possible d'aquesta fórmula, retallant la despesa social i augmentant aquells impostos que tenen una afectació més gran per a les rendes més baixes (com l'IVA).

Retallada de salaris al sector públic, congelació de les pensions, eliminació de prestacions socials, etc., s'han vist acompanyades d'una reforma laboral i del sistema de pensions que suposa una nova pèrdua de drets dels i de les treballadores. En definitiva, les mesures adoptades pel governs suposen una nova agressió dels drets socials de les classes populars.

Així, doncs, totes aquelles polítiques encarades a fer pagar la crisi a les classes treballadores no només no ajudaran a superar-la, sinó que l'agreujaran, igual que la reducció crònica del seu poder adquisitiu ha estat un dels principals motius pels quals actualment ens trobem amb dificultats econòmiques globals. D'aquesta manera, **cal aprofundir en la redistribució de la riquesa, de manera directa i indirecta, per així poder edificar un model que no requereixi de l'especulació financera o immobiliària, sinó que es basi en la producció, l'estabilitat i el benestar social.**

Cal tenir ben present que la mobilització és l'eina que tenen les classes populars, els i les treballadores, per tal de defensar i fer valer els seus drets. Ha estat així històricament i així és ara, tot i que la societat individualista i consumista que han fomentat aquells que en l'àmbit econòmic ens han abocat a la crisi, hagi fet que la consciència col·lectiva pugui estar adormida, essent necessària per tal de fer front a les «contrareformes» plantejades pels poders econòmics i empresarials i executats pels governs.

Aquest és un bon moment per fer despertar la consciència col·lectiva. De motius, en sobren. Deixar aquestes agressions sense resposta és adobar el terreny per a noves agressions futures.

5.1.2. Situació en l'àmbit municipal

La conjuntura econòmica actual de crisi, el model pressupostari dels ens locals i les pràctiques en relació a la gestió de serveis que han dut a terme els ajuntaments en els darrers temps condicionarà molt les polítiques públiques d'aquests ens, en especial les que afecten les polítiques socials.

La base del finançament municipal han estat els impostos i les taxes que tenen a veure amb els sectors econòmics més especulatiu, com són la construcció amb aquestes finalitats i les subvencions provinents de l'administració de l'estat i l'autonòmica. L'esclat de la bombolla immobiliària i la política estatal de reducció del dèficit públic a través de la davallada de la despesa ha fet minvar els ingressos municipals i s'espera que hi haurà una fortíssima reducció d'ingressos en els propers, com a mínim, 5 anys.

D'altra banda, els ajuntaments han anat assolint la gestió de serveis que haurien de prestar altres àmbits administratius. Molts d'aquests serveis tenen a veure amb la cohesió i els serveis socials i en els darrers temps han augmentat la seva demanda com a conseqüència de la crisi econòmica.

En definitiva, podem dir que els ajuntaments han consolidat despeses estructurals a partir d'ingressos que eren conjunturals i s'ha generat una absoluta dependència respecte inversions provinents de l'administració estatal i autonòmica.

Davant d'aquesta situació la CUP ha de defensar que és hora que els ajuntaments siguin una peça activa per la transformació de l'actual sistema neoliberal basat en el màxim benefici per sobre dels drets de les persones. **La CUP aposta per un model que fomenti la participació ciutadana en contraposició de l'ideari neoliberal que cedeix l'espai urbà i social al mercat, en detriment dels serveis públics.**

Cal reprendre la noció autèntica de ciutadania com a subjectes actius i actives de drets i deures envers la societat. Cal cercar solucions transformadores, és a dir, programes universals de benestar social, tributació progressiva, polítiques macroeconòmiques per la creació de condicions de plena ocupació, un sector públic sòlid, una proporció significativa de propietat pública o col·lectiva i la presa de decisions democràtica de les prioritats socioeconòmiques bàsiques. Al mateix temps cal potenciar solucions que pretenguin corregir els resultats no equitatius.

Ara bé, una vertadera transformació positiva passa no només pel canvi de les estructures sinó també de les relacions humanes basades en una ètica justa que promogui la reciprocitat i la solidaritat, a través del reconeixement de l'altre i de la pluralitat de subjectes i gèneres. La justícia està estretament lligada a la superació de la subordinació, al mateix temps que queda fortament vinculada a la idea de llibertat i igualtat i, en conseqüència, a la demanda de reconeixement. El repte social és incorporar la idea que igualtat és una condició per la llibertat i, per tant, cal ser coherents també en el repartiment dels beneficis de l'activitat humana per evitar els problemes de la desigualtat.

En aquest sentit, cal superar l'actual concepció emprada pels successius governs municipals que redueix la ciutadania i els seus drets a simples usuaris d'uns serveis personals, basant l'acció municipal en l'assistencialisme vers determinats col·lectius (gent gran, discapacitats, persones immigrades...) en lloc d'encarar el repte de garantir la igualtat efectiva entre tots els ciutadans i ciutadanes, deixant de tractar-nos com a usuaris.

Cal situar la ciutadania com a subjecte de drets i deures més enllà de la seva edat, classe social, gènere i procedència. En la mesura que l'acció social municipal se situï en aquestes coordenades tots els col·lectius es veuran atesos, perquè les iniciatives s'adreçaran a totes les persones per igual.

5.2. Defensa dels serveis públics i dels serveis socials

Hem assistit a una privatització quasi absoluta del coneixement en el sector públic: la pràctica totalitat de la despesa continguda al cap. II dels pressupostos municipals («Béns corrents, serveis i manteniment») es troba adjudicada a empreses. L'administració ha renunciat a gestionar directament molts serveis, n'ha anat perdent el control i presenta una forta dependència respecte grans empreses.

La privatització, a més de la pèrdua de control de l'ajuntament sobre serveis essencials per a la comunitat, es fa a costa dels drets dels treballadors i de les treballadores que els presten i no en garanteix la igualtat d'accés a tothom.

Cal tenir en compte, a més, que les empreses adjudicatàries entren en la lògica capitalista i prioritzen l'obtenció de beneficis privats per sobre del benefici social que ha de perseguir qualsevol servei públic.

Aquesta situació pren especial rellevància quan l'objecte són els serveis socials, adreçats a les capes de la població que es troben en situacions econòmiques, socials i laborals greus.

5.2.1. Municipalització de serveis

Cal una municipalització plena dels serveis que, en l'actualitat, l'ajuntament ofereix en règim de concessió. La municipalització implica un control absolut de l'ajuntament sobre els preus que s'apliquen (i, per tant, la possibilitat de l'abaratiment mitjançant pressió social) cosa que significa que tothom en pot fer ús independentment dels seus ingressos, i unes millors condicions de treball per als professionals que hi treballen. A més a més, els beneficis econòmics que anteriorment es quedava l'empresa concessionària, són ara recaptats en la seva totalitat per l'ajuntament.

En aquest aspecte proposem:

- **Municipalització de serveis. Cal que l'ajuntament adopti el compromís de no externalitzar ni privatitzar els serveis públics municipals.** Entenem que cal revertir les concessions de serveis públics i dur a terme una municipalització cedint aquests serveis, preferentment en qualitat de cooperativa als treballadors i a les treballadores que hi desenvolupin la seva activitat laboral. Cal entendre que el criteri d'un servei públic mai ha d'ésser el de l'obtenció de beneficis sinó el de donar un servei a la ciutat.
- **Elaboració d'un pla de recuperació de la gestió directa en els serveis externalitzats.** Actualment molts dels serveis municipals (Deixalleria, Jardineria, Neteja Viària, Neteja dels Equipaments, Gestió de les Instal·lacions Esportives, Recollida d'escombraries, Aigua, Zona Blava,...) estan externalitzats. Algunes concessions s'acaben en un termini curt i d'altres tenen vigència fins d'aquí força anys. Per tant, a

l'hora de recuperar la gestió directa caldrà tenir en compte diferents criteris (maquinària necessària per exercir el servei, duració del contracte en vigor, capacitat d'inversió) que ens faran determinar quins serveis poden ser recuperats a curt termini i quins d'altres hauran d'esperar per més endavant. Per tots aquests motius és necessari elaborar un Pla temporalitzat en el temps que marqui quins han de ser els objectius en aquesta matèria.

5.2.2. Defensa dels serveis socials

D'altra banda, cal prioritzar les necessitats dels col·lectius més desafavorits al mateix temps que han de poder treballar en la línia de la sensibilització i la reivindicació política i social. Només si els beneficiaris del magre sistema de prestacions i ajudes adquireixen nivells de consciència política, aquests deixaran de sustentar el sistema d'usuaris socials i actuaran com a agents polítics.

Només si aconseguim que els habitants de pobles i ciutats s'apropin a les realitats econòmiques i socials empobrides, prendran consciència que les polítiques socials beneficien el conjunt de la ciutadania. Aquest és un repte important però urgent, ja que la tradició de polítiques liberals i de sistemes caritatius ha generat un nivell d'estratificació i fragmentació socials que posen en risc la cohesió i la convivència ciutadana.

En aquest sentit s'ha de realitzar un canvi en les polítiques dels serveis socials per tal que els seus beneficiaris deixin de ser uns agents passius que només reben unes prestacions i siguin uns agents socials actius, motors del canvi.

Cal lluitar contra l'exclusió social. És responsabilitat del municipi posar en marxa plans per a la integració social. Tot i que són importants els plans adreçats a col·lectius concrets (plans d'acollida als nousvinguts, d'ajuda als

toxicòmans, als aturats de llarga durada...) cal fer una aposta molt seriosa pels plans integrals o comunitaris que intenten incidir d'una manera global sobre els problemes de tota la comunitat.

Tanmateix, i el que és innegable, és que els ajuntaments reben les demandes i són el primer graó d'accés al sistema. També és cert que és el municipi qui viu la realitat concreta i els efectes de les desigualtats en els propis carrers i veïns. Per això, i tenint en compte l'adaptació que cada realitat ha de fer de les línies programàtiques, les polítiques a impulsar de manera prioritària han de ser:

- **Consolidar els equips d'atenció social primària** amb professionals qualificats i que entenguin el treball comunitari en equip com l'única forma d'abordar les problemàtiques socials. Els treballadors socials, educadors de carrer i treballadors familiars han de conèixer les dinàmiques socials amb prou profunditat com per esdevenir agents de transformació social.
- **Ampliar els serveis d'atenció domiciliària** amb prou dotació horària com per poder donar una bona atenció a gent gran i famílies en la quotidianitat de les seves llars. La bonificació de les taxes per prestació de serveis ha de poder contribuir a **garantir la universalitat del servei**. Cal exigir els equipaments socials necessaris per la realitat vigent tot anticipant-se a les necessitats emergents i les de mig i llarg termini: centres de dia per a gent gran, pisos assistits, llars residencials d'estada temporal i permanent, centres oberts per a infància en risc, cases de petita infància, habitatges per urgències socials, punts de trobada de joves... L'ajuntament també ha de poder mostrar-se disposat a acollir equipaments socials descentralitzats i de gestió autonòmica; cases d'acollida per a dones maltractades, centres d'atenció i seguiment a les drogodependències, centres residencials d'acció educativa, albergs d'acollida per urgències socials...

- **Vetllar per una política d'ajudes econòmiques que eviti el clientelisme i la perpetuació de la precarietat** defugint ordenances que obliguen a compensar la recepció d'ajudes socials amb «cursos de ciutadania»; hem de poder disposar de recursos econòmics per tal que els professionals dels serveis socials organitzin i combatin l'exclusió social.
- **La transversalitat de programes i plans integrals** ha d'organitzar-se amb prou garanties per tal que les persones hi participin. Molt sovint els col·lectius amb especials dificultats resten allunyats del disseny, del seguiment i de l'avaluació de les polítiques que se'ls adrecen. El repte d'incorporar agents d'intervenció que vinguin dels mateixos cercles als quals ens adrecem pot contribuir a millorar la pràctica quotidiana.
- **Creació de consells municipals consultius** en matèria de serveis socials, que poden esdevenir una eina de participació fonamental.
- **Ampliació del nombre de centres de dia/ centres oberts** per poder donar cobertura a tota la població infantil i juvenil que ho requereixi i aplicant un caràcter més integrador i plural.
- **Potenciar la prevenció** com a línia d'actuació bàsica per evitar que les persones hagin d'arribar a utilitzar algun dels serveis socials. Una bona inversió en prevenció representa en el fons un estalvi important en serveis socials.
- **Incentivar la responsabilitat social** envers la ciutadania i el teixit associatiu **en la contractació d'empreses, treballadors autònoms i PIME's** des de l'Ajuntament.

5.3. Habitatge

La CUP de Molins de Rei considera que avui en dia **un dels principals problemes** de la ciutadania **és la dificultat d'accedir a un habitatge digne**, amb totes les conseqüències socials que això comporta. Abans de concretar les mesures, cal explicar-ne la situació actual i els motius que l'han generat; cal analitzar les polítiques d'habitatge que han dut a terme les diferents instàncies de l'Administració.

5.3.1. Anàlisi de les polítiques públiques d'habitatge

Durant aquests anys **no hi ha hagut una política per garantir el dret a l'habitatge** (entesa com a promoció de l'habitatge en diferents formes de tinença que garantissin l'accés a tothom, i especialment als col·lectius més vulnerables, de forma assequible –no més del 30% de la renda- i estable –sense por de perdre l'habitatge per motius econòmics-). El que sí que **hi ha hagut és una política econòmica basada en gran mesura en la mercantilització de l'habitatge**, tractant-lo com un bé d'inversió en lloc d'un bé d'us.

El marc normatiu sí que ofereix cabuda a una política que concreti i garanteixi el dret a l'habitatge. Cal tenir present que **com més augmenta la mercantilització de l'habitatge més baixa és la política d'habitatge**. En conseqüència, des de la CUP hem de defensar que hi hagi una decidida política pública d'habitatge, també des dels ajuntaments. Les comunitats autònomes són teòricament competents en matèria d'habitatge, però hi ha moltes lleis estatals que en condicionen aspectes essencials (Llei d'Arrendaments Urbans, Llei d'Enjudiciament Civil, Llei Hipotecària, Llei del sòl...).

A més, durant anys hi ha hagut un discurs força estès fins i tot per determinats sectors de l'esquerra, molt enganyós, que plantejava que a major liberalització i per tant facilitació de la construcció i del crèdit, hi hauria més oferta i per tant disminuirien els preus. Evidentment no ha estat així, sinó tot el contrari. Els sous no pujaven més d'un 30% (en els millors dels casos) mentre l'habitatge pujava més d'un 200%.

El resultat ha estat l'augment de la bombolla immobiliària, la promoció de l'ús antisocial de l'habitatge i la facilitació de l'especulació. La liberalització del sector creditici, el fet que qualsevol entitat financera pogués prestar tot el diner que volgués a qui volgués, ha generat un sobre-endeutament de la població i a més no ha permès que disminuïssin els preus, sinó tot el contrari: els preus dels pisos es fixaven no per criteris de taxació objectius, ni regulats, sinó per la capacitat de pagament a través del crèdit. Els pisos valien tot allò que les famílies podien pagar a través de la seva capacitat màxima de sobre-endeutament i les mateixes entitats financeres eren les que sobrevaloraven les taxacions.

Això sumat a d'altres polítiques, com són: **no desgravar lloguers** i només fer-ho amb la compra, liberalitzar el preu dels lloguers, sense cap tipus de limitació legal, també **ha generat que no es veïés el lloguer com una opció de futur**, ja que estava mancada d'estabilitat (contractes a 5 anys amb augments gens raonables de preus).

L'Estat, en definitiva, no és que no hagi intervingut: sí que ho ha fet, però per assistir els interessos del mercat, dels operadors privats, en lloc de garantir el dret a l'habitatge.

I cal tenir en compte que **el dret a l'habitatge és un dret fonamental**, que en determina i condiciona molts d'altres, per tant **la seva vulneració comporta**

també la de molts altres drets (família, salut, intimitat, lliure desenvolupament de les persones, etc.).

Actualment, doncs, tenim un model en què hi ha un alt nombre de propietaris, o que es creuen que ho són (però en realitat només són sobre-endeutats), o que pretenen ser-ho algun dia, dibuixant una **societat conservadora** i sobretot amb un **alt nivell de control social** (per tal de protegir la propietat, cal poder pagar la hipoteca, i això ens fa més submisos a l'àmbit laboral, entre d'altres efectes).

L'ascens social s'ha vinculat a l'ascens en la consecució de patrimoni immobiliari i alhora no s'han impulsat formes de tinença alternativa. A més, sectors privats amb interessos econòmics (propietaris, Apis, entitats financeres...) han estès la idea de que llogar és un esport d'alt risc, ja que els propietaris se senten fortament insegurs i deseparats jurídicament davant els llogaters que no paguen o potencialment podrien fer desperfectes.

En canvi, segons dades del 2009, **només un 2% de llogaters presentaven problemes de morositat.** I a més, l'administració, tant estatal com catalana, ja ha aprovat nombrosos ajuts per aquells propietaris que vulguin llogar els pisos buits (incentius de 6 mil euros a fons perdut, aval lloguer front la morositat, gestió gratuïta del lloguer...). Finalment, l'administració estatal ha cedit totalment davant els sectors propietaris (no oblidem que l'estat espanyol és un dels països europeus on hi ha una major concentració de la propietat i que per tant parlem de grans propietaris, ja que els petits propietaris gairebé no tenen pisos buits).

A més dels ajuts esmentats, **el govern espanyol ha aprovat el "desnonament exprés"**, agilitzant encara més els processos de desnonament per motius econòmics, acabant amb les poques garanties que té la part més feble del contracte, el llogater. Nacions Unides ha criticat durament aquesta

mesura per vulnerar el dret a l'habitatge i facilitar pràctiques discriminatòries com l'assetjament immobiliari.

Precisament per la forta dependència de l'economia espanyola i catalana del totxo, amb l'esclat de la bombolla immobiliària, la crisi és molt més greu aquí que no pas a altres països europeus. La situació de crisi econòmica va començar per **l'esclat de la bombolla immobiliària** per passar a instal·lar-se a quasi tots els àmbits de la vida econòmica i social. Abans de 2008 els bancs finançaven fins al 100% de la compra d'habitatges, sense mirar gaire la capacitat econòmica real i amb projecció de futur de les famílies per retornar les hipoteques.

Els mateixos bancs taxaven el valor dels immobles ben a l'alça, en base a paràmetres purament especulatius i basats en l'espiral inflacionista del sector, molt per sobre del cost real. Les condicions eren tals, que molta gent amb necessitat d'habitatge va veure l'ocasió de satisfer aquest dret fonamental de la persona: el dret d'accés a l'habitatge. Ocasió que oferia en la compra de l'habitatge majors facilitats i més baix cost que en el seu lloguer.

Punxada la bombolla, el marc legal que acompanya el tràgic procés de correcció d'aquesta situació fictícia deixa a **desenes de milers de ciutadans desemparats i perseguits per la llei**. És un marc legal que ignora les causes, els impulsors i els creadors de la bombolla primer i de la crisi després i que culpabilitza, quasi en exclusiva, la insolent família que serà desnonada.

Amb el marc legal actual, a la família que no pot seguir pagant els terminis de la hipoteca, se li reclama l'immoble i, si aquest no és venut exitosament al mercat, se li reclama igualment continuar pagant el deute. Situació aquesta que porta a moltes famílies a ser desnonades de la seva llar i obligades a seguir pagant la hipoteca de l'immoble que ja no tenen.

Segons dades del Consell General del poder Judicial, **l'any 2009 es van tirar endavant a l'Estat espanyol 93.319 processos d'execució hipotecària, dels quals la major xifra (18.000) correspon a Catalunya**, i el 2010 es calcula que haurà acabat amb 121.000 processos al conjunt de l'Estat. La gran majoria d'aquests processos acaben amb desnonament, i molts responen a primer i únic habitatge familiar de l'hipotecat, o fins i tot de l'avalador.

Els processos d'execució hipotecària posen més que mai al descobert el flagrant incompliment de diverses disposicions recollides a la Constitució Espanyola o al Pacte Internacional sobre Drets Econòmics, Social i Culturals, del qual Espanya n'és estat signatari. En concret, queden pràcticament ignorats articles de la Constitució com l'art. 24 sobre tutela judicial efectiva, l'art. 14 sobre igualtat, l'art. 9.3 sobre interdicció de l'arbitrarietat dels poders públics o evidentment l'art. 47 sobre l'habitatge digne i adequat.

Resumint, veiem que a la dificultat d'accés a l'habitatge d'una àmplia part de la població que teníem durant els anys de la bombolla immobiliària, amb l'esclat de la crisi s'afegeix un greu problema de pèrdua d'habitatge amb els milers de desnonaments per motius econòmics que s'estan iniciant a produir i que aniran a més (tant per l'impagament del lloguer com de l'hipoteca a conseqüència d'un atur massiu i de llarga durada).

Hi ha moltes altres conseqüències generades per aquest model:

- Fa 50 anys, el 50% del territori ocupat actualment, era terreny lliure. Un model de creixement totalment insostenible.
- A tot l'Estat els habitatges per vendre són uns 700.000, molts a la costa o de segona residència.

- Durant tots aquests darrers anys, el preu del sòl ha passat a repercutir d'un 15-20% en el preu de l'habitatge, fins a un 35-60% en els darrers anys de la bombolla immobiliària.
- La construcció ha servit per finançar els Ajuntaments, el mateix Estat, la sanitat, l'ensenyament i els partits polítics. El cas Pretòria n'és un exemple.
- Les plusvàlues generades per l'increment del valor del sòl, no han retornat a la col·lectivitat. Totes han quedat retingudes a les butxaques dels especuladors.
- A causa del fort increment del preu de l'habitatge, **els préstecs hipotecaris han allargat els seus terminis**, de 15 a 20 anys fins a 40 i 50 anys, tota una vida.
- La desproporció entre els sous i el preu de l'habitatge no ha parat de créixer fins l'any 2008. Els sous han pujat entre un 25 i un 30%, en els millors dels casos en els darrers deu anys, i el preu de l'habitatge ha pujat un 200%.
- Un 70% de la població només pot destinar 350,00 € al mes, com a màxim, per l'habitatge; cada dia són més els marginats residencials. A causa del cost elevat, en molts casos, **l'habitatge de protecció oficial tampoc és la solució**, i les ajudes per lloguer o bé per l'adquisició d'un habitatge són només un pedaç. Pensem en la gent jove i la gent gran, tot un greu problema.
- Segons directrius de la Comunitat Econòmica Europea, una família normal ha de destinar un 33% del sou a les necessitats bàsiques, un 33% a l'habitatge i un 33% a lliure disposició, però a Catalunya es

destina un **40-45%** a les necessitats bàsiques, un 50-55% a l'habitatge i entre un 0 i un 5% a lliure disposició.

Necessitem urgentment un canvi de model, però l'Estat no dona resposta en aquest sentit, sinó més aviat en la direcció contrària. Hi ha, d'altra banda, una **total invisibilització mediàtica dels desnonaments** i dels seus efectes. Cal poder canviar aquest model de societat de propietaris, però cal molta conscienciació i molta reacció social.

5.3.2. Línies d'actuació municipal en la política d'habitatge

El principal objectiu de les mesures ha de ser el de fer realitat el dret a l'habitatge i que aquest no sigui tractat com una mercaderia, ja que es tracta d'un bé de primera necessitat.

5.3.2.1. Elaboració d'un pla local d'habitatge.

Aquest pla, reclamat des de la CUP des de fa anys i promès per l'equip de govern per al juliol de 2009, ha de ser preparat després d'analitzar un **informe previ** que detalli la situació de l'habitatge a Molins de Rei. Per exemple, aquest estudi ens permetria saber el número d'habitatges buits (l'última dada és de 2001, quan n'hi havia 903).

En aquest pla s'haurà de **definir la política del sòl a desenvolupar** -impostos, ajudes, etc.- com també definir les **diferents tipologies d'habitatge protegit** -habitatge de protecció oficial, habitatge de promoció pública, habitatge social...- així com el **règim d'adjudicació** –cooperativa, lloguer, compra,...- i la **forma de finançament**: públic, privat.

Aquest Pla ha de **comptar amb la participació dels vilatans i vilatanes**, que han de ser prèviament informats de les dades que es disposin. En els darrers

mesos l'Equip de govern, conscient del seu incompliment, ha volgut fer aquest Pla de pressa i corrents abans de les eleccions i ha organitzat uns tallers perquè no es pogués dir que no era un Pla participatiu, però en els quals no s'ha donat cap tipus d'informació prèvia d'aquesta diagnosi.

Des de la CUP considerem que perquè es parli d'una autèntica Participació Ciutadana el que cal és que la Comissió de seguiment sigui **un òrgan plural, on la majoria no sigui de l'equip de govern i els tècnics municipals**, com ha succeït en el disseny del pla del govern municipal, que cerca assegurar-se així controlar en tot moment el procés, les conclusions i, per tant, l'elaboració del pla segons els seus interessos.

5.3.2.2. Lluita contra l'especulació

Des dels ajuntaments i altres administracions públiques s'ha de lluitar activament contra l'especulació, combinant les polítiques del sòl i les administratives.

En els darrers anys previs a la crisi s'ha pogut comprovar que augmentant l'oferta de sòl urbanitzable i urbà no s'aconseguia disminuir el **preu de l'habitatge, ans tot el contrari, ja que aquest va continuar pujant fins a límits insostenibles**. A més s'ha pogut comprovar com creixia la compra **d'habitatge com a valor d'inversió**, ja que aquest augmentava més de valor que qualsevol altre camp d'inversió i a més sol tenir ajudes estatals quant a desgravació d'impostos.

Des de La CUP, l'alternativa que proposem és la següent:

- **Foment de les cooperatives amb cessió del dret d'ús:** Els terrenys públics no s'han de vendre mai i han de servir per fomentar les cooperatives d'habitatge. **Aquestes cooperatives, molt esteses als**

països nòrdics, es basen en la cessió d'ús i no en la propietat i són molt més barates que els pisos de compra. El model de les Cooperatives amb Dret d'Ús (Model Andel) permet a les persones viure indefinidament en un habitatge en règim de lloguer a preus assequibles però la propietat sempre és de la cooperativa de l'edifici (més informació: www.sostrecivic.org). El model d'Habitatge de Protecció Oficial acaba contribuint a l'especulació perquè amb els anys l'administració acaba perdent la titularitat del sòl i els habitatges es poden vendre a preus de mercat.

- Si la propietat és col·lectiva es **trenca amb l'especulació**
- Impliquen a la ciutadania i genera valor de **participació**
- Es pot fer **estalvi energètic**, compartint serveis i dissenyant espais comuns.
- Serveix per fer **convivència** i relacionar-se amb l'entorn.
- Cal evitar l'aparició de gestores de cooperatives que puguin funcionar com a promotors encoberts. És molt important la intervenció de l'administració en el control de tots els processos i en la disciplina urbanística.
- **Elaborar un reglament d'habitatges desocupats.** Volem que es compleixi la moció de la CUP aprovada per unanimitat el 23 de desembre de 2008 en la qual s'instava a crear un reglament per determinar quants habitatges desocupats hi havia al nostre municipi amb el principal objectiu que passin al mercat de lloguer. En aquesta moció està contemplada **l'aplicació d'un recàrrec del 50% de l'IBI a tots aquells immobles que es demostrï que només serveixen per especular.** Alhora, a través de l'Oficina Municipal d'Habitatge s'ha

d'expropiar l'usdefruit per tal que aquests passin al **règim de lloguer assequible**.

- **Instar l'Estat i el Parlament del Principat per tal que es modifiqui la Llei d'Arrendaments Urbans, la Llei d'Habitatge i la normativa de cessió obligatòria en operacions urbanístiques** perquè s'augmenti en les promocions privades el percentatge de cessió d'un 10% per a habitatges de Protecció Oficial, ja que aquest és clarament insuficient. D'altra banda, **és necessari que prèviament a la qualificació dels terrenys com urbanitzables, aquests siguin ja de l'administració**, que els hauria comprat prèviament com finques rústiques, per procedir posteriorment a la seva urbanització. Aquesta mesura s'aplica a d'altres països d'Europa, de manera especial als països nòrdics, i **és molt important de cara a eradicar definitivament l'especulació del sòl i abaratir el cost dels terrenys i dels habitatges**.
- **Intervenir per tal d'abaratir el màxim el preu del sòl**: retallar els beneficis de promotors i especuladors, eliminar totalment les comissions i establir una fiscalitat en concordança; d'aquesta manera el preu de l'habitatge es pot reduir entre un 30 i un 50%.
- **Apostar decididament per models de lloguer de llarga durada**. Apostem per models que no permetin que els habitatges públics acabin entrant en el mercat especulatiu. El sòl públic ha de destinar-se a **promocions públiques de lloguer**, principalment de llarga durada. L'Administració no ha de garantir propietat, sinó possessió (possessió amb estabilitat): creant si és possible un parc públic d'habitatges en règim de cessió d'ús i/o lloguer assequible, o impulsant altres fórmules que persegueixin la mateixa finalitat.

- **Aconseguir que els preus dels habitatges oferts a través de l'Oficina Municipal d'Habitatge siguin inferiors als de mercat, a diferència del que passa actualment.**

5.3.2.3. Suport a les persones amb menys recursos

Si analitzem l'habitatge protegit, haurem de diferenciar entre dues tipologies; **l'habitatge de protecció oficial (HPO)**, destinat a les classes socials mitja-baixa, és a dir, habitatge amb un preu marcat per les administracions però amb un cert cost econòmic per a l'adquiridor. I **l'habitatge social**, destinat a les classes més baixes que no poden arribar als costos de l'habitatge de protecció oficial.

- **Redefinir els paràmetres de l'habitatge social:** l'actual política d'HPO no respon a les necessitats dels col·lectius més necessitats, ja que es mantenen els preus i l'administració adquireix i construeix habitatge però el manté a preus molt propers als del mercat i majoritàriament en règim de propietat.
- L'administració haurà de vetllar per **aconseguir un parc d'habitatges de lloguer de baix cost**. Aquest es podrà donar mitjançant promoció pública, o bé privada.
- **L'Ajuntament hauria d'arribar a acords amb les caixes per tal que part de la inversió social d'aquestes, establerta per estatuts de les entitats, s'invertissin en la creació d'aquest parc d'habitatges de lloguer de baix cost.** Cal tenir en compte, que aquestes disposen de finançament i formes de cobrament dels lloguers. Als anys 60-70 ja s'havien realitzat promocions d'aquest estil.

- **Des d'una perspectiva fiscal**, tant els ajuntaments com les altres institucions haurien de **modificar la tendència actual**:
  - Actualitzant el cadastre amb certa regularitat i **subvencionant l'Impost de Béns Immobles (IBI) per a la primera residència**, especialment per a les persones amb menys recursos.
  - **Canviant la política de subvenció a la compra de l'habitatge**, per la de suport a aquelles persones amb baix poder adquisitiu per a l'obtenció d'aquest, ja sigui de compra com, principalment, de lloguer.

5.3.2.4. Política de seguiment, assessorament i suport al dret a l'habitatge front als desnonaments

La solució de fons a la dramàtica situació generada per uns mercats immobiliaris i financers irresponsables, en un marc legal irresponsable, no és a les mans dels ajuntaments. Tampoc és a l'abast d'una actuació immediata resoldre amb recursos i disposicions públiques el dret de les persones a un habitatge digne.

Cal que sigui un objectiu polític de primer grau, però no resoldrà la immediatesa dels drames quotidians que vivim avui en dia. No obstant això, algunes mesures de seguiment, assessorament i suport contra els desnonaments, en base al deure i la responsabilitat que haurien d'exercir les institucions públiques en la garantia efectiva del dret a un habitatge digne, poden ser impulsades des de l'Ajuntament. Ja sigui des de l'Oficina de Drets Humans, com des de l'Oficina Municipal d'Habitatge.

Més enllà del marc normatiu estatal, pot estar a les mans dels ajuntaments desenvolupar iniciatives creatives per fer front als desnonaments com ja s'està fent en altre municipis, ja siguin de Catalunya, l'Estat espanyol o d'altres estats del nostre entorn europeu.

Per tot això, **des de la CUP es proposa:**

- Habilitar un **servei de seguiment**, a tall d'observatori, de la situació global de l'habitatge i concretament **dels processos d'execució hipotecària i desnonaments** a Molins de Rei, amb la finalitat de visibilitzar una realitat sovint oculta.
- Promoure **polítiques de real·lotjament** dels afectats per les hipoteques en parc públic.
- Cal una **alternativa en el posicionament públic**: Cal contestar la criminalització a que es veuen sotmeses les persones que no poden pagar i defensar que els ajuntaments no denunciïn ocupacions d'immobles si no ho fan els seus propietaris (com està impulsant ara alguns ajuntaments catalans, malgrat excedir les seves competències).
- Cal **evitar els desnonaments per motius econòmics**: creant serveis municipals de mediació amb la propietat, i si no es pot evitar el desnonament, oferint el màxim suport a la família afectada i un real·lotjament digne en règim de lloguer social.
- Oferir directament a les famílies en procés de desnonament **assessorament legal i funció de mediació amb els bancs i caixes** per trobar alternatives que no comportin la negació del dret a l'habitatge a les esmentades famílies o persones.
- Incorporar tota aquesta informació i funcions al futur **Pla Local de l'Habitatge** perquè siguin tingudes en compte alhora de planificar les actuacions corresponents de cara al futur.

- **Coordinar aquest servei local** amb el servei Ofideute de la Generalitat de Catalunya i amb les organitzacions socials, jurídiques i institucionals que actualment es dediquen a fer aquest seguiment i suport, com l'Observatori DESC, la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca, l'Associació d'Usuaris de Bancs, Caixes i Assegurances de Catalunya (ADICAE Catalunya) i altres.
- **Donar suport a la proposta de modificació de la Llei d'Enjudiciament Civil i de la Llei Hipotecària impulsades al Congrés dels Diputats**, on es troba actualment aparcada en situació d'estudi després d'haver estat discutida en la sessió de la Comisió de Vivienda del 16 de juny passat, i traslladar aquest suport a la Comisió de la Vivienda del Congrés de Diputats i a la Mesa del Parlament de Catalunya. Aquesta modificació permetria a les famílies afectades liquidar el deute amb l'entrega de l'habitatge i poder començar de zero, sense haver d'arrossegar un deute de per vida (**dació en el pagament**). Actualment s'ha de seguir pagant la hipoteca, i a més, l'entitat creditora es queda l'habitatge en propietat.
- Més enllà del marc normatiu d'àmbit estatal que regula el mercat hipotecari, **estudiar iniciatives municipals innovadores per fer front als desnonaments per motius econòmics, com ja s'està produint a d'altres municipis**. Així per exemple, la Taula d'Emergència Social impulsada per l'Ajuntament de Barcelona; la treva hivernal francesa que impedeix fer desnonaments en els mesos més freds (entre novembre i març); l'ordenança d'alguns municipis francesos com el de Bobigny, que impedeix fer cap desnonament per motius econòmics i obliga als privats a acudir a una comissió municipal de mediació que busqui solucions alternatives al desnonament; o l'ordenança del districte X de la

ciutat de Roma que preveu l'expropiació de l'usdefruit de pisos buits per a real·lotjar famílies desnonades durant cinc anys en règim de lloguer social.

5.3.2.5. Criteris de sostenibilitat

Totes les actuacions que fan referència a habitatge, han de ser fetes sota un prisma de sostenibilitat. En aquest sentit, cal:

- **Rehabilitar abans que construir.** S'ha de promoure la rehabilitació del parc d'habitatge existent com una manera de conservar la Vila, ja que fent-ho no caldrien noves promocions.
- S'han d'**incrementar les ajudes públiques** per rehabilitar cases i edificis.
- Cal apostar per iniciatives com la **Masoveria Urbana**, on propietaris i llogaters es posen d'acord per un preu simbòlic de lloguer a canvi que les persones que hi visquin durant un període rehabilitin i mantinguin l'habitatge en bones condicions.
- **Consumir menys sòl i recursos:** evitar al màxim les tipologies d'habitatges aïllats o en filera. En un habitatge aïllat el consum d'aigua és de 420 litres/habitatge/dia i en un habitatge en filera amb jardí és de 210 litres, mentre que en blocs d'habitatges el consum és de 120 litres/habitatge/dia.
- Apostar per unes viles i ciutats compactes i no disgregades: fomentar la **rehabilitació i la renovació de la ciutat construïda per evitar la degradació** i crear nous espais de centralitat que ens donaran una millor cohesió social.

- **Fomentar una arquitectura més sostenible:** incorporar les energies alternatives en els edificis, energia fotovoltaica i la geotèrmia, per tal d'obtenir la certificació energètica de classe A com edificis de baix consum energètic.
- Fomentar habitatges amb les instal·lacions centralitzades de calefacció, aigua calenta i refrigeració, per **fomentar l'estalvi en el consum energètic.**
- **Incrementar els serveis i els espais comuns en els edificis d'habitatges:** Espais comuns pel treball a casa, per jugar els més petits, per reunions i festes, serveis comuns per rentar i assecar la roba,... gestió dels serveis i espais comuns a càrrec de la comunitat.

5.4. Promoció del cooperativisme i de l'economia arrelada al territori

La situació de crisi actual està tenint unes conseqüències que afecten sovint la vida econòmica dels municipis. Aquest és un bon moment per fer una reflexió sobre quin és el model econòmic que volem per als nostres territoris. Sovint els ajuntaments no han debatut ni tenen clar quin és el model econòmic adient per al municipi i per al territori, però és necessari tenir-ho present per tal de poder fer una planificació adequada de les polítiques de foment econòmic, donant especial incidència en un sector econòmic o un altre.

5.4.1. Criteris ideològics

Independentment del model, el posicionament de la CUP com a organització d'esquerreres, ens porta a tenir present que les polítiques públiques de promoció econòmica han de fomentar el cooperativisme i l'economia arrelada al territori per tal de fomentar els drets laborals i una economia que defugui el model de creixement continu imperant.

També, i com una part d'aquest model econòmic pel qual apostem, **s'ha de potenciar un canvi de model productiu d'acord al cobriment de necessitats i no de la maximització del benefici**, que afavoreixi alhora altres sectors econòmics amb potencial de futur: sector primari, «oficis» (potenciació de la «reparació» enfront del «llençar l'aparell trencat per comprar-ne un de nou», rehabilitació d'edificis enfront de la construcció desmesurada, etc.), serveis personals, mediambientals, oci creatiu i productiu, turisme actiu, etc.

Un dels efectes que està tenint la crisi és el tancament d'empreses i/o la seva deslocalització quan es tracta d'empreses multinacionals, tot i que aquestes puguin tenir projectes de viabilitat. L'ajuntament ha d'assumir un paper actiu en la defensa dels treballadors i de les treballadores, i ha de defensar la

permanència de les activitats susceptibles de deslocalització oferint un suport públic a les vies alternatives de continuació de l'activitat que comptin amb la participació activa dels treballadors i de les treballadores.

La CUP ha de donar suport a totes aquelles iniciatives i lluites que serveixin per empoderar les classes populars de les quals formen part indissoluble. Això vol dir que hem de donar un decidit suport al cooperativisme i a l'economia social i prioritzar, tant en el nostre fer diari com en el nostre treball a les institucions les cooperatives i altres formes organitzatives d'economia social més justa, en tots els aspectes.

S'ha d'apostar, per exemple, per donar-los preferència en les institucions en l'obtenció d'ajuts o cessió de locals públics o en la subcontractació de serveis. Des de l'àmbit institucional cal facilitar-los publicitat gratuïta en els mitjans de comunicació i presència preferent en fires, trobades, etc. organitzades pels diferents estaments institucionals.

5.4.2. Criteris d'actuació

En base a tot això i tenint en compte les competències municipals, la CUP, en l'àmbit institucional, ha de seguir els següents criteris:

- **Prioritzar, quant a la política de contractació de l'ajuntament, les empreses cooperatives** i establir criteris i condicions referents als drets laborals (com la lluita contra la temporalitat demanant compromisos per l'estabilitat) a l'hora d'adjudicar les contractacions, tenint en compte també l'aspecte territorial en les contractacions, d'acord amb les limitacions legislatives existents.
- **Prioritzar les cooperatives** i altres formes organitzatives d'economia social a través de la preferència en l'obtenció d'ajuts, cessió de locals,

subcontractació de serveis al propi ens local, publicitat gratuïta als mitjans públics i presència en fires.

- **Procurar polítiques de foment de consum de l'agricultura** de proximitat, especialment l'ecològica, facilitant els canals de distribució i punts de venda directa i fent la difusió pertinent mitjançant els mitjans municipals.

L'atur és un dels problemes que requereixen una intervenció urgent des de les administracions. Tot i que les entitats locals no tenen competències legals sobre aquest tema, és la primera administració a qui s'adrecen els ciutadans i les ciutadanes en situacions problemàtiques i, per tant, els ajuntaments tenen una responsabilitat social que han d'assumir. Algunes actuacions d'ajuda als aturats i a les aturades poden ser:

- **Punts d'informació i orientació laboral:** han de ser complementaris als que puguin existir en altres instàncies institucionals i han de ser un lloc per orientar les persones aturades que sovint no saben què poden fer, on s'han d'adreçar, etc.
- **Ajudes a les persones aturades:** descomptes i exempcions de taxes i impostos municipals i d'altres serveis, formació i serveis d'inserció laboral, etc.

Un altre col·lectiu que està patint especialment els efectes de la crisi econòmica és el dels i de les treballadores autònomes. **Cal que l'ajuntament ajudi els treballadors autònoms.** Per tal que aquests treballadors i aquestes treballadores puguin accedir als fons necessaris per continuar desenvolupant la seva activitat, l'ajuntament ha d'intervenir activament en els tràmits necessaris amb l'entitat bancària negociant crèdits tous i oferint-los garanties. Caldrà que

l'ens municipal estableixi un protocol amb aquests treballadors i aquestes treballadores per aquests tràmits.

Cal fer estudis periòdics sobre desigualtats, pobresa i exclusió. Considerem que abans d'actuar cal saber què passa i per què passa. L'ajuntament hauria de disposar de la informació necessària sobre com està afectant la crisi les classes populars del municipi i, en funció d'això, prioritzar unes línies de treball o unes altres.

Aquests estudis de, per exemple, **les mesures PIRMI (Renda Mínima d'Inserció)**, han de permetre a l'ajuntament disposar d'un diagnòstic fiable –tot i que algunes d'elles no siguin estrictament de l'àmbit municipal– i **han de permetre a l'ajuntament realitzar pressió per la seva dignificació**. Entenem que és imprescindible crear un observatori de la pobresa municipal per realitzar aquests estudis, tractar aquestes dades i planificar les accions de resposta corresponents.

Per tal de fer un seguiment dels efectes de la crisi als municipis i als territoris que guïen les polítiques la CUP ha d'impulsar la creació de:

- **Taules municipals sobre la crisi:** compostes pels grups municipals i entitats associatives com les organitzacions sindicals i les associacions de veïns i veïnes; aquestes taules han de desenvolupar dues funcions bàsiques:
- **Observatori de l'evolució de la crisi al municipi**
- **Generació de propostes per fer-hi front**

5.5. Finançament local i fiscalitat progressiva

5.5.1. Introducció general

El primer que cal tenir present a l'hora d'encarar el finançament local i la fiscalitat és que el finançament local és injust. Com dèiem abans, el finançament dels ajuntaments s'ha basat en les taxes i els impostos que tenen a veure amb l'especulació immobiliària i les subvencions estatals i autonòmiques, sovint finalista.

Cal impulsar una modificació del finançament per tal que els principals ingressos dels ajuntaments no depenguin de la construcció ni de les subvencions, mitjançant mocions i altres actuacions institucionals.

D'altra banda, des d'un posicionament d'esquerres, la CUP ha d'impulsar una fiscalitat progressiva i un augment de la despesa social, per tal de fer una efectiva redistribució de la renda.

A banda de l'augment de la despesa social cal adequar els serveis municipals a les necessitats que té, ja que cal tenir en compte que no és millor el municipi que té més serveis sinó el que té els serveis que necessita. A més, cal tenir en compte la possibilitat de tenir serveis mancomunats amb municipis propers per tal de compartir despeses i també per poder oferir alguns serveis necessaris que en solitari no es podrien assumir, especialment en municipis petits.

5.5.2. Propostes de millora en matèria pressupostària i fiscal

- **Suprimir o rebaixar les taxes sobre serveis essencials** ja que són ingressos que no tenen en compte la renda dels ciutadans i de les ciutadanes i, per tant, tenen una afectació més gran a qui menys té. Es podrien establir sistemes de descomptes en funció de la renda.

- **Augmentar els criteris progressius dels impostos municipals:** impost de béns immobles, impost de circulació de vehicles, etc. Cal una tributació progressiva. Per tal de finançar les mesures per la igualtat social i d'urgència pels casos que sobrevindran en els propers temps, cal que els ajuntaments disposin de fons per seguir duent a terme la seva funció social redistributiva. Per tant, des de la CUP apostem per augmentar els impostos a totes aquelles empreses i particulars que més guanyen i han guanyat a través d'impostos més o menys progressius.
- **Imposar un recàrrec a l'IBI dels habitatges desocupats.**
- **Aplicar descomptes i exempcions de taxes i impostos municipals a les persones desocupades** sense que cobrin prestació de desocupació o els que cobrin una prestació baixa o assistencial.
- **Incrementar la despesa social.** Cal un augment dels recursos municipals destinats a educació i sanitat per destinar-los a intervenció directa als col·lectius més desafavorits.
- **Participació ciutadana en matèria de pressupostos.** Per poder fer pressupostos participatius cal identificar molt bé l'àmbit que se sotmetrà a discussió, poder garantir el finançament de les opcions que sorgeixin i vetllar perquè no segestin l'espai de participació *lobbies* organitzats, que tampoc són representatius. La CUP ha de treballar per establir les bases necessàries per **poder dur a la pràctica fórmules de pressupostos participatius sense caure en la demagògia amb la participació**, i cal estar atents als perills que comporta per tal de ser honestos, no enganyar, no generar frustració i saber en quins moments es poden dur a la pràctica.

5.6. Comerç local

5.6.1. Introducció

En una vila on part de l'activitat econòmica principal se sosté sobre el comerç, cal treballar de manera planificada i coordinada aquests eix, fent que esdevinguin un motor positiu per a l'economia. El comerç local va lligat a aspectes relacionats amb la fiscalitat, la mobilitat i l'accessibilitat, entenent que són els petits comerços el motor de l'economia del sector serveis que més beneficia Molins de Rei.

Cal mantenir i potenciar el caràcter identitari de la vila, conformant espais de consum de proximitat que alhora són una eina de cohesió social i que doten de vitalitat Molins de Rei.

5.6.2. Propostes d'actuació

- **Apostar per un comerç molinenc i de proximitat**, evitar que els eixos comercials es converteixin en llocs mancats d'identitat, relacions personals i personalitat. Evitar la proliferació de bancs i immobiliàries que fan disminuir l'activitat i el dinamisme comercial dels carrers, i no s'impliquen en la vida quotidiana i associativa de la vila.
- **Facilitar l'accés al petit comerç**, mitjançant campanyes de sensibilització i acostament del comerç de Molins de Rei i fer físicament més accessible la zona comercial.
- **Fomentar el mercat municipal i el mercat d'encants** en detriment del model de centres comercials i mercats que giren al voltant de supermercats.

Candidatura d'Unitat Popular

molins@cup.cat

www.molins.cup.cat

- Crear una **borsa de locals comercials gestionada des de l'Ajuntament**, que doni resposta a la demanda dels petits comerciants i que estableixi uns preus de lloguer justos i espais de qualitat.
- **Imposar un recàrrec a l'IBI dels locals comercials en desús**

Eix 6: Cohesió social

6.1. Anàlisi de la situació actual

La CUP, com a organització socialista, pretén transformar la societat. Una veritable transformació no passa només pel canvi de les estructures sinó també de les relacions humanes basades en una ètica justa que promoguin la reciprocitat i la solidaritat, a través del reconeixement de l'altre i de la pluralitat de subjectes i gèneres.

La justícia està estretament lligada a la superació de la subordinació, al mateix temps que queda fortament vinculada a la idea de llibertat i igualtat i, en conseqüència, a la demanda de reconeixement. El repte social és incorporar la idea que la igualtat és una condició per a la llibertat i, per tant, cal ser coherents, també, en el repartiment dels beneficis de l'activitat humana per evitar els problemes de la desigualtat.

En aquest sentit, cal superar l'actual concepció emprada pels successius governs municipals que redueix la ciutadania i els seus drets a simples usuaris d'uns serveis personals, basant l'acció municipal en l'assistencialisme vers determinats col·lectius en lloc d'encarar el repte de garantir la igualtat efectiva entre tots els ciutadans i totes les ciutadanes, deixant de tractar-nos com a usuaris.

Cal situar la ciutadania com a subjecte de drets i deures més enllà de la seva edat, classe social, gènere i procedència. En la mesura en què l'acció social municipal se situï en aquestes coordenades, tots els col·lectius es veuran atesos ja que les iniciatives s'adreçaran a totes les persones per igual.

Hi ha diferents mecanismes per tal de treballar cap a una major quota de cohesió social, però més enllà de l'assistencialisme creiem que la garantia d'un exercici ferm dels drets a l'educació i la sanitat és una eina per superar la cohesió social entesa en termes de serveis assistencials. D'altra banda, cal tenir present que el nostre país ha experimentat els darrers anys un canvi social i demogràfic, fruit de diferents processos migratoris, que ha fet canviar les nostres viles i ciutats.

L'arribada de persones procedents d'altres països s'ha de tenir en consideració perquè és un factor important que, com d'altres, influeix en l'economia local, en les necessitats socials, en el pluralisme cultural i religió, en la prestació dels serveis públics i en qüestions relacionades amb la percepció de la ciutat que provoca aquesta nova composició social.

Aquesta nova realitat sovint es viu amb inquietud fruit de la dificultat per assimilar els canvis i, sobretot, perquè s'afegeix a situacions socioeconòmiques insatisfactòries que ja existien prèviament a les nostres viles i ciutats. Aquests elements estan essent utilitzats per l'extrema dreta i el populisme per tal de fer-se forat en la nostra societat, especialment entre les classes més desfavorides. La CUP ha de fer front a aquesta situació amb responsabilitat però amb fermesa, combatent la utilització del fet migratori per l'extrema dreta i el populisme.

Cal tenir en compte, d'altra banda, que tot i que les competències respecte a immigració són estatals i autonòmiques és l'administració local la que rep el major impacte ja que és la que ha de resoldre en primera instància les demandes plantejades per la població nouvinguda. L'ajuntament ha esdevingut l'administració gestora del fenomen migratori, ja que a part de la política municipal de recepció i acollida, els ajuntaments són els principals agents en la gestió dels processos d'integració i no s'ha d'oblidar que els ajuntaments han

d'afrontar la prestació de serveis sense tenir les competències expresses ni els recursos suficients.

Un altre factor que s'ha de tenir en consideració és la lluita contra el patriarcat. Si bé s'han fet avenços en els últims temps encara queda molt de camí per recórrer. El patriarcat i el masclisme són fets estructurals que ens cal eradicar si volem una transformació social real per a tota la ciutadania. Tot i que la CUP treballi aquest tema de manera transversal, és imprescindible dedicar-hi especial atenció per no caure en la invisibilització. També cal afegir que el patriarcat discrimina per raó de gènere, sexe i opció sexual.

6.2. Educació

6.2.1 Introducció general

En primer lloc, cal dir que la CUP aposta per l'ensenyament públic i, per això, no donarà suport ni per activa ni per passiva a cap decisió política que impliqui la creació de centres privats, l'ampliació de línies privades i el transvasament de fons públics a aquests centres.

A banda de l'educació formal, cal prendre especial atenció a l'educació no formal per al jovent, perquè és un dels elements fonamentals per a la cohesió social.

Cal tenir present els infants i joves d'origen immigrant, que presenten necessitats educatives (formals i no formals) específiques que cal atendre. Els ajuntaments haurien de sol·licitar la supressió del concert als centres que no tinguin matriculats el nombre d'alumnes immigrants proporcionals que els pertocaria.

L'escola ha esdevingut l'escenari on es representa a petita escala la realitat que la nostra societat viu actualment. El centre educatiu és l'únic espai de contacte obligatori entre els infants d'origen immigrant i la «majoria autòctona». És inqüestionable, doncs, que els centres educatius han de donar resposta a la diversitat d'alumnes que s'hi escolaritzen, oferint a tota la població els màxims recursos possibles en el marc de la interculturalitat.

La relativa novetat del tema i la gran manca d'aportacions pedagògiques fan que la incorporació d'alumnes estrangers es visqui amb cert temor. La gestió de la convivència no pot dependre exclusivament dels poders públics, no podem permetre que s'institucionalitzi. És una responsabilitat que recau en el

conjunt de la ciutadania i que es pot transferir paral·lelament cap a l'estat i cap a altres estructures cíviques i socials.

La capacitat socialitzadora de les entitats de lleure i la constant dinàmica de construcció i expressió d'identitats col·lectives conformen un espai social de relació i participació social.

Defensem l'educació integral, entesa com una xarxa d'agents educatius, ja que compartir les experiències i la informació amb altres agents ens ajudarà a generar un coneixement més ampli al voltant de la resolució dels reptes que vivim.

Els reptes de l'educació per als propers anys són, d'una banda, la necessària concepció de l'educació com un espai de ciutadania on tots hi tinguem espai i on els factors com la diversitat, la democràcia o la cohesió social en siguin nous pilars.

D'altra banda, hi ha la necessitat de reforçar el lligam inequívoc entre educació i emancipació, entenent emancipació com la capacitat de cadascú d'autodeterminar-se, lliure de dogmes o prejudicis i, alhora, la necessària capacitat de trobar una feina digna. L'objectiu és, doncs, no reproduir allò que no volem de la nostra societat.

El procés educatiu ha de significar la creació de diàleg entre educador i alumne per poder dissenyar estratègies que donin resposta a les seves demandes. És l'arrel de l'educació en la diversitat.

Entenem l'educació com la xarxa d'agents públics i privats, associatius, formals, informals, que de manera conjunta transformen l'entorn local i global. Cal implementar plans que fomentin la col·laboració entre esplai/agrupament i

escola d'educació per a la ciutadania i aquest procés ha de tenir el suport de l'administració pública.

Només un sistema escrupolosament democràtic i transparent pot garantir la cohesió social a partir de la incorporació efectiva de tots els seus individus a l'exercici de la ciutadania.

L'educació ha de ser el pal de paller on s'estructurin totes les altres àrees. Cal la col·laboració de tots els agents socials, la coresponsabilització de tots els centres educatius, entitats de lleure, associacions, serveis i administracions. També s'ha d'iniciar un treball comunitari i començar a considerar l'educació com un eix transversal en les actuacions dels professionals, educadors i voluntaris, si de veritat volem arribar a plantejar uns objectius comuns. El funcionament ha de ser coordinat, flexible i participatiu.

6.2.2 Projecte Educatiu de Ciutat

Des de la CUP es parla de ciutat educadora, qualificant així Molins de Rei pel seu nombre d'habitants, tot i tenir caràcter de vila. **Totes les polítiques educatives s'han d'integrar dins el projecte educatiu de ciutat (PEC).**

Per tant, pensem que el PEC:

- Ha de proposar canvis que vagin més enllà de connectar sinergies i cohesió de la població.
- S'ha de situar el PEC en el marc de les polítiques proactives que possibiliten canvis estructurals.
- S'ha de situar el PEC en el marc de la democràcia participativa en què la presa de decisions sigui horitzontal.

- S'han de buscar les carències en què calgui una intervenció assistencial i garantir la igualtat d'oportunitats.
- S'ha de fer una previsió de les possibles situacions de conflicte que es puguin desencadenar.

El Projecte Educatiu de Ciutat (PEC) ha d'incloure les següents propostes genèriques:

- **Elaborar un mapa educatiu** de Molins de Rei. Integrar diferents experiències socioeducatives de la vila en el marc del PEC.
- Atribuir **tasques i funcions envers la comunitat als serveis municipals** (escoles, CAP, poliesportius...). Delimitar els àmbits més adequats i propers per treballar amb el PEC (esport, lleure, cultura, inserció laboral...). Tendir cap al model de compactació de serveis.
- Compartir les responsabilitats institucionals del PEC des d'àrees diferents. Tendir progressivament al **treball transversal i als projectes integradors**.
- Elaborar un **llistat de criteris pedagògics**. Dissenyar voluntats educatives específiques per a cadascuna de les dimensions de la ciutat educadora.
- Assegurar que, en l'elaboració del PEC, hi **participen diferents professionals** (educadors, biòlegs, arquitectes, artistes, comerciants...).

El PEC ha d'incloure, a més, propostes concretes:

- Rutes escolars
- Consistori infantil
- Escola de pares i mares

- Activitats relacionades amb el coneixement de la ciutat
- Activitats per conèixer les diferents cultures de la ciutat
- Casals d'estiu municipals
- Escoles bressol municipals
- Pla educatiu de l'entorn
- Jornades de bones pràctiques educatives

Partim de l'educació pública i de qualitat, i **per garantir aquesta qualitat entenem que en el projecte educatiu hem d'implicar-hi totes les escoles de la vila**. En cas de no aconseguir-ho, l'equilibri educatiu no es dona i la balança es desequilibra. En el cas que hi hagi més demanda que oferta escolar, es prioritzarà obrir una altra línia en una escola pública o crear-ne una de nova.

A partir d'aquestes premisses, des de la CUP estructurarem l'educació a la vila de la següent manera:

6.2.2.1. L'escola bressol.

Apostem per una xarxa d'escoles bressol públiques que cobreixin les necessitats de la ciutat. Apostem per una pedagogia activa en la qual **els nens i les nenes aprenguin de la vivència del dia a dia**; una escola bressol que experimenti i que faci conèixer als infants el seu entorn.

6.2.2.2. L'escola.

Creiem en l'escola pública. Tot i que no és competència municipal, considerem que les escoles privades haurien d'entrar a formar part del sistema educatiu públic.

- **Zonificació Escolar Integrada (ZEI):** el model de zonificació s'ha de compondre d'un mapa amb àrees d'influència escolar que incloguin diverses escoles, tant públiques com concertades, i que delimitin zones amb uns nivells d'instrucció de la població resident similars. **Una bona zonificació** (definint grans àrees d'influència que actuen com a zones úniques però amb composicions socials similars) **s'estableix en les condicions per equilibrar la demanda, incrementar l'heterogeneïtat a les aules i possibilitar un mapa escolar més equitatiu.** La ZEI ha d'anar acompanyada d'altres mesures que permetin minimitzar les diferències entre les escoles de cada àrea, com la reserva de places per a alumnes amb necessitats específiques de suport, l'assoliment de la gratuïtat real i la desaparició de pràctiques de selecció encobertes en alguns centres concertats.
- **L'Oficina Municipal d'Escolarització (OME):** és una eina complementària per afavorir l'equitat del sistema escolar a través de la informació i orientació a les famílies. Tot i no tractar-se d'un òrgan de decisió, és un servei que recull les sol·licituds de plaça (preinscripcions) i les canalitza cap als centres educatius que tenen plaça. L'OME també pot assumir tasques de recull de dades sobre l'absentisme escolar al municipi, però el programa de detecció, prevenció i intervenció de l'absentisme i la desescolarització del municipi, ha d'estar consensuat i implementat pel Consell Escolar. Caldria estudiar la seva implementació.
- **Menjador:** cal que se sumin les despeses que hi ha de tot el municipi i es divideixin a parts proporcionals, d'acord amb la renda familiar de tots aquells infants que utilitzin aquest servei.
- **Alumnes amb NES (necessitats específiques de suport):** les escoles, tant públiques com privades, hauran de fer una reserva de places per als

alumnes amb NES. Aquestes seran del 5% a principi de curs per aula i durant el curs es reservarà un 10% a tota l'escola.

- **Ajudes a les escoles:** es tramitaran a les escoles que tinguin aules d'acollida, per tal de poder atendre els/les alumnes que durant el curs es van incorporant a les escoles.
- **Temps d'espera escolar:** es muntarà un circuit fora l'horari escolar, per tal de fer participar de la vida social als alumnes nous o amb NES. L'ajuntament farà un conveni amb les diferents entitats que participin a nivell d'esplais, agrupament i clubs esportius.
- **Relació escola bressol, escola i institut:** es vincularan a cada centre l'escola bressol, l'escola i l'institut que li pertoqui. D'aquesta manera es continuarà amb l'equilibri social. A nivell pedagògic, també es mirarà que tingui continuïtat, fomentant la diversitat pedagògica i la innovació.
- **Escoles amb desequilibri social:** en les escoles que actualment hi ha desequilibri social, es vetllarà per tal de que aquest es vagi minimitzant a partir de l'oficina d'escolarització. En casos extrems, es prendran alguna de les següents mesures extraordinàries:
  - Fusió d'escola amb desequilibri social.
  - Barreja d'alumnes de diferents escoles en les quals hi hagi un projecte educatiu similar.
- **Instituts:** En el cas dels instituts es prendran les mateixes mesures plantejades per les escoles. Els alumnes que cursin 4t d'ESO, podran fer pràctiques a les empreses a partir d'un conveni a través de la Generalitat, l'ajuntament i l'institut.

- **Ús social dels centres públics:** Les instal·lacions escolars han d'estar obertes fora de l'hora escolar, per tal de donar un servei a la ciutat.

Proposem que:

- S'obrin els patis de les escoles.
  - Es facin tot tipus de cursos: informàtica, teatre...
-
- **L'oci i el temps lliure:** Cal preveure els recursos necessaris per atendre aquestes necessitats a totes les edats. Oferir serveis extraescolars de gestió pública. A l'adolescència oferir l'obertura de l'escola i els caps de setmana dotar-los de vida diürna i nocturna. L'oci ha d'estar coordinat amb els pobles veïns.

6.2.2.3. L'educació d'adults

Des de la CUP tenim una visió àmplia de l'Educació de Persones Adultes (EPA) entesa com una **educació permanent i de l'aprenentatge al llarg de la vida**. Una educació i formació per al desenvolupament personal, social i comunitari; més enllà dels Serveis d'EPA per al desenvolupament individual (laboral, personal o creditici) de les persones adultes.

En definitiva, una reivindicació de l'educació de persones adultes no com a segona oportunitat dels que no han aprofitat la primera (o no l'han tingut), sinó com un conjunt d'activitats coordinades en el territori per al desenvolupament de l'educació permanent de les persones, el teixit social i la participació ciutadana en la perspectiva del desenvolupament comunitari.

L'educació d'adults no ha de ser una educació de segona oportunitat, només. Si la mirem així sempre anirà per darrera de l'educació obligatòria -com a post-obligatòria que és- i serà menystinguda i infravalorada. Si la mirem només des de la promoció econòmica sense tenir en compte la cohesió social i la participació dels agents del territori, serà una formació permanent creditícia,

mercantilista i a favor dels que ja gaudeixen d'un major nivell de qualificació, no inclusiva de les desigualtats socials i econòmiques i de la diferència cultural.

A nivell de territori comptem amb una oferta en formació interessant però que creiem millorable:

- **Formació instrumental, bàsica** i de preparació per a l'accés a estudis reglats superiors (escola d'adults de Molins).
- **Política lingüística.** Cursos de català per a les persones autòctones i per a les nouvingudes.
- **Formació per al treball i qualificació professional, ocupacional i per a la millora laboral** al Centre Joan Garcia Nieto, i que depèn de promoció econòmica: Simulació empreses (SEFED), cursos ocupacionals, de formació contínua, Plans de Transició al Treball per a joves (PTT), etc.
- **Formació cultural i per al desenvolupament personal** que promouen algunes entitats locals, Casals de Gent Gran, les AAVV o el Casal de la Dona, entre d'altres: gimnàstica, dansa, cuina, etc.
- **Formació Professional reglada.** A Molins de Rei només hi ha un IES que ofereix Formació Professional i que compta amb el **programa 'Qualifica't'** -acreditació de l'experiència laboral de les persones treballadores que volen obtenir un reconeixement de l'experiència de cara a una qualificació homologada. Aquest programa, però, no és suficientment conegut, així com la seva funció, possibilitats i calendari. Té algunes limitacions i és costós en temps i diners, especialment si tenim en compte les persones desocupades.

- **Activitats formatives de caire cultural i de promoció de la participació social** (educació informal) que desenvolupen diferents entitats, organitzacions i l'Ajuntament (a partir de la promoció de de la lectura -Biblioteca-, del cinema -La Mola, El Foment-, xerrades, la història i la natura -Agrup, CEPA, CEM-, la recerca del patrimoni -Museu-, la formació de les AMPA's o la relacionada amb el perfil identitari de les diferents entitats de la vila)
- **Formació contínua dels treballadors i treballadores.** Cadascú desenvolupa a les empreses o organitzacions de treball i/o al marge d'aquestes (fora del seu horari laboral) cursos d'aprofundiment i especialització professionals, Màster i Postgraus, etc.

Propostes a curt termini:

Des de la CUP pensem que caldria:

- **Difondre i informar de les possibilitats formatives** des d'una perspectiva global i integrada, aclaridora, que arribés a tothom, no només als que es mouen en la seva àrea d'influència.
- **Facilitar i promoure l'acreditació en les Tecnologies de la Informació i Comunicació** (programa 'ACTIC').
- **Un espai en xarxa on les diferents entitats, institucions i organitzacions posin en comú no només les seves ofertes formatives sinó que també coordinés la seva proposta** d'una manera racional tenint en compte els recursos existents i suficientment participativa perquè les persones adultes que volen o requereixen formació poguessin aportar la seva pròpia experiència.

6.2.3. Propostes d'actuació a curt termini

- Potenciar el Consell Escolar, creant una **xarxa de relacions i cohesió per tal de millorar la coordinació entre escoles, alumnes, AMPAs, entitats**, etc..Ampliar les relacions entre Ajuntament, associacions i entitats de la vila.
- **Obertura dels patis i les instal·lacions escolars** fora de l'horari escolar.
- **Fomentar la integració i la participació en la vida social dels alumnes nous** o amb NES, creant un circuit d'activitats extraescolars subvencionades, i fent-los participar com a mínim un cop a la setmana.
- **No subcontractar ni privatitzar serveis.**
- Obrir les **activitats extraescolars de cada escola a tots els infants de la vila**, no només als de la pròpia escola, així com crear una coordinació d'aquestes per tal d'ampliar la diversitat de les activitats ofertes.
- **Ampliar els serveis de la pàgina web del Punt Jove**, on els joves puguin resoldre els seus dubtes en tots els àmbits que els preocupin (estudis, drogues, sexualitat, relacions socials...).
- **Crear una escola de cinema que ofereixi una formació inexistent fins el moment a la vila.** Seria gestionada per persones i col·lectius de la vila relacionades amb el món del cinema. L'objectiu principal serà oferir cursos formatius i promoure la creativitat entre el jovent molinenc.

6.3. Sanitat i qualitat de vida

6.3.1. Introducció general

Encara que en l'àmbit municipal es disposi de poques competències en sanitat, cal que els ajuntaments treballin per pal·liar les problemàtiques existents i fer-les arribar a les administracions competents per trobar les solucions més adients per tal que tothom pugui gaudir d'aquest dret universal que anomenem salut, entesa per l'Organització Mundial de la Salut (OMS) com l'estat de benestar complet en l'àmbit físic, mental i social, i no només com un estat d'absència de malaltia.

Cal manifestar públicament que les deficiències del sistema sanitari no correspon corregir-les a l'administració local, tot i que cal vetllar per suplir amb recursos propis dels ens locals aquelles necessitats que no restin cobertes (transport adaptat, algunes de les especialitzacions mèdiques no presents al CAP, campanyes sanitàries...), a través del disseny de propostes des dels municipis i els territoris dels sistemes sanitaris que es necessiten per tal de poder defensar-les davant de les administracions competents.

En aquest sentit, és necessària la implicació dels municipis en la millora dels serveis sanitaris i socio-sanitaris. Davant les tendències privatitzadores de l'administració i tenint en compte els models sanitaris d'arreu dels Països Catalans, els ajuntaments han d'apostar per uns serveis públics, universals i de qualitat.

Caldrà vetllar per un correcte ús dels recursos, que donin resposta a demandes creixents sobretot pel que fa als aspectes socio-sanitaris (atenció a persones malaltes, gent gran, persones amb mobilitat reduïda...). És important també la promoció de la medicina preventiva i la potenciació d'hàbits de vida saludables.

Des de la CUP defensem fermament el caràcter irrenunciament públic de la sanitat, ja que aquesta no ha de ser rendible sinó un servei per a les persones. Per tal que aquest servei sigui de qualitat cal potenciar una política sanitària participativa des del Consell de Salut del govern territorial que avalui i formuli propostes d'actuació per millorar la sanitat pública, tant en l'àmbit local com comarcal, i assegurar que els professionals sanitaris duguin a terme polítiques eficients.

L'ajuntament ha de poder impulsar les enquestes de satisfacció en relació a la xarxa d'equipaments sanitaris presents al municipi per tal de poder dotar-se d'elements de pressió davant l'administració autonòmica. En aquest mateix sentit, cal impulsar la creació d'agrupacions d'usuaris dels serveis sanitaris.

Cal incidir per tal que la salut pública també aculli les medicines alternatives per complementar la medicina tradicional. Per això, calen reglaments reguladors d'aquestes pràctiques que assegurin la bona atenció al pacient per part de professionals sanitaris evitant així l'intrusisme professional.

La CUP aposta per una educació sanitària individualitzada, perquè s'ha vist que les campanyes de promoció de la salut i de prevenció generals no han estat molt efectives. I aquesta educació individual per part dels professionals de la salut només es pot aconseguir amb un augment de les plantilles, del temps d'atenció que tenen assignat i amb la potenciació de la formació continuada.

6.3.2. Propostes en l'àmbit sociosanitari

Tenint en compte les limitacions competencials dels ajuntaments en aquesta matèria, la CUP fa una sèrie de propostes sobre l'àmbit sociosanitari, a més de les que es deriven del que s'ha exposat fins ara:

- Treballar per la **millora de l'assistència sanitària domiciliària** per pal·liar els possibles dèficits que puguin derivar-se de la lenta aplicació de la nova llei de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència.
- **Potenciar l'educació sanitària en la infància i l'adolescència** amb l'impuls d'iniciatives a les escoles i des del mateix ajuntament.
- Proporcionar **informació, formació i assessorament a la població adulta**, amb programes de salut i altres activitats organitzades i/o promogudes des de l'ajuntament.
- Treballar per **millorar l'educació sexual**, sobretot en els joves, incidint en la prevenció dels embarassos no desitjats com també en les malalties de transmissió sexual i la SIDA, oferint un servei d'assessorament i informació sobre sexualitat des de les institucions sanitàries de la ciutat.
- Donar **suport a les associacions de familiars i malalts** de les viles i ciutats.
- Augmentar i millorar els **serveis d'assistència psicopedagògica a les escoles i instituts**.
- **Potenciar els serveis socials com a complement** d'un bon servei sanitari, evitant així la saturació de pacients als hospitals per manca d'ubicació a l'alta.
- Garantir i potenciar la figura dels **psicòlegs als centres sanitaris públics**.

En els últims anys les nostres viles han vist com la població immigrada ha anat augmentant, de manera que moltes vegades hi ha hagut un xoc de cultures i religions. Perquè aquesta diversitat cultural no entorpeixi la correcta atenció sanitària per part dels professionals, la CUP proposa les següents mesures:

- **Dotar els centres sanitaris públics de traductors**, per facilitar l'intercomunicació entre els professionals sanitaris i els usuaris immigrants acabats d'arribar a la vila i que encara no han tingut temps d'aprendre la nostra llengua.
- **Facilitar, des de l'ajuntament, el suport d'un mediador** que pugui ajudar en la resolució de conflictes assistencials i socials a causa de les diferències culturals o religioses.

6.3.3. Drogodependències

Pel que fa a un problema tan greu com les drogodependències, l'acció social s'hauria de fonamentar en una política preventiva diferent als intents fallits de campanyes que promouen el «no a la droga» com un missatge publicitari buit de contingut i d'informació.

És per això que creiem fermament que, des dels ajuntaments i els consells comarcals, cal crear plans de prevenció des d'on es gestionin nous programes per a l'accés al treball, a l'habitatge i a la formació, així com polítiques de prevenció de danys per a les persones drogodependents. Des de la CUP proposem:

- Promoure noves **campanyes d'informació sobre les drogues** per poder incidir realment en els rols d'aquells que consumeixen drogues, sobretot joves, sense saber-ne els efectes reals que se'n deriven.

- Establir **punts d'informació i anàlisi de drogues** en zones d'oci nocturn i altres, col·laborant amb les diverses ONG que ja treballen en aquest sentit.
- Potenciar els **centres d'atenció i seguiment de drogodependències** municipals i comarcals.

6.3.4. Animals de companyia

S'ha d'estudiar la **creació d'un espai d'esbarjo tancat per a gossos**, amb l'objectiu que tothom qui tingui gos disposi d'un lloc específic per portar-lo a córrer i jugar sense estar lligats, quelcom que no poden fer als parcs i jardins de la Vila, on poden molestar altres persones.

Aquest espai hauria de disposar d'una zona controlada de deposició d'excrements, estris per recollir-los, bancs, un abeurador, una zona d'esbarjo per als animals, zones d'ombra, cartells informatius i diversos punts d'il·luminació.

6.4. Promoció del lleure i de l'esport

Molins de Rei és una vila esportivament activa. És necessari donar un nou impuls a la promoció de l'esport com a espai de convivència i d'enriquiment social i cultural. Cal dotar d'eines el teixit social esportiu per fomentar la creativitat, la imaginació, l'autoorganització, la cooperació i l'accés de tothom a la pràctica esportiva.

És important promoure activitats esportives de tot tipus que s'adaptin als diferents horaris i edats de la ciutadania.

Valorem positivament propostes com l'Esportíssim, la trobada escolar esportiva anual, la varietat d'oferta actual i el paper de les entitats esportives. Partint de la realitat existent, apostem per quatre eixos de treball:

6.4.1. Impuls de l'esport base

- **Promoció a nivell escolar de tota l'oferta esportiva** que es fa al municipi. Potenciar el treball de les entitats esportives a l'assignatura d'esports i educació física a escoles i instituts.
- **Incentivar la pràctica multiesportiva** en detriment d'esports concrets a **tots els nivells escolars**. Cal donar eines als infants i les famílies per provar esports diferents des dels centres educatius i ampliar la capacitat d'elecció.
- **Ampliar les trobades esportives escolars**, que es podrien celebrar un cop per trimestre.

- Incorporar la figura de l'**observador esportiu**, per tal de treballar conjuntament amb infants i joves les pràctiques que promouen els valors de l'equip, la complicitat, l'esforç i tots aquells que converteixen l'esport en un espai d'enriquiment col·lectiu.
- **Uniformitzar l'accés a la pràctica dels esports** sempre que sigui possible. D'aquesta manera s'aconseguiria d'una banda que els nens i les nenes poguessin practicar més d'una activitat abans de decidir-se (ells/es i els pares) per un o altre esport i, per tant, podrien veure quines els agraden més. D'altra banda, no es penalitzaria esports la pràctica dels quals és més minoritària i/o no es pot començar abans d'aquesta edat.

6.4.2. Universalització de l'Esport

- Estudiar la possibilitat d'**obrir en horari no lectiu algunes instal·lacions escolars** per a la pràctica de l'esport i continuar creant espais públics en la via pública.
- Estudiar la possibilitat d'establir **dos preus d'accés a la piscina municipal**. Un que permeti als usuaris fer ús de tots els serveis de les instal·lacions (per exemple el Gimnàs) i un altre, més econòmic, que doni un accés exclusiu a la piscina i la zona de vestidors.
- Estudiar la possibilitat d'augmentar les beques en edats d'introducció a l'esport (5-9 anys) per **generalitzar la pràctica esportiva i afavorir hàbits saludables**.

- Impulsar la interacció de l'activitat esportiva amb el medi ambient creant **itineraris per córrer a peu o amb Bicicleta Tot Terreny (BTT) pels camins del riu Llobregat i de Collserola.**
- Promocionar esports com el **ciclisme, el senderisme, l'atletisme o la natació** que permeten la seva pràctica esportiva al llarg de tota la vida i que s'adapten als diferents horaris que van variant al llarg de la vida. Així aconseguirem estendre l'esport a totes les edats i promocionar esports que són saludables pel que fa a les articulacions.
- Creació i suport a **programes compartits entre serveis socials i l'àrea d'esports** per a col·lectius amb risc d'exclusió social.

6.4.3. Dotar la vila dels equipaments esportius necessaris

- En els equipaments educatius de nova construcció **creació de pistes de 4x20, hàbils per l'ús de diferents esports.** En el cas del nou I'IES Lluís de Requesens (Barri El Canal), apostar per una pista poliesportiva similar a la construïda a l'escola La Sínia.
- Construcció d'un **nou Gimnàs al Barri del Canal**, amb una instal·lació capaç de donar cobertura a altres activitats esportives.
- **Atendre les necessitats dels esports minoritaris.** Escoltar els seus usuaris, detectar les mancances i establir mecanismes per donar suport logístic i de promoció del seu esport.

- **Construcció d'un espai per la pràctica de l'atletisme** al barri de la Granja, d'acord amb els criteris de l'AEM.
- **Millorar el manteniment de les instal·lacions existents**, amb més agilitat en la detecció i solució de problemes.
- Estudiar la possibilitat d'adquirir **material esportiu per a les escoles** per aquelles entitats esportives que en fan ús (Xarxes, proteccions d'escuma per als pals de bàsquet, etc)

6.4.4. Diàleg i transparència amb el teixit associatiu esportiu

- Difondre públicament uns **barems clars en les subvencions** a les entitats esportives de Molins de Rei.
- Mantenir un **diàleg constant amb el teixit associatiu esportiu** de la vila, atendre problemàtiques i consensuar amb totes les parts implicades solucions col·lectives. Cal que la regidoria d'esports i representants d'entitats esportives es reunixin de manera periòdica per plantejar nous reptes i atendre casos concrets (Per exemple, els problemes d'espais de la secció de Judo del Club Esportiu Molins de Rei).
- Establir **trobades amb les Associacions de Mares i Pares** dels centres educatius per tal de consensuar projectes per la promoció de l'esport. En una segona fase, portar els projectes al Consell Escolar Municipal.

6.5. Nova ciutadania

6.5.1. Situació actual

El desequilibri entre les rendes del treball i les rendes del capital a escala mundial; l'envelliment de la població als països de rebuda de mà d'obra; l'èxode rural cap a les ciutats que es produeix en els països d'origen i que crea autèntiques legions d'expulsats del món; així com les facilitats actuals de comunicació i transport internacional. Són algunes de les causes de la immigració cal tenir en compte.

Tot plegat dona lloc a una immigració marcadament econòmica o laboral *que ha estat aportant un superàvit a la caixa de la Seguretat Social, per exemple l'any 2008*, equivalent a les aportacions en cotitzacions dels treballadors immigrants amb contracte. No sols això, aquesta bossa de mà d'obra estrangera incrementen el PIB, incrementen el consum i tendeixen a equilibrar les rendes del treball a escala mundial, ja que a mig-llarg termini pressionen els salaris de la societat d'acollida a la baixa i els salaris dels països d'origen a l'alça.

6.5.2. Anàlisi de la CUP

És obvi que rebre un augment de població suposa un augment de les necessitats que no es poden satisfer si disminueixen els recursos i serveis comunitaris. En aquest sentit, la proposta de la CUP és, d'una banda, un gir de 180 graus en l'actual política migratòria europea, i de l'altra, exigir aquesta correspondència entre el benefici per al capital que suposa la immigració i un benefici col·lectiu per a les persones, **amb un augment de recursos i amb els mecanismes precisos per solucionar les tensions socials que, en efecte, produeix la immigració i que són tensions socioeconòmiques derivades**

d'assumir un augment de població sense un augment dels recursos i serveis públics a l'alçada.

6.5.3. Polítiques municipals actuals i situació al carrer

Analitzat el plantejament dels actuals plans i programes d'acollida municipal per a població immigrada ens adonem que els discursos que contenen les polítiques municipals se centren en la diversitat cultural, en el tema del burca, l'ablació, etc, restant en franca asimetria amb el discurs del carrer.

Observem així que en el carrer els temes que preocupen en relació a la immigració es centren en: l'ocupació de l'espai públic, d'una banda, i l'ús dels serveis comunitaris, de l'altra.

6.5.4. Propostes a Curt Termini

6.5.4.1. Plans de recepció i acollida i gestió de recursos comunitaris

Els plans de recepció i acollida d'immigrants, és una de les dues qüestions elementals en que cal basar una política municipal d'immigració: en la recepció i acollida, d'una banda, i en la gestió dels recursos comunitaris, de l'altra.

- **Planificació en la recepció i acollida d'immigrants.** Cal revisar a qui s'adreça i a qui es considera immigrant. En aquest sentit, caldria **apostar per una política informativa i formativa sobre els recursos de la població als que accedeix el nouvingut**, però de forma general, no tan específica a persones estrangeres. Cal incidir en la necessitat d'aprendre català com a eina integradora, a més a més de necessària.

- **Gestió dels recursos.** Cal ser clars i admetre que és cert que hi ha una part de la població autòctona que està pagant uns serveis comunitaris i a la pràctica no en rep prou per satisfer les seves necessitats educatives, d'habitatge, etc. Dues reflexions a fer:
  - En general, hi ha una manca de transparència en l'adjudicació d'ajuts i la gent desconeix quins criteris s'utilitzen en la política d'ajuts socials. Per això augmenta la rumorologia i la xenofòbia.
  - **Revisió del criteri socioeconòmic com a única base per a l'adjudicació,** doncs això crea cert immobilisme en la persona receptora i cal buscar criteris positius com la recerca de treball, la formació, etc. En general cal premiar que la gent es mogui, no sols els immigrants, els receptors d'ajuts i els potencials receptors en general.

6.5.4.2. Contractació en origen

Des de la CUP també descartem, per falses, les premisses en que es fonamenta l'organització d'estades de temporers en municipis rurals mitjançant la contractació en origen i que no satisfan ni l'actual situació d'abandonament institucional en que es troba la pagesia ni les expectatives d'aquests treballadors i treballadores. En aquest àmbit cal actuar:

- A nivell local, amb la **reconversió dels pagesos que apostin per diversificar la producció i que apostin per l'agricultura ecològica**, de manera que tornem a donar un valor afegit a la mà d'obra, que es traduiria en conseqüència en una revalorització d'aquests llocs de treball.

- I al mateix temps, a nivell internacional, cal apostar per la **sobirania alimentària de tots els pobles del món i per l'accés universal als recursos bàsics**, entre els quals cal incloure les llavors per al conreu, per a que l'autosuficiència alimentària sigui possible.

6.5.4.3. Defensa dels drets de ciutadania de les persones immigrades

Ens preocupa la situació dels drets i deures de ciutadania del col·lectiu immigrant, la seva manca d'accés a la participació política i la cessió dels partits polítics a les polítiques de la dreta xenòfoba i populista en qüestions com la de l'empadronament mitjançant el qual determinats consistoris intenten negar la universalitat en l'accés als serveis públics bàsics.

Ens trobem en un moment d'ofensiva política cap a una retallada de drets i llibertats, que afecta en primer terme als drets polítics de la població immigrada amb la negació del seu dret al sufragi i la participació en els afers públics.

Cal recordar que l'accés lliure al padró suposa l'accés universal als drets més bàsics: educació, salut, serveis socials, etc. I que també dona peu a accedir en tres anys al permís de residència per via de l'arrelament social o familiar.

Per tant des de la CUP proposem:

- Defensa del marc legal vigent, amb la Llei de Bases de Règim Local i de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya, **que obliguen els ciutadans a empadronar-se i als ajuntaments a donar d'alta en el padró als ciutadans residents.**
- **Denunciar la il·legalitat de les propostes negacionistes envers el padró**, que ho són envers l'accés universal als drets bàsics de

ciutadania, que afecten especialment la població immigrada però també l'autòctona (per exemple les persones sense sostre que tenen dret a ser empadronades sota adreça administrativa amb un informe de serveis socials).

6.5.4.4. Ordenances de civisme, afectació a les persones immigrades.

Tenim molt clar que les ordenances de civisme neixen com una nova forma de regular els usos dels espais públics en clau sancionadora i que afecta a tots els sectors socials. Es tracta d'una aposta política per un model de ciutat amb un espai públic net i ordenat, amb un urbanisme pensat per al sector serveis i no per a la ciutadania. Per tant cal apostar per la derogació d'aquest tipus d'ordenances .

6.5.4.5. Lluita contra la xenofòbia

Cal lluitar contra la xenofòbia al carrer i a la sala de plens, tot analitzant les causes de l'ascens del feixisme organitzat i hem de plantejar-nos quina ha de ser l'estratègia per desemmascarar-lo.

- En primer lloc, cal assenyalar la responsabilitat de les organitzacions que es diuen d'**esquerres** en l'ascens del feixisme, en la mesura que **han deixat de ser el referent de la classe treballadora perquè han deixat de defensar-la**, amb la qual cosa les classes populars han buscat altres referents i sovint els han trobat en partits populistes que parlen de les coses que es viuen al carrer i de forma fàcil i intel·ligible.
- **S'ha de lluitar contra el debat simplista a favor o en contra de la immigració**, on ens situa la dreta i té camp per córrer el feixisme, cal

desemascarar aquest debat i dur el plantejament a qui beneficia i a qui perjudica la immigració.

D'aquesta manera podem mostrar com aquells que en surten beneficiats de l'existència d'aquesta bossa de mà d'obra barata són precisament els que articulen discursos contraris a la immigració, cal denunciar aquesta contradicció i fer aflorar qui són els beneficiats i les víctimes d'aquesta situació, per tornar a teixir les aliances naturals que condueixen a la unitat entre les classes privilegiades i la unitat en el si de les classes populars.

6.5.4.6. Resum de les propostes exposades

Les mesures que hem destacat fins ara en l'àmbit de la immigració són les següents:

- **Accés al padró obligatori per al nouvingut** i els ajuntaments: accés als drets més bàsics.
- Augment dels recursos comunitaris finançats amb els rendiments del PIB que produeix la immigració.
- **Exigir la igualtat de tracte en els drets salarials i laborals a les empreses que contractin amb l'ajuntament.**
- **Apostar per una política informativa i formativa sobre els recursos de la població als que accedir la persona nouvinguda amb independència de la nacionalitat o lloc de procedència.**
- **Formació en llengua catalana com a eina integradora.**

6.5.5. Propostes a Llarg Termini

6.5.5.1. Dret a vot

Els drets polítics segueixen sense ésser reconeguts per a bona part de la població immigrada. Un altre exemple d'aquesta discriminació és la negació del sufragi en les eleccions municipals.

En un principi, aquest dret es negava, en aquesta part del país, a les persones que no tenien la nacionalitat espanyola.

En aplicació de la normativa europea, el dret de sufragi actiu i passiu a les eleccions municipals es va estendre als nacionals de la Unió Europea. En aquestes eleccions també s'estendrà aquest dret a persones de països extra-comunitaris que hagin signat un conveni de reciprocitat en aquesta matèria.

- Des de la CUP entenem que **aquest dret s'ha d'estendre a la totalitat de la ciutadania, sense fer-ne cap mena de distinció per raó de la nacionalitat d'origen.**

6.5.5.2. Propostes integradores

Cal avaluar les eines que disposa el municipi: tals com centres formatius, entitats, clubs esportius, associacions de veïns, etc. per tal que ajudin als nouvinguts, ja siguin immigrants com persones vingudes d'altres municipis del país per tal que s'integrin en el teixit veïnal de Molins de Rei i fer-los participants de la vida social i política de la vila. Des de la Candidatura d'Unitat Popular de Molins de Rei proposem:

- **Trobades culinàries** per tal de conèixer la gastronomia dels països d'origen, alhora que hi ha una mostra i intercanvi de la cuina tradicional catalana.

Candidatura d'Unitat Popular

molins@cup.cat

www.molins.cup.cat

- **Ajudar en la creació d'una associació de nouvinguts**, per tal que la gent que arriba pugui adreçar-se per rebre informació, sense necessitat d'anar a l'ajuntament.
- **Campionat de futbol "del món"** entre persones de diferents nacionalitats que hi ha al municipi.

6.6. Lluita contra el patriarcat

6.6.1. Anàlisi de la situació actual

Ens trobem actualment davant d'un fenomen de ressorgiment del patriarcat. Les dones a poc a poc han anat conquerint drets, prenent poder, s'han anat fent visibles en els llocs de decisió i han pres consciència que no han d'estar sotmeses. Aquest fet ha provocat una forta reacció del patriarcat que ha notat sotragades en les seves fermes estructures fomentades en anys i anys de submissió i de rebuig a la heterogenia. I això s'ha fet visible amb el naixement d'associacions i entitats antifeministes basades en la ridiculització i la manipulació de les reivindicacions feministes i en l'augment de la violència contra les dones; associacions avalades per professionals i pensadors amb poder econòmic i social.

El patriarcat també ha pres noves formes d'opressió menys visibles que la violència masclista. El menyspreu de les lluites i les reivindicacions feministes al·legant que ja hi ha una igualtat real no fa més que eternitzar i invisibilitzar les desigualtats existents en tots els àmbits de la societat.

I és des de les viles i ciutats des d'on es pot treballar més directament per aconseguir un trencament amb el pensament homogeneïtzador del patriarcat i també és des de les polítiques municipals on es pot inserir directament cap al canvi en les desigualtats històriques que han patit les dones i totes aquelles i aquells que no s'ajusten a la norma preconcebuda.

6.6.2. Polítiques d'empoderament

Empoderament: «Procés pel qual les persones enforteixen les seves capacitats, confiança, visió i protagonisme com a grup social per impulsar canvis positius de les situacions que viuen» (Clara Murguialday)

Les polítiques d'empoderament han de donar resposta a la necessitat que les dones se sàpiguen protagonistes i transformadores de la història (personal i col·lectiva). Només hi pot haver aquest procés si hi ha accés a la informació i a l'educació, si hi ha un canvi en el reconeixement del propis valors i capacitats i si hi ha espais de participació on es tinguin en compte les diferències en el posicionament davant del poder, en els models de lideratge, en els models de direcció i en els diferents usos del temps. Aquestes polítiques s'han de desenvolupar amb accions afirmatives i transformadores.

6.6.3. Polítiques de gènere

«El gènere és la representació psicosocial del sexe» (Victòria Sau)

El sistema sexe-gènere produeix una relació desigual de poder entre homes i dones que tenen a veure amb una distribució desigual de coneixements, propietats i ingressos, responsabilitats i drets; per tant, les polítiques de gènere han d'anar en la direcció d'acabar amb aquestes desigualtats i han de permetre identificar aquestes situacions i establir actuacions i estratègies per eradicar-les. S'ha d'incorporar la perspectiva de gènere en les polítiques públiques, fet que significa introduir una mirada explicativa a les diferents relacions i comportaments que es donen en la interrelació entre homes i dones, a les seves funcions i rols, als principis identitaris i a les diferents posicions socials que ocupen.

6.6.4. Polítiques d'igualtat

L'assoliment de la igualtat no implica un procés homogeneïtzador, tot el contrari. La igualtat com a valor polític, parteix de la diversitat present en la vida humana i social i té com a objectiu que aquesta no esdevingui motor de desigualtat i discriminació.

Les línies d'actuació en polítiques d'igualtat des de la Candidatura d'Unitat popular són:

- **Lluita contra la violència masclista** (la manifestació més brutal i mortífera de la desigualtat).
- **Igualtat d'oportunitats** al mercat laboral.
- Mesures de **conciliació de la vida personal i laboral** (polítiques de nous usos del temps).
- **Participació de les dones** (paritat).
- **Visió de gènere** a totes les polítiques (transversalitat).

6.6.5. Violència masclista

«Entenem la violència vers les dones com qualsevol acte de violència basat en el gènere, que té com a resultat, o pot tenir, danys i/o patiments físics, sexuals i/o psicològics per a les dones, incloent les amenaces d'aquests actes, la coacció i la privació arbitrària de llibertat, tant en la vida pública com en la privada»

La violència masclista és només la punta de l'iceberg de la violència que dia a dia reben les dones pel fet de ser dones. És responsabilitat de totes les administracions públiques bastir de recursos la lluita contra la violència masclista, tant per la eradicació d'aquesta com per la recuperació de les dones i criatures que l'han patit. S'ha d'assegurar el ple desplegament de la Llei 1/2004 i aconseguir seguir tenint canals per anar treballant i millorant aquesta

lleï. Des dels pobles i les ciutats s'ha d'assegurar que hi hagi un pla i un protocol clar i actualitzat d'actuació. Els plans han d'incloure:

- Actuacions i **campanyes de prevenció** i sensibilització de relacions abusives.
- **Formacions específiques en violència masclista** per als i les treballadores públiques (especialment mestres, personal sanitari, treballadors i treballadores socials).
- Un equip de **professionals experts i expertes en aquest àmbit**.
- **Protocol d'actuació** en casos d'emergència.
- Serveis i recursos específics per a la **detecció i recuperació de les dones i criatures que han patit violència masclista**.

6.7. Polítiques de joventut

6.7.1. Anàlisi de la situació actual a Molins de Rei

Molins de Rei és una vila que té la sort de disposar d'un moviment associatiu molt viu, però això no ens ha de fer abaixar la guàrdia ja que la situació del poble per als joves no és pas tant bona. Des d'un atur semblant al de la resta dels Països Catalans, fins a la manca d'un espai on poder realitzar activitats de gran format sense estar a expenses del clima, passant per unes condicions que podríem qualificar de precàries a la biblioteca municipal per tal de poder estudiar en tranquil·litat.

El jovent de Molins de Rei s'enfronta a mancances bàsiques com pot ser el dret a un habitatge digne o a la precarietat laboral, però també la manca d'un oci alternatiu als bars, exclusius per majors d'edat, la reducció dels pressupostos per als clubs esportius, dificultats per a la creació artística i musical, i un llarg etcètera.

I no podem perdre de vista l'assistència que requereixen els dubtes personals, laborals, que van apareixent durant la vida, gran part d'ells durant la joventut, i és conegut que sempre costa demanar ajuda, i encara més en aquesta etapa. El punt jove ha estat una bona iniciativa, però no es pot perdre, sinó que s'hauria de potenciar, tant l'espai físic com la seva versió virtual, i convertir-lo en un punt de referència per a tots els joves de la vila.

Enmig de les retallades pressupostàries de l'Ajuntament, s'han vist reduïdes tant les partides de les entitats per poder desenvolupar els seus propis projectes com de les activitats d'oci populars que es duen a terme a Molins, provocant encara més càrrega de feina per les entitats, decidides a tirar endavant els seus projectes. A aquest associacionisme, majoritàriament format

per persones que treballen des del voluntariat i sense ànim de lucre, cal donar-li força, recursos i equipaments que permetin el ple desenvolupament de les associacions i de les persones.

6.7.2. Anàlisi de les polítiques dutes a terme des de l'Ajuntament

Recentment s'ha redactat el 3r Pla Local de Joventut de Molins de Rei, amb la participació i suport de molts joves d'instituts i d'entitats de la vila, i ha estat aprovat per l'ajuntament de forma unànime. Aquest pla ha recollit totes les demandes i necessitats dels joves, així com una bona anàlisi de la situació juvenil a la Vila.

Tot i així, és fàcilment observable que no ha estat aplicat, fins i tot les entitats que encara estan fent el seguiment d'aquest pla han pogut observar com l'equip de govern deia que no durien a terme activitats presents en el pla, i també han justificat altres demandes presents en el pla amb projectes ja 'actius' de l'ajuntament, de dubtosa fiabilitat ja que les mancances denunciades segueixen presents a la nostra vila.

Quines conclusions se'n poden treure?

Aquest pla ha recollit moltes de les demandes més importants del jovent de Molins de Rei, i les ha portat al ple de l'Ajuntament. Propostes com la construcció d'un equipament de grans dimensions on poder realitzar concerts, sopars, festes d'aniversari, etc, o dotar el poble de connexió Wi-Fi pública, amb les millores socials que comportaria. I també desenes de propostes de formació, habitatge, mobilitat, oci, cultura, creació, emancipació...

Però també s'ha observat de què serveix a l'Ajuntament la redacció del pla, amb aprovació unànime i poca aplicació de els propostes més enllà de les activitats ja previstes per l'equip de govern.

6.7.3. Polítiques a seguir:

Què es pot fer per millorar aquesta situació a Molins de Rei? Creiem que les polítiques dutes a terme des de l'Ajuntament s'han de basar en uns eixos principals:

6.7.3.1. Interlocució

La capacitat directa d'interlocució amb els joves és un dels trets diferencials de les polítiques de joventut. **És essencial escoltar les opinions i propostes dels joves i actuar en conseqüència, informant i assessorant als joves.** Així també, cal estar atent als moviments i demandes de les entitats, motors del teixit associatiu de la vila, i dotar-les de recursos i informació per poder dur a terme el seu projecte. Cal facilitar al màxim la comunicació fent ús de les noves tecnologies.

6.7.3.2. Participació

L'etapa juvenil és una fase en què les persones estan més disposades a canviar el seu entorn, i això té un valor incalculable. Per això és molt important **permetre la participació dels joves en les actuacions de l'ajuntament i ajudar a les entitats i organitzacions locals, sobretot a les juvenils, a dur a terme els seus projectes**, incentivant la creació de nous col·lectius de joves organitzats, així com de noves activitats, i que siguin els joves qui les duguin a terme pel propi enriquiment personal que genera l'esforç.

6.7.3.3. Promoció

A través de la promoció juvenil, les polítiques de joventut han de **generar serveis, recursos i programacions que garanteixin als joves la possibilitat**

de viure i desenvolupar amb plenitud la seva condició juvenil, dotar-los de la formació i prevenció necessària per enfrontar-se al món que els espera.

6.7.3.4. Comunicació

Aquesta, com a eix vertebrador de la vila, ha de permetre als joves mantenir-se informats, i a les entitats anunciar les seves activitats; amb cartells, via internet o amb tríptics pels alumnes de les escoles. **A l'Ajuntament cal coordinar totes les activitats de la vila i comunicar-les a la població de manera eficaç.**

També s'ha de mantenir un punt de referència juvenil conegut per tots els joves, de confiança i anònim, on adreçar-se en cas de dubte sobre qualsevol àmbit de la seva vida personal, laboral, estudiantil, etc.

6.7.3.5. Mobilitat

Tret de comptades excepcions, els joves disposen de pocs mitjans per desplaçar-se en el seu entorn local o metropolità. **És important millorar el transport, també el nocturn, per poder permetre l'ús del transport públic als joves**, i facilitar el contacte entre persones que utilitzin el cotxe per anar al mateix destí; així com fomentar l'ús de la bicicleta com a mitjà de transport econòmic, saludable i ecològic en l'àmbit local, amb carrils bici i aparcaments segurs, com el 'bicibox', ja implantat en municipis de l'entorn.

6.7.3.6. Creativitat

Cal ajudar els joves creadors, també els que no es troben en escoles municipals o associacions, a poder desenvolupar les seves qualitats artístiques a la nostra vila. Per això, **és necessari disposar d'equipaments on poder crear i altres on poder exposar, com bucs d'assaig, tallers, i una sala de referència on realitzar activitats de gran format** com concerts, obres de teatre, sales d'exposicions, sense la necessitat de pagar per l'espai, fet que limita enormement la creació més inicial.

6.7.3.7. Associacionisme

Per tenir una vila realment participativa són necessaris, entre d'altres, dos eixos: tenir un poble amb una vida associativa potent i permetre a la joventut la participació en la presa de decisions de l'Ajuntament. **Caldrà incentivar la implicació dels joves no organitzats, així com ajudar a la constitució formal d'organitzacions de joves ja formades, per facilitar la participació en la vida municipal, fomentant un esperit de treball lluny del materialisme.** També és positiu per al poble disposar de les entitats de lleure infantil i juvenil, com a via d'entrada al moviment associatiu, i cal donar a aquestes entitats el màxim suport.

Per mantenir aquest teixit associatiu tant ric és necessari que les entitats disposin de recursos i d'equipaments, tant per reunir-se com per dur a terme activitats de gran format, així com abaratir el cost de dur a terme activitats (punts de llum, etc). I que finalment siguin aquests joves els que duguin a terme les activitats, per aprendre i gaudir de la feina feta.

Per a poder participar en la presa de decisions a l'Ajuntament, és necessària una voluntat des de l'equip de govern, i una comunicació eficient entre tots els joves i les entitats juvenils, per tal d'informar correctament, així com utilitzar mitjans d'informació i de decisió atractius per a ells, integrats en les noves tecnologies.

6.7.3.8. Habitatge

Els joves tenen dificultats a l'hora de trobar habitatge i d'independitzar-se, a causa d'estar estudiant o de tenir un contracte precari, temporal o poc remunerat. Per això **és necessari incentivar vies alternatives d'emancipació, com compartir pis, utilitzar fórmules com la masoveria urbana, cooperatives amb dret d'ús, etc...**

També cal potenciar la borsa d'habitatge, actuant per posar més pisos al mercat per reduir preus, posar en contacte gent que busqui pis per compartir, etc.

6.7.3.9. Ocupació

Els joves de la Vila es troben en una situació laboral molt precària, semblant a la de la resta del país. Seria interessant conèixer de primera mà la situació d'aquests joves i actuar a través d'un **pla d'ocupació juvenil, per poder potenciar adequadament la borsa de treball i el punt d'informació juvenil per satisfer les necessitats dels joves**, així com mantenir un seguiment del progrés estudiantil i el salt laboral dels joves que surten de l'institut, i oferir-los la millor informació i assessorament.

És important que l'ajuntament sigui exemple en contractacions, i eviti la tendència que està agafant de subcontractar els joves que treballen durant les vacances en casals, ludoteques, etc, ja que això comporta més precarietat, sous menors... També cal fer públics els barems de contractació, així com seguir valorant els joves de les entitats molinenques que tenen experiència de treballar voluntàriament amb infants i joves.

6.7.3.10. Educació

Durant la joventut és l'edat en què la formació de les persones pren una major importància, ja que probablement condicionarà la feina que s'aconsegueixi, i per tant el nivell de vida de la persona. És bàsic disposar d'unes bones condicions per formar-se, en equipaments com la Biblioteca Pau Vila, que no disposa de les millors condicions per treballar: mancada d'espai, de punts de corrent, etc. Per això seria interessant **obrir un procés participatiu per dissenyar la nova biblioteca segons els criteris que poden aportar els joves i la resta d'usuaris de l'equipament actual**.

També és important en la formació d'una persona l'educació no formal, present a la nostra vila de la mà de les entitats de lleure, pel que seria interessant donar-les a conèixer i facilitar-ne la feina, així com ajudar a formar els caps i monitors que estaran educant aquests infants i joves.

6.7.3.11. Oci

Com a pilar de la vida dels joves, l'oci s'ha de dur a terme en les millors condicions, i per això és necessari disposar d'oci alternatiu que diversifiqui l'oferta actual, en què l'oci nocturn es troba monopolitzat pels bars, exclusius per a majors d'edat. **Un espai de referència, on es pogués desenvolupar un altre tipus d'oci, un espai on entitats i associacions poguessin organitzar activitats**, seria necessari per a Molins de Rei, basat en valors integradors, de respecte envers les persones i el medi, i l'autogestió dels seus usuaris.

6.7.3.12. Noves tecnologies

Les noves tecnologies han obert un gran nombre de possibilitats a les persones, noves formes de comunicació i treball, d'estudi i d'oci. Internet permet actualment posar en contacte persones, compartir informació i fomentar el debat en qualsevol tema. Per això, una proposta és la **creació d'una pàgina web de referència per a totes les persones de la vila**, estructurada segons la forma de treball de les webs Wiki, **oberta a la incorporació d'informació per qualsevol usuari, fomentant la participació i el treball conjunt, difonent informació de les entitats, ajuntament, etc.**

Internet és una gran font d'informació, però aquesta connexió acostuma a ser cara. Una de les propostes principals és la creació d'una xarxa Wi-Fi a tot el casc urbà, o donar suport econòmic i logístic a projectes que treballin per això, així com la col·locació d'ordinadors públics en equipaments municipals, oberts a totes les persones, per poder trencar amb la desigualtat que genera el cost

Candidatura d'Unitat Popular

molins@cup.cat

www.molins.cup.cat

econòmic de la informàtica. També serviria per dotar carrers, places i espais de noves possibilitats.

D'altra banda, també seria interessant instaurar a l'administració l'ús del programari lliure, per evitar haver de pagar per serveis que existeixen actualment i tenir-los sense cost, i també potenciar el butlletí electrònic de l'Ajuntament, fent-ne difusió a la població com a receptors i a les entitats com a generadores d'activitats a ser anunciades.

6.8. Infància

6.8.1 Introducció

Les ciutats i les viles cada vegada estan menys pensades per als més petits, eliminant espais de joc, activitats i recursos destinats a aquesta franja d'edat i no donant el suport necessari, des de les administracions, a les famílies que els atenen.

Ens trobem en un moment en què els infants estan desprotegits davant la societat, pensada per i des dels adults i encarada al sistema del benestar i el consum. Una societat competitiva, despietada, frenètica, on no hi ha temps per a res ni ningú, on creix la inseguretats als carrers, on les jornades de treball no paren d'incrementar-se i on els recursos i els serveis a les persones es van reduint constantment.

Aquests fets van en contraposició al constant creixement de la població infantil, que a Molins de Rei ha crescut quasi un 31% en els últims 10 anys.

Per tant, des de la CUP de Molins de Rei creiem que és fonamental **promoure els drets dels infants, així com crear polítiques locals que defensin i escoltin la veu dels més petits**, pilar clau de la societat del futur. Cal repensar les polítiques d'infància per tal que responguin a les necessitats dels infants i les seves famílies, tenint en compte tots els àmbits que van des de l'educació i la salut al temps de lleure i oci, passant per urbanisme i participació.

Habitualment només es treballa en fer polítiques que cobreixin les necessitats més bàsiques d'aquest col·lectiu, com salut i educació. Però creiem que tot el que envolta l'infant afecta i contribueix en l'educació i creixement d'aquest. **Així doncs defensem un model de vila que garanteixi les zones verdes i de jocs, les polítiques socials, l'educació en valors, les associacions i**

entitats, i altres pilars fonamentals en relació als infants, sense oblidar-nos dels recursos ja existents, que en alguns casos queden obsolets o descuidats.

També cal promoure des de les administracions, entitats i associacions, la participació i **implicació de les famílies**, que sovint deleguen les seves responsabilitats vers els infants a les escoles, espais, mitjans de comunicació, etc.

S'han d'ampliar i **millorar l'adjudicació de les ajudes ofertes a les famílies**, sovint insuficients i habitualment enfocades únicament a necessitats bàsiques. Cal que aquestes ajudes també formin part del lleure i l'oci, de l'educació no formal, de l'accés a les noves tecnologies, etc.

S'ha de **vetllar per garantir la conciliació de la vida laboral i familiar** dels adults, entenent que això repercuteix en els infants. Cal **crear recursos i activitats per als més petits** (en edats on l'escolarització no és obligatòria) en horari lectiu i extraescolar, garantir uns preus justos i accessibles als recursos d'educació no formal i informal, etc.

De la mateixa manera s'ha de **vetllar per la integració i participació dels infants nouvinguts o autòctons de famílies immigrants**, evitant la segregació, discriminació i marginació. S'ha de tenir en compte la distribució dels infants a les escoles per garantir la diversitat i promoure les relacions entre diferents centres educatius i de gestió pública, entitats, associacions, etc.

6.8.2 Polítiques a desenvolupar

- **Garantir la continuïtat dels recursos** i activitats dels infants un cop arribin a l'adolescència.

- **Ampliar i revisar el sistema d'adjudicació d'ajudes i beques a les famílies** i ampliar-les també a altres àmbits de la vida de l'infant, no només destinades a l'educació formal.
- **Conservar, millorar i crear zones d'esbarjo pensades per als infants.** Entre d'altres accions proposem **l'obertura dels patis de les escoles** per ampliar l'oferta d'espais d'ús públic per al jocs i el lleure.
- **Conservar, millorar i ampliar les infraestructures** dels locals i els espais que atenen infants.
- Crear **noves llars d'infants públiques** que donin sortida a les necessitats de places en aquesta franja d'edat. A més, els preus, tant el de les noves com els de les existents, s'han de reduir.
- **Ampliar i millorar els recursos i activitats** dins i fora de l'horari escolar per tal de facilitar la conciliació de la vida laboral i familiar, sobretot en l'etapa de 0 a 3 anys. Un clar exemple és el Trencaclosques, on s'ofereix l'Espai obert de joc i els Minuts menuts i la població en demana una ampliació d'horari i de places ja que la demanda és més gran que l'oferta.
- Crear una **xarxa i cohesió entre l'administració, entitats i associacions** que atenen els infants.
- **Crear una pàgina web** gestionada per l'Ajuntament **amb una borsa de treball** on els vilatans es puguin oferir a treballar de cangurs, professors particulars, etc. i on les famílies puguin cercar el professional que necessiten, facilitant així el contacte directe.

Candidatura d'Unitat Popular

molins@cup.cat

www.molins.cup.cat

- **Promoure la participació i implicació de les famílies** en l'educació i desenvolupament dels seus fills.
- Garantir la **integració** dels infants nouvinguts, així com la diversitat en els centres escolars i educatius.

6.9 Gent Gran

Als darrers anys, un dels canvis importants a la nostra societat ha estat l'allargament de l'expectativa de vida, amb un creixement del grup de població de més de 65 anys. L'actual esperança de vida al Principat és de 78 anys per als homes i de 84 per a les dones. El sorgiment d'un grup social tan nombrós i amb necessitats diferenciades de la resta fa que els poders públics hagin d'oferir serveis adreçats específicament a aquestes persones, tenint en compte a més, que són un dels col·lectius que pateixen més notòriament la crisi.

6.9.1 Polítiques a impulsar:

- **Crear el Consell de la Gent Gran de Molins de Rei**, amb l'objectiu de tenir un espai on la gent gran s'impliqui en l'elaboració de les polítiques que els afecten. Aquest Consell –amb presència de les entitats de la Vila que tenen relació amb aquest col·lectiu- hauria de vetllar per l'aplicació del Pla de la Gent Gran i ser un canal d'interlocució amb l'Ajuntament.
- Elaborar el **Pla de la Gent Gran de Molins de Rei** que marqui les línies d'actuació futures per a la gent gran. Aquest Pla s'ha de fer **mitjançant un procés participatiu tant en la seva concepció com el seu desenvolupament i haurà d'abastar totes les regidories**. Aquest Pla haurà de tenir present des de la integració cívica i social de la gent gran, passant per la seva formació i participació activa fins a l'oferta cultural i de lleure, en definitiva, per millorar la seva qualitat de vida.
- Crear un programa per donar **suport als i a les cuidadors/es** de persones més grans de 65 anys amb gran dependència. Es facilita descans temporal, suport psicològic, formació i/o grups d'ajuda mútua.

- **Impulsar una targeta amb avantatges per a la Gent Gran.** Es tractaria d'una targeta per a totes les persones, a partir de 65 anys i que estiguin empadronades a Molins de Rei. Entre els avantatges hi hauria **l'accés gratuït al Molins Bus** i obtenir altres beneficis, com per exemple, **descomptes** en activitats organitzades per l'Ajuntament.
- **Exigir de forma urgent la construcció de la nova Llar d'Avis** al barri de La Granja que doni sortida a les necessitats d'assistència que precisen les persones grans amb dependències, ja que l'actual només compta amb 30 places residencials i 10 de centre de dia, quelcom totalment insuficient. En tot cas, i sumada a aquesta exigència, cal millorar la qualitat del serveis que s'hi presten a l'actual.
- **Millorar els Serveis d'Atenció Domiciliària** amb prou dotació horària i serveis com per poder donar una bona atenció a gent gran i famílies en la quotidianitat de les seves llars. A més, cal incidir en la **bonificació de les taxes** per prestació de serveis per tal que cap persona gran que ho necessiti es quedi sense ajuda per motius econòmics.
- **Millorar les condicions de salut** de la gent gran:
  - **Desenvolupar programes preventius** de salut d'acord amb les especificitats i condicions del col·lectiu.
  - **Millorar l'atenció sanitària** des dels serveis públics.
- **Afavorir l'atenció assistencial de la família** com a entorn desitjable d'envelliment, de manera complementària als serveis assistencials que pertoqui.
- Adequar l'habitabilitat de Molins de Rei a les condicions i necessitats de la gent gran. En aquest sentit, cal **incorporar les necessitats de la gent gran en el disseny urbà de l'espai públic.** Igualment, és molt

important **facilitar l'accessibilitat i adaptació dels habitatges de la gent gran.**

- **Promoure l'associacionisme** com a eina de participació en la societat.
- **Fomentar l'oci per a la Gent Gran**, tant ajudant a la millora i dinamització dels casals d'avis com potenciant les activitats lúdiques que organitzen les entitats que treballen el lleure per a la gent gran.
- **Fomentar l'oci i la relació intergeneracional** entre joventut i gent gran. Fer una jornada per donar-hi el tret de sortida i després facilitar espais i activitats que puguin compartir.

6.10. Seguretat Ciutadana

Tots associem el concepte de seguretat ciutadana a termes com *ordre públic* que garanteix el compliment de les lleis penals, civils, ordenances municipals, etcètera. Els objectes a protegir són de dues menes: humans i materials. Els juristes experts reconeixen que una societat és més justa quan les institucions públiques prioritzen la defensa dels ciutadans per davant de la defensa dels béns materials. Una societat que imposa penes o multes més grans per robar un banc que per lesionar greument una persona és una societat clarament injusta.

Per altra banda el concepte *seguretat ciutadana* és completament subjectiu. És molt difícil assolir consens a la societat sobre quan ens considerem *segurs*. Les respostes simplistes actuen sobre els símptomes i no sobre les causes, com per exemple associar immigració i delinqüència (mostra de criminalitzar o rebutjar la diversitat). Abordar la Seguretat Ciutadana és complex, subjectiu i requereix un tractament transversal (institucional, econòmic i social), amb participació de la ciutadania. Els resultats seran necessàriament complexos.

A la nostra vila les polítiques destinades a abordar aquesta qüestió són limitades, perquè les millores aconseguides estan limitades per factors exògens (externs a Molins de Rei).

6.10.1. Actuacions a desenvolupar:

- **Informar permanentment als vilatans dels plans d'actuació en cas d'emergències individuals o col·lectives.** Informar-los dels recursos de què disposen i crear un taller fix on setmanalment es formi en primers auxilis a molinencs i molinenques

- **Treballar amb els col·lectius més vulnerables** a patir actes incívics o violents (gent gran, infants, dones maltractades..)
- Implementar un **pla per reduir els accidents de trànsit a la vila**, apostant per una illa de vianants al Centre Vila. Fomentarem l'ús de les bicicletes -regulant també la seva velocitat i ús-. Això només és possible facilitant el moviment dels molinencs en transport públic i també aparcar a zones concretes a hores determinades (entrada de nens a escoles)
- Continuar amb la tasca que realitza la actual Guàrdia Urbana. **Reforçar les condicions de treball de la plantilla.**
- Abandonar el concepte de "judicialitzar la vila". Cal **informar i formar abans que multar.**

Aquest 6 punts no son els únics, però sí els prioritaris.

Per aconseguir aquests objectius i tots els que durant la legislatura hagi d'afrontar la CUP es fa imprescindible, malgrat les limitacions que suposa la gestió municipal, un canvi en el model econòmic i en la justícia social. És fonamental que la prestació dels serveis públics i serveis socials s'intensifiquin per garantir que menys vilatans quedin exclosos. També és fonamental desenvolupar les polítiques d'habitatge (universalització d'aquest dret).

Abordar el fet migratori, la lluita contra el model patriarcal, la millora de la sanitat i qualitat de vida o les polítiques educatives és actuar sobre les causes que generen un augment de la inseguretat ciutadana. Delictes com el maltractament fonamentalment de les dones en són un exemple.

Una societat capitalista que prioritza el màxim benefici és un greu problema pel conjunt de la societat. És imprescindible la cohesió social de la vila, a través de les seves entitats (públiques o privades). El suport al teixit associatiu és irrenunciable.

La nostra vila no té problemes rellevants d'inseguretat i les xifres no són pas més altes que les de la comarca. No hi ha llibertat sense seguretat però no hi ha seguretat sense justícia social i econòmica.

Eix 7. Cultura i festes: eines de convivència i llibertat

7.1. Introducció general

La cultura és un dels elements principals a l'hora de bastir un model de societat integradora, solidària i dinàmica. Des de la CUP entenem que la cultura ha de ser per a la ciutadania un mitjà de relació social, de participació, de diàleg i de reflexió comuna. La cultura ens ha de permetre reconèixer-nos individualment com a persones i col·lectivament com a catalans i catalanes i com a vilatans i vilatanes. La cultura és, per tant, una eina d'aprofundiment democràtic i de vertebració social.

En aquest sentit, l'objectiu de la política cultural municipal ha de ser el de fer dels nostres pobles i ciutats elements clau en la revitalització cultural del nostre país a través de la implicació de tota la ciutadania. L'Ajuntament no ha de suplir ni dirigir la societat civil, protagonista principal de la vida cultural, sinó que ha de treballar per assentar unes sòlides bases sobre les quals el teixit associatiu, l'administració pública i les iniciatives particulars puguin bastir un projecte cultural enriquidor i alliberador per al conjunt de la població.

La política s'ha de posar al servei d'un projecte d'enriquiment cultural col·lectiu. Per això, la política cultural ha de partir del principi de fer a tot el municipi partícip de la vida cultural, ha de vetllar per evitar la dualització de la societat i per promoure una producció cultural i artística de qualitat, i ha d'establir mecanismes de socialització del patrimoni comú.

La planificació democràtica de la política cultural hauria de permetre definir de forma consensuada i amb la corresponsabilització de l'administració i la

societat civil, el conjunt d'elements necessaris per promoure correctament la cultura.

7.2. La cultura a Molins de Rei

La majoria de persones que integrem la CUP participem de l'associacionisme cultural de la vila. Sentim molt de prop totes les inquietuds i propostes del teixit associatiu molinenc. **La nostra prioritat és enfortir aquest ric teixit, perquè és el veritable motor de la cultura i la llengua catalanes a Molins de Rei.**

Cal continuar promovent la cultura com a via per crear lligams amb la vila i amb el país: sempre defensarem que als Països Catalans som un sol poble, divers però cohesionat. L'enfortiment de la cultura ha de servir per anar bastint un model de societat integradora, solidària i dinàmica, promotora de la catalanitat, la cohesió social i l'enriquiment intel·lectual de les persones.

La planificació de la política cultural s'ha de fer colze a colze amb el teixit associatiu, dissenyant i discutint els elements necessaris per assolir aquests objectius. L'Ajuntament ha de ser receptiu a les propostes que arriben d'aquestes entitats.

En els darrers deu anys, per exemple, han sorgit múltiples iniciatives des de baix, que han reeixit i que han revitalitzat la cultura, arrossegant molta gent a participar i gaudir de la vida cultural. Des del Cine Club Hal2002 fins a la represa dels Tres Tombs, passant per l'Entxuscat, els Matossers, els Metal Defenders, Va Toquem, la recuperació de la revetlla de Sant Joan al Centre Vila, la xaranga Band the Marxa o el Joc de la Pastanaga i l'Estirada de Corda per Festa Major.

El paper de l'Ajuntament és determinant, però, pel que fa el finançament i la planificació d'equipaments, i també pot ser-ho pel que fa a la coordinació i enfortiment del teixit associatiu.

7.3 Propostes d'actuació a Molins de Rei

- **La creació de la Taula d'Entitats.** En una primera fase, serà un espai per provocar el diàleg entre el teixit associatiu i entre aquest i la Regidoria de Cultura. Relacionar-se col·lectivament amb la Regidoria enfortirà el paper de les entitats. La Taula es reunirà un mínim de dues vegades l'any, amb l'objectiu de proporcionar informació clara i també espai públic. **En una fase superior, podria esdevenir Consell de Cultura, amb capacitat de prendre decisions vinculants, també pel que fa pressupostos.** En aquest cas, la pertinença a la Taula de representants de procedència institucional mai podria representar la majoria .
- **La construcció d'un espai polivalent amb gran aforament.** És la principal assignatura pendent dels equipaments a Molins de Rei. **Cal un espai per arts escèniques i auditori, i que també respongui a la necessitat de fer actes que requereixin un gran aforament** (grans sopars, concentracions, etc). Aquesta reivindicació ja era present al Pla de Cultura i al Pla participatiu de Joventut. Com a solució d'urgència es podria cercar un espai polivalent o envelat permanent (solució d'emergència). Envelat permanent: estudiar viabilitat econòmica. Usos mancomunats entre municipis.
- **Desplegar el Pla d'Equipaments Culturals.** La construcció de la nova **biblioteca municipal i el trasllat del Museu a Ca n'Ametller** són reivindicacions que cal atendre aviat per satisfer les necessitats de la població. També cal pensar que l'Escola de Música, malgrat la reforma, queda petita. Cal planificar una ampliació.
- **Defensar les festes al carrer.** Les festes al carrer són essencials en un poble mediterrani com és el català. **Solen ser les festes més populars, obertes i participatives, i les que creen més vincle entre la gent.** Per

tant, defensarem sempre que calgui la seva celebració, sense perjudici dels veïns que habiten les zones més afectades. En aquest cas, es podria estudiar un **sistema de “rotació de places”** per no sobrecarregar de celebracions determinades zones de la Vila.

- **Punts de llum fixos en determinats punts de l'espai públic.** En aquells punts de l'espai públic en els quals s'hi acostumen a realitzar activitats, la instal·lació de punts de llum (i d'infraestructures fixes d'aigua) **acabarà economitant, a la llarga, el preu de la instal·lació dels punts de llum temporals** (que va a compte de les entitats organitzadores).
- **Potenciar la Festa Major.** Un objectiu a mig termini que partiria de l'acció en diferents àmbits. Des de **treballar les nostres tradicions i festes a les escoles fins a promoure el guarniment de carrers**, passant per la programació d'un dia més de festa. L'objectiu és diversificar i ampliar el públic que viu intensament la Festa Major.
- **Replantejar el funcionament del Sona Centre.** Cal que aquest circuit de música jove del Baix Llobregat Centre replantegi el seu funcionament per garantir més èxit de públic i més projecció dels grups participants.
- **Promoure l'ús del català.** Impulsar campanyes de sensibilització per l'**ús social del català**, activitats de dinamització de l'activisme lingüístic en el món associatiu i la potenciació del voluntariat lingüístic.

Eix 8: Autodeterminació i construcció nacional

8.1 Introducció general

«Els municipis han de ser un dels principals motors en la construcció nacional dels Països Catalans», tal com es recull en la Declaració de Principis de la CUP. El full de ruta de la CUP en el camí cap a la independència passa, per tant, per un primer estadi de treball en l'àmbit municipal.

En aquest sentit, cal fer dels municipis i dels plens un espai de debat, de desafiament i ruptura amb la legitimitat de l'estat espanyol mitjançant, per exemple, les demostracions simbòliques. També cal promoure iniciatives que enforteixin la **consciència nacional**. Entenem que l'àmbit de la nació catalana són els **Països Catalans**, pel elements compartits a nivell geogràfic, cultural, històric i lingüístic.

L'enfortiment de la consciència nacional, arreu dels diferents territoris, es traduirà en la voluntat de ser nació, en la capacitat de crear una identitat compartida en la qual es veurà reflectit un col·lectiu d'individus, els quals, malgrat les seves diferències, es reconeixeran com a iguals. Des dels municipis, i concretament des de Molins de Rei, podem fer molt per crear consciència de Països Catalans:

- La **vinculació** de les nostres entitats i les nostres institucions amb la realitat d'**altres territoris dels Països Catalans** (intercanvis, sortides, exposicions, xerrades...)
- El manteniment de la celebració de l'**Onze de setembre i Sant Joan com a diades reivindicatives i populars**, i no purament institucionals

- La promoció d'un **nomenclàtor amb referents nacionals** i autocentrat
- La defensa de la **senyera i l'estelada** com a úniques **banderes nacionals**
- L'aposta per establir el dia **14 d'abril com a dia festiu local**, per commemorar la proclamació de la república catalana l'any 1931.
- La promoció de les iniciatives culturals i lingüístiques que ja hem exposat en l'apartat de Cultura i Llengua.

8.1.2 Autodeterminació

Des les assemblees locals de la CUP cal fomentar el moviment popular per l'autodeterminació. La nostra presència als ajuntaments ha de servir per donar suport des de les institucions a aquest moviment popular.

Tanmateix, la CUP projecta més enllà de l'àmbit municipal el desplegament del moviment per l'autodeterminació, dins el qual els organismes de sobirania i, especialment, l'Assemblea de Regidors dels Països Catalans, són l'element clau.

L'actual marc jurídicopolític, definit per la constitució espanyola de 1978 i desplegat pels diferents estatuts d'autonomia, així com les lleis de base de règim local, presenten uns dèficits democràtics inassumibles des d'una òptica de defensa de les llibertats i de la sobirania popular. Per tot això, cal posar les nostres viles i ciutats en marxa per aconseguir:

- El reconeixement i l'exercici del **dret a l'autodeterminació dels Països Catalans**.

- **El dret a la lliure federació dels nostres municipis i administracions regionals en l'àmbit geogràfic del conjunt de la nació catalana.**
- **El reconeixement jurídic i polític per a comarques o mancomunitats de municipis** que juguin un paper actiu en la racionalització de despeses i l'equilibri territorial dels Països Catalans.
- **La supressió de les diputacions provincials i d'altres institucions antidemocràtiques**, nius d'amiguisme i corrupció, instruments de xantatge econòmic i autèntiques traves a la sobirania municipal. En aquesta línia, les administracions provincials haurien d'anar cedint recursos i competències a les mancomunitats de municipis.
- **Un augment dels recursos i de les competències per als municipis** (o en el seu cas per a comarques o mancomunitats) com a administracions més properes als ciutadans i a les ciutadanes i, per tant, més coneixedores de les dinàmiques socials i més sotmeses al control democràtic del poble.

8.3 Procés cap a la independència

La CUP potenciarà la creació de les següents estructures:

- **L'Assemblea de Regidors i Regidores dels Països Catalans.** Oberta a la participació de tots els alcaldes i regidors que comparteixin tres principis, independentment del partit en el qual militin: el dret a l'**autodeterminació**, la **territorialitat** (Països Catalans) i la necessitat de **mobilització popular** en el procés cap a la independència. L'Assemblea que al voltant d'aquests tres eixos pot desenvolupar-se a

través de nous organismes o de l'adaptació dels que ja existeixen. Les tasques més rellevants de l'Assemblea de Regidors i Regidores serien:

- Fomentar la col·laboració i solidaritat entre els diferents territoris i comarques.
  - Fer avançar el moviment per l'autodeterminació en tot el territori. Contribuir a la constitució d'assemblees d'unitat popular locals i comarcals a favor de l'autodeterminació.
  - Constituir-se en un interlocutor democràtic en les relacions internacionals, com a alternativa a les institucions estatals i autonòmiques.
  - En la tasca de promoure les relacions interterritorials, l'Assemblea de Regidors i Regidores pot promoure la federació o mancomunació de municipis catalans, forçant la legalitat vigent dels estats i de la Unió Europea.
- Un **organisme públic mancomanat** que pugui assumir progressivament les accions econòmiques que, els ajuntaments que en formen part, es veuen obligats a realitzar amb entitats financeres i/o amb institucions de gestió recaptatòria. Aquesta entitat podria esdevenir un contrapoder i, fins i tot, una eina per exercir la ruptura amb l'estat. I podria abarcar àmbits més enllà de l'econòmic com el cultural, el territorial, el social, l'ambiental, el lingüístic... amb l'objectiu de treballar propostes comunes.
  - Una **Xarxa de Municipis dels Països Catalans** com a òrgan municipalista que superi les actuals agrupacions sectàries i partidistes i com a embrió, també, d'un òrgan de poder popular català.

Eix 9: Noves Tecnologies

En el context actual, les tecnologies de la informació i la comunicació s'han convertit en una eina imprescindible per a la població. Des de la CUP entenem que, si no es treballa per democratitzar entre la totalitat de la població aquest recurs, es poden produir casos d'exclusió social, ja sigui per manca de coneixements, perquè no és econòmicament possible o per manca de les eines necessàries. També cal apostar decididament per abandonar els models privatius.

És per això que des de l'ajuntament s'han de prendre un seguit de mesures:

9.1. Formació:

- Dur a terme cursos de formació a diferents àmbits (Ajuntament, ciutadania, entitats) i nivells per evitar l'analfabetisme digital i la conseqüent fractura social. **Apostar pel model de linux implantat a les escoles i instituts de la vila**, per dotar de continuïtat l'aprenentatge dels més joves.

9.2. Programari Lliure:

- Apostar decididament pel **programari lliure a l'administració local**. És una aposta pel coneixement compartit i una mesura d'estalvi econòmic.
- Dur a terme una **avaluació d'usos de programes informàtics a l'administració**, per tal d'identificar el programari privatiu. Incidir en el programari lliure com a alternativa, apostant per per empreses locals i nacionals que el fomentin.

- Aplicar un **sistema de dades obertes (Open Data)** als fitxers de l'Ajuntament. D'aquesta manera l'administració podrà publicar dades d'interès per a l'ús de ciutadans, entitats i empreses de la vila.
- Estudiar la viabilitat d'aplicar un **sistema de dades obertes als pressupostos municipals**, per facilitar la seva comprensió a la ciutadania.
- Fer un **inventari dels programes emprats a les diferents àrees de l'Ajuntament**. Estandarditzar el màxim d'aplicacions possibles utilitzades a l'administració.
- Defensar l'ús del programari lliure i de font oberta de manera preferent, comptant-ho com a **valor afegit en concursos i licitacions** on participi l'administració pública.

9.3. Accessibilitat, informació i participació:

- Facilitar l'**accés a les noves tecnologies** en els diferents espais de l'administració local oberts al públic.
- **Refer la pàgina web municipal**, a partir d'una base estàndar que fomenti la participació i que permeti un ús més senzill per a tothom.
- Crear un **espai wiki vinculat a la pàgina web municipal**, que inclogui un espai exclusiu per a les entitats, calendari d'activitats compartit i espai d'intercanvi basat en el projecte *Eurekum*.
- Crear un **servei de correu propi de l'Ajuntament** obert a les persones que el demanin. D'aquesta manera es crea un nou canal d'informació constant amb la ciutadania.

- Fer un inventari dels tràmits municipals existents. **Garantir que la totalitat dels tràmits municipals es puguin fer en línia** (internet) a través de la signatura digital.
- **Apostar pel projecte Guifi.net**. Cal compatibilitzar i facilitar l'accés a la xarxa informàtica de l'Ajuntament, que s'ha de sumar al projecte a totes les instal·lacions on sigui possible.
- Fomentar una campanya conjunta entre Guifi.net i les entitats de la vila per **crear una xarxa molinenca el més àmplia i forta possible**. D'aquesta manera el teixit social podrà intercanviar arxius, establir nous canals de comunicació i compartir un mateix accés a internet.
- Apostar per l'**e-government com a part dels processos de participació ciutadana**, amb bústies virtuals, enquestes i espais per al debat.
- **Crear un perfil municipal a les xarxes socials**, apostant pel 2.0 com a mètode de transmissió d'informació proper a part de la ciutadania.
- Estudiar la possibilitat d'**unir esforços amb altres ajuntaments** de la comarca per abaratir els costos de projectes similars.
- Garantir el **dret a accedir a qualsevol informació**, dades i documentació **generada per projectes pagats amb diner públic**, sempre respectant la protecció de dades personals.

Eix 10: Solidaritat i cooperació

10.1. Introducció

La solidaritat i la cooperació al desenvolupament han de partir del reconeixement del dret a l'autodeterminació de les persones i de les nacions d'arreu del món.

Així, cal que aquestes accions estiguin revestides de la reivindicació política de les causes profundes que provoquen escenaris on es fa necessària aquesta cooperació; cal treballar amb les comunitats indígenes minoritzades i oprimides.

En un context mundial com l'actual, **la nació catalana ha de ser un exemple de solidaritat amb els pobles que lluiten pel seu dret a la vida i a la dignitat.** Aquesta solidaritat ha de veure's reflectida tant des de l'actuació institucional, com des de la promoció educativa dels valors que la fan possible.

També hem de tenir present que els canvis i les millores que necessita el nostre món no només s'han de produir al Sud; bona part d'ells resten pendents al Nord.

El Pla Director de Cooperació Internacional 2011 – 2015 que l'Ajuntament de Molins de Rei està impulsant aquests darrers mesos pot ser un bon punt de partida per fer un pas endavant en l'anàlisi de les relacions internacionals i implicar la ciutadania i les entitats a l'hora de repensar accions solidàries.

10.2. Propostes a Molins de Rei

- **Impulsar la creació d'un grup de solidaritat a Molins de Rei.** L'acció

de la ciutadania és la clau per tirar endavant polítiques de cooperació fortes i unitàries. Cal que aquest grup complementi la tasca del consell Molins de Rei Solidària i prengui la iniciativa en l'organització de campanyes i propostes innovadores.

- **Reforçar l'agermanament amb Nicaragua i el Sahara**, enfortint els llaços amb els dos pobles. Cal visualitzar l'agermanament amb accions adreçades als vilatans i vilatanes, així com als estudiants de primària i secundària de Molins de Rei.
- **Cedir un espai a les ONG de Molins de Rei** per poder emmagatzemar materials i que funcioni com a punt de trobada de les diferents propostes solidàries de la vila.
- **Assolir l'1,2% dels ingressos municipals destinats a solidaritat**, per a ajudar tant als països més pobres, com als col·lectius més necessitats que viuen entre nosaltres, a avançar cap a un mínim benestar.

10.2.1. Fomentar l'educació per la pau:

- Enfortir l'**aposta per l'educació per la pau**, amb activitats pensades per a infants i joves i també per a la població adulta. Ampliar l'àmbit d'actuació del Cicle de Drets Humans.
- **Fomentar la Nova Cultura de la Pau**, entenent aquesta no solament com l'absència de la guerra, sinó com l'educació en els valors democràtics, la distribució justa de la riquesa, i el respecte al medi ambient i una ètica universal.
- **Treballar de forma transversal la solidaritat i la cooperació a totes les àrees del consistori** per tal d'incorporar activitats lúdiques i

participatives en els seus programes.

10.2.2. Fomentar el Comerç Just:

- Apostar pels **productes de Comerç Just a l'Ajuntament**. L'administració municipal ha de treballar per establir unes relacions econòmiques i comercials justes i ha de donar exemple davant la població.
- Portar el **Cafè de Comerç Just de Molins de Rei**, amb la imatge de la Federació Obrera, **als establiments comercials de la vila**, dotant de les eines necessàries a l'associació local per aconseguir-ho.
- Iniciar una campanya per portar els **productes de Comerç Just a les entitats**. El teixit associatiu de la vila és ric i cohesionat, i a través de multitud d'actes al carrer i a les seues socials, cal apostar pel comerç just.
- Establir l'**ús de productes de comerç just com a condició per a les empreses proveïdores** de l'Ajuntament sempre que sigui possible.